

የሕግደርግም ጉዞ

በሕግደርግምነው ዓለም ውስጥ ስንዴት
በስምነት ስንደሚኖር

በቢሊ. ግራሃም
ትርጉም:- ቁምሳቸው ፋንታሴን

አርቶአት
በራ.መ.መ

ራዕይ አሳታሚ
አዲስ አበባ 2002 ዓ.ም.

የሕይወት ጉዞ

ይህ መጽሐፍ የተተረጎመው

The Journey

ከሚለው መጽሐፍ ነው።

By Billy Graham

ይህንን መጽሐፍ ያለ አሳታሚው ፈቃድ ማባዛት ወይም እንደገና ማሳተም በሕግ የተከሰከሰ ነው።

ማስታወሻ
የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል የተወሰደው (ከጋሥት 1954) እና ከ1980 ትርጉም ነው።

ራዕይ አሳታሚ
የፖ. ሳ. ቁ 2332
አዲስ አበባ

RPTR-32 3M

ማጠቃለያ

ክፍል ስንድ

ጉዞው ተጀመረ

- 1) እንኳን ጉዞውን ለመጀመር በቃችሁ /8
- 2) ታባቁ ስቃይ /18
- 3) ታባቁ ስቃይ /29
- 4) ነገሮች እንዴት ተፋሰሱ? /38
- 5) እንዳዲስ መጀመር እንችላለን? /49
- 6) ስዲስ ጅማረ /59
- 7) እርግጠኛ መሆን ይቻላል? /69
- 8) በተከሰከሰ አቅማዊ መግዛ /80

ክፍል ሁለት

ስጉዞችን ስንቅ መያዝ

- 9) ሰረዥሙ ጉዞ መዘጋጀት /90
- 10) የሚያበቃው ተጋዶች /99
- 11) ስለተማሚዎች መፈቃቅን /109
- 12) የፀሎት ስለፈሳሪነት /119
- 13) በእንደነት መግዛ /129
- 14) ዘመተር የሚያስደን ስጋዊቱን /140
- 15) የሰላት ስንቅ /151

ክፍል ሦስት

በመንገድ ላይ የሚደቀኑበትን ተገዳሮቶች

- 16) የመንቀዋሰስ (የመንከፋተት) ዝንባሌ /164
- 17) የውስጥ ጠባቶችንን ፊት ለፊት መግጠም /176
- 18) የሚያንዘረክሩን ሰሜኖች /187
- 19) ሰጥፋት የሚዳርጉን ነገሮች /199

20) ሕይወት ሲጣጠምብን /211

21) ሰዎች ሲያላዝኑን /223

22) መከፈንና ማጣትን መቋቋም /236

ክፍል ዐራት

በመንገዱ መጽናት

23) ስንድ ቀን በጊዜው /249

24) መንታ መንገዳት /260

25) ሰተሻሰው ወይም ሰከፋው /271

26) ስላት ስንዳዘጋጅ መጠበቅ /282

27) የታላቁነት ቅብብሱ /293

28) ተሰራፊ ማምጣት /304

29) ሕይወት በየደረጃው /315

30) የሽብርቀ ተስፋችን /327

የቢሰገራሃም የመጨረሻ መሰራሰት /340

መቅደም

ያስፈውን መሰወጥ አትችሉም። በሕይወታችሁ እስካሁን የገጠማችሁ፣ ደግ ይሁን ክፉ ሊቀየር አይችልም፤ የዛሬ ማንነታችሁን ያላበሷችሁ ውሳኔዎችና ሁነቶች የሕይወት ታሪካችሁ እካል በመሆን እንዳይሰረዙ ሆነው ተከትበዋል።

ይሁንና በእግዚአብሔር ረድኤት መጻሕውን ዘመን መሰወጥና ማስተካከል ትችላላችሁ፤ ይህ የዚህ መጽሐፍ ርእስ ጉዳይ ነው። የወደፊት ሕይወታችሁ ያስፈው ዘመናችሁ ግልባጭ መሆን አይኖርበትም፤ እግዚአብሔርም ይህ እንዲሆን አይሻም። የእስካሁኑ መንገዳችሁ ምንም ዓይነት መልክ ይነረው፤ እግዚአብሔር በእዲስ፣ በተሻለና የርሱ በሆነ ጉዳዩ መንገዳችሁን ሊያቀና ይሻል። የናንተ ሐላብ ምንም ይሁን ምን፣ የርሱ መንገድ በምናባችሁ ከምትሰሉት በእጅጉ የላቀ ደስታ፣ ሰላምና ዓላማ የሚያገናኙና ተስፋ የማያበሰር ነው።

ይሁንና ይህ እንዲሁ የማይታወቅ አይደለም። አርኪቴክቱ ስለዲስ ሕንጻ ውጥን ስለ ነደፈ ብቻ ነገሩ አልቋል አንልም፤ ሕንጻው በጠብና በሲሚንቶ መቆም ይኖርበታል። የሙዚቃ ተማሪ ሙዚቃውን በአእምሮው ቀርጾ ይጽፈዋል፤ ሆኖም ይህ ማለት የሙዚቃውን ጣዕመዜማ ስማን ማለት አይደለም። የምግብ ባለሙያ እዲስ የምግብ አዘገጃጀት ቀመር ይነድፋል፤ ይሁንና ምግቡ እንዲበላ አስፈላጊው ሁሉ ገብቶ ሊበስል ያስፈልገዋል።

እንደዚሁ፣ እግዚአብሔር ሕይወታችንን የምንመራበት ንድፍ ሰጥቶናል፤ ጻፋ ግን ንድፉን በሚገባ እውቀት ልንተገብረው ያስፈልገናል። እግዚአብሔር ይህንን እኛ ብቻ እንድናደርገው ስለማይጠይቀን፣ በርሱ እገዛ ልናደርገው እንችላለን። በየአያንዳንዱ እርምጃችን ከኛ ጋር ሆኖ ይመራናል፤ ይደግፈናል። አስፈላጊ ሊሆንም እርምጃ ይሰጠናል። ይህን የሚያደርገው ስለሚወደንና ስኛ የተሻለውን ሊሰጠን ስለሚችል ነው።

ይህን መጽሐፍ በማንበብ በሕይወታችሁ ሊኖራችሁ የሚችለውን እጅግ አስደናቂና ታላቅ ጉዞ የምትጀምሩበት እንዲሆንላችሁ እጽልያለሁ። በኋላ እንደምንመስከተው ሁልጊዜ ምቹና ቀላል ጉዞ ላይሆን ይችላል፤ ይሁን እንጂ በችግሮች፣ በፈተናዎችና በጉዘኖች መካከል እንኳን ሕይወት የተሰየ መልክ ልትላበስ ትችላላችሁ። ከሁሉም በላይ፣ መንገዱ ወደመንግሥተ ሰማያት የሚያደርስን በመሆኑ የተስፋ ጉዞ ነው።

በየትኛውም ዕድሜ ብትገኙ ወይም ኑሮአችሁ እንዲህና
እንዲያ ቢሆን፤ ይህ ጉዞ ምን እንደሚመስል እንድትመረምሩ ጥሪ
እቀርብላችኋለሁ። ንባባችሁን እግዚአብሔር ይባርክላችሁ፤
እናንተም፤ እርግጠኝነት በሌለው ዓለም እንዴት በእምነት መኖር
እንድትችሉ ያስተምራችሁ።

ክፍል አንድ

ጉዞው ተጀመረ

አንድ

አንኳን ጉዞውን ለመጀመር በቃችሁ

ስንዚህ ሰዓት ሆይ፤ ፈቃድህ ቢሆን የምላደበትን መንገድ አቃናሰኝ

(ዘፍ. 24፥42)

ሐ

ይወት ጉዞ ነው። በመሆኑም እንደሌለው ጉዞ ሁሉ፤ መነሻ ነጥብ አለው። ወላጆቻችሁን፤ የዓይናችሁን ቀለም፤ የዘር ሐረጎችሁን ወይም የታችሁን በምርጫ እንዳላገኛችሁ ሁሉ ወደምድር የመጣችሁትም መርጣችሁ አይደለም። ልክ ከማህበን ስትወጡ ጉዞውን ጀምራችኋል፤ የሕይወት ጉዞን 'ሀ' ብላችሁ ተያይዛችኋል።

እንደሌሎች ጉዞዎች ሁሉ፤ ጉዞው መደምደማያ አለው። መደምደማያው በድንገትና ላይጠበቅ ሊመጣ ይችላል፤ ወይም ደግሞ ለረዥም ዓመታት በሕመም ከመማቀቅ በኋላ ሊመጣ ይችላል - ያም ሆነ ይህ መምጣቱ አይቀርም፤ ለትወለዱ በምርጫችሁ እንዳልነበረ ሁሉ፤ ለትሞቱም በምርጫችሁ አይሆንም። ችላ ልትሉት ወይም ልትዘብቱ ትችላላችሁ ሆኖም አይቀሬ ዕጣ ፈንታ በመሆኑ ልታስቀሩት አትችሉም። እንደ አስተዋይ ገጣሚ እንደተናገረው፤ ሞት ማንንም ላይለይ በእኩልነት የሁሉን ደድ ያንኳኳል፤ ሲመጣም ሁላችንንም እኩል ያደርገናል።

በተጨማሪ እንደሌሎች ጉዞዎች ሁሉ፤ መካከልም አለው፤ ይህም የምድር ቆይታ ጊዜአችን፤ ከልደት አስከሞት ያለው ጊዜ ነው። ያ ነው አውነተኛ ጉዞአችን። እንዳንዶች በሚያላዝን ሁኔታ በአጭር ይቀጫሉ። ለብዙዎቻችን ግን፤ የሕይወት ጉዞው ለበርካታ ዓመታት የሚዘልቅ ነው፤ ከብላቱንነት ወደ ወጣትነት ብሎም ወደ ጉልላምና እየተሸጋገርን ቀስ በቀስ ወደ አረጋግነት እናዘግማለን።

እንደ ልደትና ሞት ሁሉ፤ በነዚህ እርከኖች ማለፋችን የምርጫ ጉዳይ አይደለም። ምንም ያህል ብንራወጥና ታች ላይ ብንል የጊዜን ግብጋቢ መግታትም ሆነ ያለፈችንን ቅዕበት ወደኋላ መመለስ የማይታለብ ነው። በወጣትነት ዘመኔ ጤናማ የሰማንያ ዓመት የዕድሜ ባለጸጋ ሆኜ አኖራለሁ ብዬ በሀልሜም አስቤው አለውቅም፤ ሕይወት ግን ያልጠበቅነውን በመስጠት ታስደንቀናለች፤ ለሰዚህም ጉዞው ምን ያህል ርቀት እንደሚያደርስን አስቀድመን መተንበይ አይቻለንም። ባለቤቴ ሩትና እኔ የምድር ጉዞአችን ሊያበቃ ሌላ ዘላለማዊ የሆነ እዳለ ጉዞ እንደምንጀምር ስለምናውቅ ስለነዚህ ጉዳዮች ዘወትር መወያየት ያስደስተናል።

በእኔን ጊዜ ጉዳዮች መጠመድ

እንዳንዴ ብንዘነጋም ሕይወት ጉዞ ነው። በሩጫና በትግል ለንዋክብና በኑሮ ጉዳዮቻችን ስንጠመድ፤ ለጊዜው ወጣ ብለን መላውን ስዕል ማየት ሲላንን ሕይወት ግርግር ይሆንብናል። ሕይወት ለበርካቶች የዕለት ጉርስን ለማግኘት ሌትተቀን ደፋ ቀና ማለት ነው፤ ሌሎች ደግሞ ሁሉ ሞልቶላቸው ሳለ ልባቸው እረፍትና እርካታ ርቆታል።

ምናልባት የራሳችሁ ሕይወት ጉዞ፤ በክር እንደተሰኩ መልካምና መጥፎ ጨሌዎች፤ አንዱ ከሌላው ጋር ዝምድና በሌላቸው ሁነቶች ከምችት ብቻ የተደዘነ ሆኖ ይታያችሁ ይሆናል። ምናልባትም በገበጋሽ ጅረት ላይ እንደተጣለች ቅጠል ከአቅማችሁ በላይ የሆኑ ሁኔታዎች ወዲህና ወዲያ እያላጉአችሁ እንዳለ ታስቡ ይሆናል። ወይም እንደ በርካታ ሰዎች ስለተያዘችሁት ጉዞ ለማሰላስል ቆም አላላችሁም፤ ከየት እንደመጣችሁ ወይም ለምን እዚህ እንዳላችሁ ወይም ወዴት እንደምትሄዱ ለመጠየቅ ለአፍታም ቆም ሳትሉ ደለ ሐሳብ ወደፊት እየገለገላችሁ ይሆናል።

ይሁንና ጉዞአችን እንዲህ እንዲመስል የእግዚአብሔር ዕቅድ አይደለም። ይልቁንም እዚህ ግባ የማይባል የሕይወታችንን ሁነት አንኳን የአቅዱ አካል በማድረግ ሕይወታችን በደስታና በዓላማ እንዲሞላ ይሻል። በተጨማሪም በውሳኔዎቻችን ሊመራንና ለክርሞም የተሰፋ ስንቅ ሊሰጠን ይወዳል። ከሁሉ በላይ፤ በሕይወት ጉዞአችን ላይ አብሮን ሊጓዝ ይፈልጋል።

ምን ዓይነት ጉዞ?

ሕይወት ጉዞ ነው - በናንተ ምን ዓይነት ጉዞ ሆኖባችኋል?

ምናልባት ጉዞአችሁ የልብ ስብራት፣ ሀዘንና ጭንቀት ይጠሉበት ሆኖ ይሆናል። የተለየ ነገር፣ የተሻለ ሕይወት ስትናፍቁ፣ በተቃራኒው ዘላቂ ደስታና ሰላም እየሸሸና እየራቁአችሁ ይሆናል። ወይም ምናልባት በወጣትነት ዕድሜ ሕይወታችሁ በደስታ፣ በመዝናናት በዝና ወይም በስኬት የተሞላ እንዲሆን ወሰናችሁ ይሆናል እኒህ ነገሮች ስተወሰነ ጊዜ እርካታ ሰጥተዎችሁ ይሆናል። ውሎ ሲያድር ግን (ሐቁን ለመቀበል ፈቃደኛ ከሆናችሁ)፣ እነዚህ መሰላቸት፣ ባደነት፣ ለዚህ ነበር እንዴ ወደ ሚደሰኝ ራስን ወደ ማጥፋት መንገድ እንደሚመሩ ተገንዝባችኋል።

ወይም ደግሞ ራሳችሁን የሀመም፣ የገንዘብ ችግር፣ ከምትወዱት የመለየት፣ ፍርሃት፣ የበደለኝነት ስሜት፣ ብቸኝነትና ተስፋ መቁረጥና የመሳሰሉ ችግሮች እንደመርግ ተጭነውባችሁ እግኝታችሁ ይሆናል። ማለቂያ የሌለው ተስፋ ቢስ ሽክም ሆኖባችኋል። ወይም ምናልባት ጉዞአችሁ ትክክለኛ ዓላማ ወይም እቅጣጫ ሳይኖረው፣ ከሞላ ጉደል የተቃና ዳሩ ግን ዓላማቢስ እና ባዶ ሊሆን ይችላል። ምናልባትም በእግዚአብሔር የምታምኑ፣ ታማኝ ክርስቲያን እንደሆናችሁ የምታስቡ ሆናችሁ ልባችሁ የዛለና ግራ የተጋባችሁ፣ ምንነታቸውን በእግባቡ ባልተገነዘባችሁና ማምለጫውን በማታውቁት ሽክም ጉብጣችሁ ይሆናል። በብዙ ሺህ የማቆጠሩ ሰዎች በየዓመቱ፣ ይህ በጭራሽ የማይታገሱት ነጭ እየሆነባቸው አሳዛኝ በሆነ ሁኔታ እንገታቸውን ለገመድ ይሰጣሉ። ምናልባት እናንተም “ከዚህ የባለ ምን ይመጣል?” በሚል ይህንኑ አሳዛኝ መንገድ ለመከተል እየተፈተናችሁ ይሆናል።

በብሉይ ኪዳን ውስጥ ኢዮብ የተናገረው ቃል ዛሬም እውነትነቱ አልተቀየረም፤ “ፍንጣሪው ከእሳቱ ላይ ሽቅብ እንደሚወረወር፣ ሰውም ለመከራ ይወሰዳል” (ኢዮ 5፥7)። ኢዮብ ይህን ያወቀው በግሉ ደርሶበት ካየው ነበር፤ ሁሉም ሰው ሲደርስበት ይህን መሪ እውነት ይውቀዋል።

የእሁኑ ሕይወት ሊሰጠው ይችላል?

ግን ጉዞአችን ሁልጊዜ በዚህ መቀጠል አለበት? በሕይወት ጉዳና ስንጓዝ ከአንድ ስርጓጉጥ ወደ ሌላ እያሉ መውገርገር የማናመልጠው ዕጣ ፈንታ ይሆን?

በውስጥ እኛነታችን ይህ ዓይነቱ ሕይወት ልንኖረው የታቀደልን እንዳልሆነ ሰለሚታወቅን፣ ልባችን የተሻለ ሕይወት ፍለጋ ይቃትታል። እስካሁን ያስትርፍና ምቹት ለናዘግምበት ከነበረው የተለየ መንገድ መኖር እንዳለበት እንዳት ጭልታ (የልብ ዕውቀት) ይነግረናል። ታዲያ ለምንድነው ይህን የሰመረ ሕይወት ያገኙ የሚመሰሉ ሰዎች በጣም ጥቂት የሆኑት? ለእኛ ለምን አልጨበጥ አለን? በሆነ መንገድ ሕይወቴን መሰጠጥ እችላለሁ?

ለመጨረሻው ጥያቄ መልሱ አዎን ነው! ማንነታችሁ ወይም የእስካሁኑ ሕይወታችሁ ሁኔታ ምንም ይሁን ምን፣ ከዚህ በኋላ ያለው ጉዞአችሁ የተለየ መሆን ይችላል። በእግዚአብሔር እርዳታ እንዳዲስ መጀመር ትችላላችሁ። እርሱን ተጠግታችሁ የተጋረጡ ችግሮቻችሁን በመጋፈጥ መፍትሔ ልታገኙላቸው ትችላላችሁ፤ ከእንግዲህ እግራችሁን ከሚከዱ ረግረጉችና ዙሪያ ጥምጥም መንገዶች መራቅና መሸሽ ትችላላችሁ። ከዚህም በላይ በዓለም ላይ እንዳት የለውጥ አሻራ ልታሳርፉ ትችላላችሁ። በሕይወቴ የሆነ ነገር ነው፤ ይህን ለውጥ ያደርጋል ሰፍር ቁጥር የሌላቸው ሰዎች በሕይወት ዘመኔ ገጥመውኛል። የእናንተም ሕይወት እንዲህ ሊለወጥ ይችላል።

ሕይወት ጉዞ ናት፤ ግን መልካም ጉዞ ልትሆንልን የምትችለው እንዴት ነው? የምታረካና የግለጋሌ ግፊት ብቻ የማትሆነው፤ ከዚህም አልፎ የተፈጠርንበትን ዓላማም ማከናወን የምትችለው እንዴት ነው? ይህ መጽሐፍ የተጻፈው ለእነዚህ ጥያቄዎች መልስ ለመስጠት ነው፤ በቀጣዮቹ ምዕራፎች ሕይወት ስተባለው ለዚህ አስደሳች ጉዞ የእግዚአብሔርን ዕቅድ ከኔ ጋር እንድትመረምሩ እጋብዛችኋለሁ።

ይህን ጉዞ ለማድረግ የተስጣችሁ ዕድል እንዴ ብቻ ነው። ታዲያ የሚያስፈልገውን ሁሉ መስጠት ከፍላችሁ ያማረ ለማድረግ መጣሩ የሚበጅ እይመስላችሁም?

መስኮታዊው ቀጠር

ከመጀመሪያችን በፊት ግን የሕይወት ጉዞን እስመልከተን ሦስት ታላላቅ እውነቶችን መገንዘብ ይስፈልገናል። እነዚህ እውነቶች ልክ እንደ ትደትር መድረክ መሠረታዊ ትዕይንቱ የሚከወንባቸው ናቸው።

የመጀመሪያው እውነት በጣም ቀላል ነው - ግን ደግሞ ጥልቅ ነው፤ በሕይወት ጉዳዩ ላይ ያስቀመጣችሁ እግዚአብሔር ነው።

እዚህ ያላችሁት በእጋጣሚ አይደለም፤ እዚህ ያላችሁት እግዚአብሔር አስቦ ስለስቀመጣችሁ ነው። ዓለም ላይፈጠር በፊት፤ እግዚአብሔር ስለእናንተ ያውቅ ነበር፤ ወደምድር ሊያመጣችሁ ዕቅድ ነበረው። ከዘላለም ዓለም ጀምሮ የርሱ እቅድ አካል ነበራችሁ ወደ ምድር መምጣታችሁ የእናንተ ምርጫ አልነበረም፤ ይህን ወሰኖ ወደምድር ያመጣችሁ እግዚአብሔር ነው። ሁሉን ነገር እናንተን ጨምሮ የፈጠረ አርሱ ነው። ተጓዦቹ እናንተ ብትሆኑም ይህን ያዘጋጃላችሁ ግን እግዚአብሔር ነው። ከቶም ቢሆን ልትዘነጉ የማይገባው በጉዞ ላይ ያደረጋችሁ እግዚአብሔር መሆኑን ነው።

በመላው መጽሐፍ ቅዱስ፤ ይህ እውነት የሰዎችን ሕይወት እንደለወጠ ሁሉ የናንተንም ሕይወት ይለውጣል። እግዚአብሔር ኤርምያስን፤ “በማህጸን ላልሠራህ ዐወቅሁህ” (ኤር 1፥5) ሲለው ኤርምያስ ነቢይ እንዲሆንልት ያቀረበለትን ጥሪ ተቀበለ። ብላቴናው አረኛ ዳዊትም ይህን እውነት ተገንዝቧል፤ “ለእኔ የተወሰነልኝም ዘመናት፤ ገና አንዳቸው ወደመኖር ሳይመጡ፤ በመጽሐፍ ተመዘገቡ” (መዝ 139፥6)። ዳዊት በትረ ሥልጣን ሲረከብ፤ የአይሁድን ሕዝብ እጅግ ከፍ ላለ ክብር አቀዳጃቸው።

እኔና እናንተ በዚህ የተገኘነው በእጋጣሚ አይደለም፤ እግዚአብሔር ሕይወት በማባል መንገድ ላይ አስቀመጠን። የተገኘ ነው ከእርሱ ነው፤ የላቀ ደስታ የምናገኘው ራሳችንን ለርሱ በመስጠትና ወደርሱ እስክንመለስ በየዕለቱ ከእርሱ ጋር በመመላለስ ነው።

ብቻችንን አይደለንም

ሁለተኛውንም እውነት መገንዘብ ይኖርብናል፤ እግዚአብሔር በዚህ ጉዞ ላይ ከኛ ጋር ሊሆን ይወዳል።

እስቲ ለእፍታ ያህል ስለዚህ ነገር እናስብ። እግዚአብሔር እኛን ፈጥሮ ካበቃ በኋላ ሊተወንና ዞር ብሎ ሳያየን ይችል ነበር። እንዲያውም ብዙ ሰዎች እግዚአብሔር እንዲህ ማድረግ እንደነበረበት ይምናሉ፤ ወይም ቢያንስ አካሄዳቸው የዚህ ዓይነት እምነት እንዳላቸው ይመለከታል። እግዚአብሔር ለእነርሱ ጉዳይ ቁብ ስለማይሰጥ ለምን እርሱን ጉዳይ ይላሉ? በማለት ያስባሉ። ለእነርሱ እግዚአብሔር ሩቅ፤ የማይደረስበትና በየዕለቱ ለሚገጥሙአቸው ችግሮችና ውሳኔዎች ደንታ የሌለው ሆኖባቸዋል።

ይህ ግን እውነት አይደለም፤ እግዚአብሔር እኛን በዚህ ጉዳዩ ላይ ከማኖሩም ባሻገር በንፈቅድለት የጉዞአችን አጋር ለመሆን ይሻል። እርሱ ከእኛ ጋር ስለሆነ ብቻችንን አይደለንም። መዝሙረኛው፤ “ከመንፈስህ ወዴት እሄዳለሁ? ከፊትህስ ወዴት እሸሻለሁ? ወደ ለማይ ብወጣ፤ እንተ በዚያ እለህ፤ መኝታዬንም በሲኦል ባደርግ በዚያ ትገኛለሁ” (መዝ 139፥7-8) በማለት ጠይቋል።

ይህን እውነት ብንረዳ ተስፋን ይለጠናል፤ ይህም ተስፋ እግዚአብሔር ለእኛ ግድ ስለሚለውና ሊረዳን ስለሚወድ ሕይወታችን ሊለወጥ እንደሚችል የሚያበሰር ነው። እምነታችንን በርሱ ብናኖር፤ በማንኛውም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ እርሱ አይተወንም። ሙሴ እንዲህ ሲል ያውጃል። “እግዚአብሔር ራሱ በፊትህ ይሄዳል፤ ከአንተም ጋር ይሆናል፤ ፈጽሞ አይለይህም፤ አይተውህም፤” (ዘጸ 31፥8)። “እኔም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ” (ማቴ 28፥20)። በዘመናት ሁሉ፤ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች የእነዚህን ቃላት እውነትነት በሕይወታቸው ተገንዝበዋል፤ ይህ በእናንተም ሕይወት ሊሆን ይችላል።

አዲስ ጉዳዩ

የሕይወት ጉዞን በተመለከተ ልንገንዘበው የሚያሻን ሦስተኛ እውነት አለ። እግዚአብሔር እኛን በሕይወት ጉዳዩ ከማኖሩ፤ የጉዞአችን አጋር ከመሆኑ ባሻገርም፤ የአዲስ ጉዞ ጥሪ ያቀርብልናል። በሌላ አባባል፤ እግዚአብሔር አዲስ ማለትም የእምነትና በእርሱ የመታመን መንገድ እንደንጀምር እየጠራን ነው።

እስቲ እንዲህ ብለን እናስብ። ከዚህ ቀደም ሄዳችሁ ወደማታውቁበት ስፍራ ለመሄድ በማቀድ፤ በጫካ ውስጥ

እየተራመዳችሁ ነው። ከአንድ ወይም ከሁለት ሰዓት በኋላም መንታ መንገድ ላይ ደረሳችሁ እንበል። በዚህ ወቅት አንድ ብቻ ሳይሆን ሁለት መንገዶች ከፊታችሁ ተዘርግተዋል። ትክክለኛው መንገድ የትኛው ይሆን? ሁለቱም ወደሆነ መድረሻ ማምራታቸው ግልጽ ነው፤ ግን የት? ወዳለባችሁት ግብ የሚያደርሳችሁ የትኛው ነው?

ቀረብ ብላችሁ ስትመለከቱ፤ አንደኛው መንገድ ሰፊና አመቺ ሲሆን በዛ ያሉ ሰዎች ሲሄዱበት ይታያል። ይህን ስታዩ በዚህ መንገድ ለመጓዝ ልባችሁ ተፈተነ፤ በርግጥም በርካታ ሰዎች የሚጓዙበት ከሆነ፤ ትክክለኛው መንገድ ሳይሆን አይቀርም ብላችሁ አለባችሁ።

ሌላ ተጓዥ በድንገት ከኋላችሁ መጣ እንበል። ምን ታደርጋላችሁ? እንደባለአምሮ ሰው የምታደርጉት ካለባችሁበት የሚያደርሳችሁ የትኛው መንገድ እንደሆነ መጠየቅ ነው። እርሱም ያለምንም ማመንታት መተላለፊያው ጠባብ ቢሆንና ጥቂቶች ብቻ የሚጓዙበት ቢሆንም፤ ሁለተኛውን መንገድ ይዛችሁ እንድትሄዱ ይገልጻላችኋል። ካለባችሁበት የሚያደርሳችሁ ይኸኛው መንገድ ብቻ እንደሆነ ይነግራችኋል። እናንተም እውነት አልመሰል ብሏችሁ እርግጠኛ ነህ? ስትሉ ትጠይቁታላችሁ። እርሱም እንዴታ መንገዱን ያበጀሁት እኔው ራሴ ነኝ ይላችኋል። እኔ ራሴ በዚህ መንገድ እየተጓዝኩ ነውና አቅጣጫ እንዳትስቱም አብራሃችሁ እንዳለሁ ይላችኋል።

በዚህ ጊዜ የትኛውን መንገድ ትመርጣላችሁ? ሁለተኛውን እንደምትሉ ጥርጥር የለውም። ጉዞአችሁን አላቋረጣችሁም፤ አሁን ግን በተለየ ማለትም በትክክለኛ መንገድ ላይ ናችሁ።

እግዚአብሔር አንድታደርጉ፤ እየነገራችሁ ያለውም ይህንን ነው። ትራመዱበት የነበረውን ትታችሁ አዲስ ጉዳና አንድትመርጡ ነው። ይህ መንገድ እርሱ ያዘጋጀላችሁ ነው፤ ወደ እውነተኛ ሕይወት የሚመራን ይኸው መንገድ እንደሆነ ያረጋግጥልናል። አሁንም መንገድ ላይ ነን፤ ብዙ ሰዎች ባይራመዱበትም ትክክለኛውን መንገድ ይዘን እየተጓዝን ነው። ኢየሱስ እንዲህ ሲል ይነግረናል። “በጠባብ በር ግብ፤ ወደጥፋት የሚወስደው መንገድ ትልቅ በሩም ሰፊ ነውና፤ ብዙዎችም በዚያ ይገባሉ። ወደሕይወት የሚያደርሰው ግን መንገዱ ቀጭን፤ በሩም ጠባብ ነው፤ የሚገቡበትም ጥቂቶች ብቻ ናቸው” (ማቴ 7+13-14)።

ይኸኛውን መንገድ መከተል ያለብን ለምንድን ነው?

እግዚአብሔር የቀድሞውን መንገድ ትታችሁ ከእርሱ ጋር በአዲስ መንገድ እንድትጓዙ ጥሪ እየቀረበላችሁ ነው። እንደእውነቱ ከሆነ መጋበዝ ብቻ አይደለም፤ እየገፋፋችሁም ነው፤ ግን ይህን ማድረግ የሚኖርብን ለምን ይሆን? የለመድነው መንገድ የፈለግነውን ለላምና አረፍት ባያስገኛልንም ለምን አንቀጥልበትም? አዲሱ መንገድ የት እንደሚያደርሰን ምን እውቀት ነው የምንከተለው? ልትሉ ትችላላችሁ።

የእግዚአብሔርን መንገድ ለመከተል ደፍራችሁ ውሳኔ መውሰድ ለምን እንደሚሻል ሦስት ምክንያቶች ልስጣችሁ።

በመጀመሪያ፤ መንገዳችሁ (አሮጌው) የምትጠብቁቸውንና ተስፋ የምታደርጉአቸውን ነገሮች አይሰጣችሁም

እስኪ ለአፍታ ቆም በሉና በዙሪያችሁ ካሉ ሰዎች ምን ያህሎች በርግጥ ደስተኞች እንደሆኑ ተመልከቱ፤ ላይ ላይን ሲታዩ እርካታና አረፍት የሰፈነባቸው ይመስላሉ፤ ግን እውነት ልባቸው ተደላድሎ አርፏል? ይህ ደስታቸው ዘላቂ ነውን? እዳኛ ስትሸሻቸው ደስታው እብሮአቸው ይቆያል?

አሮጌው መንገዳችሁ ለላምና ዋስትና በዚህ አለ እያለ ያባብላችኋል፤ ፍጻሜው ግን ሽብር፤ ፍርሃት፤ ራስምታት፤ መሰላቸትና ሐዘን ነው። አሮጌው መንገድ እርካታን ያውጃላችኋል እንደ እውነቱ ግን በሥጋ ምኞት፤ በስስት፤ በንዴትና በመራርነት እስራት ተብትቦ ያስቀራችኋል። ኢየሱስ በምሳሌ እንደነገረን አንደ ራስ ወዳዱ ባለጠጋ፤ እሮጌው መንገድ፤ “ለነፍሳችን፤ ዕረፊ፤ ብዩ ጠጪ፤ ደስም ይበልሽ” እደለ ይታልላታል። እግዚአብሔር ግን “አንተ ሞት፤ ነፍስህን በዚህች ሌሊት ከአንተ ሲወስዱ ይፈልጓታል” (ሱቃ 12+19-20) ይለናል። ያ ሰው የመረጠው የተሳሳተ መንገድ ነበርና ፍጻሜውም አላሟረም።

አሮጌው መንገድ የሚያስፈልገንን እንደሚሰጠን በመንገር ያባብላችኋል፤ እውነታው ግን ሌላ ነው፤ ሲከፍቱት ተልባ የሚያሰኝ። ታዲያ መንገዱን መለወጡ አይቻልም?

የተገባ ቃል ተፈጸመ

ለቀሪው ጉዞአችሁ የእግዚአብሔርን መንገድ ለመምረጥ የሚያበቃ ሁለተኛ ምክንያት አለ! የእግዚአብሔር መንገድ ሁልጊዜ የገባልንን ቃል ይፈጽምልናል።

ምናልባት በዚሁ “የእግዚአብሔር መንገድ” ባልነው ላይ አየተራመዱ ያሉ ሰዎችን ታውቁ ይሆናል (እናንተም ራሳችሁ በዚሁ መንገድ እየተጓዛችሁ ይሆናል)። እነዚህ ሰዎች ፍጹማን ሆነው እላገኛችኋቸውም! እንዲያውም የማትወዱት ክፉኛ የሚጉረብጥ ባህርይ ይኖራቸው ይሆናል። እንዲሁም ሆኖ ግን ለየት የሚያደርግ ነገር እንዳላቸውና እነርሱ ኖሮአቸው እናንተ የጉደላችሁ ነገር እንዳለ እንዲለማችሁ አድርገዋል። ነገሮች ሲመላቀሱባቸው እንኳን ለመግለጽ የሚያዳግት የውስጥ ለላም በላያቸው ሲሰፍን ተመልክታችኋል። ሌሎች ሰዎች ጉዳትና ችግር ላይ ሲሆኑ እነዚህ ለራሳቸው ሳይሳሉ በርህራሄ የሚቻላቸውን አድርገዋል። ለምን ይሆን? ምክንያቱ ሌላ እይደለም! በእግዚአብሔር መንገድ የመጓዝን ምስጢር ተገንዝበዋል።

እዚህ ላይ በትክክል እንደተረዱኝ አፈልጋለሁ፤ መንገዱ ሁልጊዜ ቀናና አልጋ ባልጋ ነው አላልኩም። እግዚአብሔር ሁልጊዜ በጤናና በብልፅግና እንደሚባርከን የሚለብኩ ሰዎች የኢየሱስን ቃል ዘንግተዋል። “በዓለም ላላችሁ መከራ አለባችሁ” (ዮሐ 16፥33)። ክርስቲያን መሆናችን መከራና ሐዘንን አያስቀርልንም። ግን በምንም ሁኔታ ውስጥ “ከማለተዋል በላይ የሆነው የእግዚአብሔር ለላም ልባችንን ያሳርፈናል” (ፊሊጵ 4፥7)።

ከቤት የሚያደርስን መንገድ

የእግዚአብሔርን መንገድ መምረጥን የአስተዋይ ውሳኔ የሚያደርገው ሌላው ሦስተኛ ምክንያት ቤታችን የሚያደርስን መንገድ መሆኑ ነው።

በጉዞ ላይ በሆንኩ ጊዜ ሁሉ፤ ሁልጊዜ የሚታሰብኝ ቤት የምደርስበት ጊዜ ነው። በሥራ ብጠመድም እንኳን ከምኔው ቤት በደረሰኩና ከቤተሰቤ ጋር መሆንን እናፍቃለሁ። ቤት የለላም፤ የዋስትናና የአረፍት ፀታ ነው፤ ቤቴ የእኔ የምለው መጠለያዬ ነው። እኔና የእገልግሎት አጋሮቼ ለበድስት ወራት አውስተራሲያ በቆየን ጊዜ ሁላችንም ቤተሰባችንን ጥለን ነበር የሄድነው። ጊዜው ሲገባደድና የቤተሰቦቻችን ናፍቆት ሲበረታብን፤ ወሬያችን ሁሉ አገር

ቤት ስለተውናቸው ቤተሰቦች ሆኑ። ጌታን እያገለገልን እንደሆነ አውቀናል! የወንጌል መልእክተኞችና ወታደሮች ከዚህ ለረዘመ ጊዜ ከቤተሰቦቻቸው ርቀው መቆየት ግድ እንደሚሆንባቸውም እናውቃለን። ነገር ግን ይህ በናፍቆት ሊቃ ከመናወዝ አላዳንንም።

ምድራዊ ቤት እንዲህ ካደረገ፤ የለማያዊ ቤታችን ናፍቆት ምንኛ የላቀ ይሆን! እኔና እናንተ በዚህ ምድር ስተወሰኑ አሥርታት ዓመታት ልንኖር የተፈጥሮን ሰዎች እይደለንም! የተፈጠርነው ለዘላለም ልንኖር ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ይህ ዓለም በአፎይታ የምንደላደልበት የመጨረሻ ቤት እንዳይደለ ይነግረናል! ይልቁንም! በዚህ ምድር ልንኖር መጽተኞችና እንግዶች ነን (ዕብ 11፥13)። አውነተኛ ቤታችን መንግሥተ ለማያት ነው! የእግዚአብሔር መንገድም የሚያደርስን ወደዚሁ ነው።

ለሰዚህ የቱን መንገድ ልከተል?

እኔና እናንተ መንገደኞች ነን! መንገድ የጀመርነው ገና ከማህጸን እንደወጣን ነው፤ ጉዞው የሚያበቃው የምድር ኑሮአችን ሲያበቃ ነው። ታዲያ ጉዞው ለእናንተ ምን መልክ ይኖረው ይሆን?

የዚህ ጥያቄ መልስ በእጃችሁ ነው። ያለፈውን መለወጥ አትችሉም፤ መጸኢውን (መጪውን) ጊዜ ግን በእግዚአብሔር አርዳታ መለወጥ ትችላላችሁ። እርሱ ለእናንተ ያውቃል፤ ብርታታችሁን ቢሆን ድካማችሁን፤ ውድቀታችሁና የልብ ስብራታችሁ ሁሉ በፊቱ የታወቀ ነው። ነገር ግን እርሱ ያለፈው ሁኔታችሁ ተብትቦ እንዲያስቀራችሁ አይፈልግም። ይልቁንም፤ ከአርጌው መንገድ አሥራት አርነት አውጥቶ አግራችሁን በአዲሱ በርሱ ጉዳና ላይ ሊያቀና ይሻል።

ኢየሱስ! “እኔ ግን ሕይወት እንዲኖራቸውና እንዲተረፈረፍላቸው መጣሁ” (ዮሐ 10፥10) ይላል። ሕይወታችሁን ለጌታ አደራ በመስጠትና በየዕለቱ ከርሱ ጋር በመራመድ የሕይወትን ጉዞ እንዳዲስ መጀመር ትችላላችሁ። ይህ መጽሐፍ የሚናገረው ይኸንኑ ነው፤ እኔም የምጋብዛችሁ ይህንኑ እንድታደርጉ ነው።

ስንገዲህ ጉዞው ይጀመር!

ሁለት

ታላቁ ስቃይ

እግዚአብሔር ስምዓካችን ሆኖ ስምህ በምድር ሁሉ ባዳ

ምንኛ ገርማዊ ነው! ከብርሀ ከሰማያት በባዳ ከፍ ከፍ ብሎሰቱ፡፡

(መዝ 8+1)

የ

እግዚአብሔርን ማንነት እስከምትገነዘቡ ድረስ፤

የራሳችሁ ማንነት ምስጢር ሆኖባችሁ ይኖራል፡፡

ለምን ብትሱ ምክንያቱ ግልፅና ያልተወሰነበ ነው፤ ያበጃችሁ እርሱ ነው፡፡ የኔና የናንተ በምድር የመገኘታችን ምክንያት አጋጣሚ ወይም ድንገተኛ አይደለም፤ ወይም ደንታቢ በሆነ ተፈጥሮአዊ ሂደት አይደለም፡፡ እዚህ ለመገኘታችን ምክንያቱ እግዚአብሔር ራሱ ነው፤ ይህን ያደረገውም እንዲሁ ውል ብሎት ወይም እንዲህ ባደርግሰ ብሎ ሳይሆን አለበና ወጥኖ ባደረገው የመፍጠር ሥራው ነው፡፡

ግን እግዚአብሔር በርግጥ ምን እንደሚመስል እንዴት እናውቃለን? በዙሪያችን ያሉ ሰዎች ስለ እግዚአብሔር የተለያዩ ነገሮች ሊሉ እንሰማለን፤ አንዳንዱ እውነት የሚመስል ነገር አለው፤ የአንዳንዱ ተረታዊና እንዲያውም እርስበርሱ የሚጣረስ ይመስላል፡፡ ተከክለኛው የቱ እንደሆነ እንዴት ልናውቅ እንችላለን? ወይም ሊነገረን የሚችል አለ?

እንዴት ልናውቅ እንችላለን?

ከተወሰኑ ዓመታት በፊት በቀድሞዋ ሶቭየት ህብረት ውስጥ በሳይቤሪያ ኖቮሲቢርክ አቅራቢያ ከሚገኙ በጣም ተደናቂ የምርምር ጣቢያዎች አንዱ የሆነውን “አካደሚክ ሲቲ” የተባለውን ማዕከል የመገባቸውን ዕድል አግኝቼ ነበር፡፡ ከአገሪቱ ምርጥ ምሑራን አንዱ

ከሆነው፤ የስነሰብእ ጥናት ክፍል መሪ ጋር ከርከር ባደረግሁ ጊዜ በዓለም ላይ በእግዚአብሔር ወይም በአንድ ዓይነት ልዕስ ተፈጥሮአዊ ኃይል የማያምኑ ነገሮች ወይም ወገኖች ያውቅ ወይም ሊጠቅስልኝ ይችል እንደሆነ ጠየቅኩት፡፡ ጥቂት አሰብ እደረገና የዚህ ዓይነት ሕዝብ እንደሌለ ነገረኝ፡፡ አላማኒ (አምነት የለሽ) እንደሆነ ቢናገርም፤ በመለኮታዊ ኃይል ማመን የሰው ሀሳንተናዊ መለዩ እንደሆነ መቀበሉ አልቀረም፡፡

ሁላችንም ከኛ የሚገዝፍ አንዳች ኃይል እንዳለ ይሰማናል፡፡ በተጨማሪም ሞት ማብቂያ እንዳልሆነና ከመቃብር ባሻገርም አንድ ነገር እንደሚኖር ይሰማናል፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ “እግዚአብሔር በሰዎች ልብ ዘላለማዊነትን አኖረ” ብሎ (መዝ 3+11) ይነገረናል፡፡

ግን እግዚአብሔር ምን ይመስላል? አንዳንዶች እግዚአብሔር ረዥም ሪዝ ያለው፤ ገራገር፤ በፈገገታ የሚያስተውሉን አረጋዊ (ትንሽ ከዘመኑ ጋር የተላለፈ የሚመስል) ሆኖ ይሰሱታል፡፡ ሌሎች ደግሞ ትንሽ ፈር ሰንለቅ ጠብቆ ልክ ሊያስገባን በተጠንቀቅ እንደቆመ ፖሊስ አድርገው ያዩታል፡፡ ሌሎች ደግሞ እርሱ ሁልጊዜ የሚጠይቀንን ሆነን መገኘት የማንችል በመሆናችን የምድር አባቶቻችን ከሚያዩን ባልተለየ ሁኔታ እንደነገሩ አድርገው ይደመድማሉ፡፡ አንዳንዶች ደግሞ እግዚአብሔር በግልጽ ሊታወቅ የማይችል፤ አካል የሌለው ኃይል (እንደ ስበት ወይም እንደ መግነጢስ ኃይል) በመሆኑ ወይም ስለርሱ በርግጠኝነት ማወቅ እንችልም ብለው ያምናሉ፡፡ ስለርሱ የግምት አስተያየት መሰንዘር ይቻላል፤ ግን አስተያየቱ ልክ ይሁን ስሑት ማወቅ እንችልም ይላሉ፡፡ አንዳንዶች ደግሞ ከናካቲው እግዚአብሔር የሚባል ነገር የሰም ብለው ይደመድማሉ፡፡

አንዳንድ ጊዜ ሰዎች ኢየሱስን እንዲቀበሉ ሰውተውታቸው ይህን የማደርገው ለምን እንደሆነ ይጠይቁኛል፡፡ ሰዎችን በአንድ መንገድ ብቻ ሂዱ ማለቱ ጠባብነት አይመስልህም? ሁሉም ሃይማኖቶች ዞሮ ዞሮ አስተምሮአቸው አንድ አይደለም? ሁሉም እኩል ዋጋ ያላቸው አይደሉም? ይሉኛል፡፡

እዚህ መልስ የዓለም ሃይማኖቶች ምን ያህል የተለያዩ እንደሆኑ እነግራችዋለሁ ይህ ብዙ ሰዎች ያልተገነዘቡት ነገር ነው፡፡ አንዳንድ ሃይማኖቶች በአንድ አምላክ ብቻ ሲያምኑ፤ ሌሎች ደግሞ በብዙ ሺ አማልክት ያምናሉ፡፡ ከፊሎች እግዚአብሔር ለእኛ ግድ እንደሚለው ሊያስተምሩ፤ ሌሎች ደግሞ ሰሰው ዘር ደንታ ቢሰ

እንደሆነ ይናገራሉ። አንዳንዶች ከሞት በኋላ ሕይወት እንዳለ ሲሰብኩ፣ ሌሎች ግን ይህን አያምኑም። አንዳንዶች እግዚአብሔር በእስከ እስከ የሌለው፣ የፍጥረተኛው ሉዓላዊ ገዢ እንደሆነ ሲናገሩ፣ ሌሎች ግን በሰው እጅ ለተቀረጹ ጣዖታት፣ ለእንስሳት ወይም ለከዋክብት ይሰጣሉ።

አንዳንዶች እግዚአብሔር መሃሪና በፍቅር የተሞላ እንደሆነ ሲያምኑ ሌሎች ጨካኝ ፈራጅ ነው ይላሉ። ሥርዓት ባለው ዓለም እየኖርን ከሆነ፣ ሁሉም ልክ ሊሆኑ እንደማይችሉ ግልፅ ነው። ከመካከላቸው አንዱ ልክ ቢሆንለን ይህን እንዴት እናውቃለን?

እግዚአብሔር ራሱን ገልጾልናል

ችግሩ ግን አብዛኛው ስለእግዚአብሔር የሚለንዝሩ አስተያየቶች አንድ ዋና እውነት ይሰታሉ፣ ይህም እግዚአብሔር እርሱ ምን እንደሚመስል እንድናውቀው የሚሻ መሆኑን ነው። እግዚአብሔር ራሱን ለእኛ ለሰገለጠን፣ በግምት አስተያየት መኖር አይኖርብንም።

በምድር ስለመኖራችሁ ማንም እንዲያውቅ እንደማትፈልጉ ወሰናችሁ እንበል። ምን ታደርጋላችሁ? ከሌሎች ለዎች ጋር ግንኙነት ማቋረጥ ብቻ ሳይሆን ስለመኖራችሁም ሲገልጽ የሚችል አንዳች ፍንጭ ላለመተው ትወሰናላችሁ። ደጅ ወጥታችሁ ቆሻሻ መድፋትና የቤት መብራት ማብራትም ታቆማላችሁ! ግን ጥቃቅን የሚባሉ ፍንጮች እንኳን በምድር መኖራችሁን ማለብታቸው አይቀርም! ፍንጮቹ በበዙ ቁጥርም፣ በመካከላቸው እንዳላችሁ ለዎች የበለጠ እርግጠኞች ይሆናሉ።

እግዚአብሔርም ይህን መላይ ነገር አድርጓል። ሀልውናውን የሚጠቁሙ ፍንጮች ለሰተወልን በርግጥ እንዳለ እናውቃለን። ግን እዚህ ላይ ጉልህ ልዩነት አለ። እግዚአብሔር ራሱን ከኛ ለመለወር አየምክረ አይደለም እንዲያውም በተቃራኒው እግዚአብሔር በርግጥ እንዳለ እንድናውቅ ይፈልጋል። ይህ ብቻ ሳይሆን ባህርዩ ምን እንደሆነ እንድናውቅም ይፈልጋል። በሌላ አባባል፣ ከኛ ጋር ለመነጋገር ይፈልጋል፣ ለውን ልናውቅ የምንችለው ራሱን ሲገልጥልን ብቻ እንደመሆኑ፣ እግዚአብሔርንም ልናውቅ የምንችለው ራሱን የገለጠልን እንደሆነ ብቻ ነው። በርግጥም ይህን አድርጓል።

የእግዚአብሔርን የእግር ዳካሞች ማግኘት

እግዚአብሔር ራሱን የገለጠው እንዴት ነው? አንዱ መንገድ በዙሪያችን በሚታዩ ክስተቶችና ነገሮች ማለትም በፈጠረው ዓለም ነው። ዓይናችንን ከፍተን ለማየት እንፍቀድ እንጂ የእግር ዳካሞቹ በየቦታው ናቸው።

በከዋክብት የደመቀውን የሌሊት ሰማይ እስኪ ተመልከቱ፣ በዚህ ውስጥ ፅንፍ የሌለውን ፈጣሪ ልዕልናና ጋይል ትመለከታላችሁ። በቅርቡ በሥነፈለክ (አስትሮኖሚ) የተደረጉ ግኝቶች ዘገባ ተመልክቼ ነበር። ዘገባው እንደሚያወላው እስካሁን በታወቀው ፍጥረተኛውም 140 ቢልዮን ያህል የከዋክብቶች ክምችት (ጋላክሲ) ይገኛሉ፣ አንዳንዶቹ ዐሥራ አንድ ቢልዮን የብርሃን ዓመታት ርቀው የሚገኙ ሊሆን፣ አያንዳንዳቸው በትንሹ በመቶ ቢልዮኖች የሚቆጠሩ ከዋክብት አሉባቸው። የዚህ ዓይነቱን ርቀትና ብዛት ሌላው ቀርቶ በምናብ ማለብ እንኳን የሚቻለን አይሆንም።

ወይም የውሃን ጠብታ በኃይለኛ እጉሊ መነጻር ለንመርምር፣ እግዚአብሔር በጣም ጥቃቅን የሆኑ ነገሮችን እንኳን እንደምን ባለ ጥንቃቄ እንደሠራ እንገነዘባለን። አዲስ የተወለደ ሕፃን ልጅ እጆችና እግሮች ለንመለከት፣ የእቅዱን ረቂቅነት እንመለከታለን። በቅርቡ ሰውነታችን ዐሥር ሺህ ትረሊዮን ያህል ሕዋላት (ሌሎች) እንዳሉት አነበብኩ፣ እያንዳንዱ ሕዋስ የኛን የግል ዲ.ኤን.ኤ (DNA) የያዘ ሲቆጠሩ የማይችሉ ለበዞች ይዘዋል። ወይም የዕፅዋትን አበቃቀል፣ ዝናብ የሚገኝበትን ዑደትና እንስሳት ልጆቻቸውን እንዴት እንደሚንከባከቡ ለታዩ፣ የእግዚአብሔርን ጥበብና ጥበቃ ትመለከታላችሁ። ወደ ውስጣችን ለንመለከት የእግዚአብሔርን ሥራ መመልከታችን አይቀርም። አውጠንጥንን አዳዲስ ሀላቦች ማፍለቅ መቻላችን፣ ከፉን ከደግ ለመለየት ያለን ጭልታዊ (ልባችን የሚነግረን) እውቀት፣ መውደድና መመራመር መቻላችን እነዚህ ሁሉ እግዚአብሔር በራሱ መልክ እንደፈጠረን ዋቤ የሚሆኑ ናቸው።

መጽሐፍ ቅዱስ፣ እግዚአብሔር፣ “ዝናብን ከሰማይ እንዲሁም ፍሬያማ ወቅቶችን በመለጠቱ፣ ደግሞም ልባችሁን በመብልና በደስታ በማርካቱ መልካምን በማድረግ ራሱን ያለ ምስክር አልተወም (የሐዋ 14፡17) ይላል። በተጨማሪም፣ “የማይታየው የእግዚአብሔር ባሕርይ ይኸውም ዘላለማዊ ጎይሉና መለኮትነቱ፣ ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ ከተሠሩት ታውቆ ግልጥ ሆኖ

ይታያልና" (ሮሜ 1+20) ይሰናል። ጨረር እመንጪ መሣሪያ በመፈለስቶቸው በ1964 በፊዚክስ የኖቤል ሽልማትን ከሌሎች ባልደረቦቻቸው ጋር የተቀበሉና የ2005ቱን ቴምፕሌትን ሽልማት እሸናፊ የሆኑ ፕሮፌሰር ቻርልስ ታውንስ እንዲህ በማለት ተናግረዋል፤ "ሁሰንታናዊው ፍጥረትና ጽኑ ያለው መሆኑ እኛን የሚያስደንቅ ነገር ነው። ታዲያ ይህን ሁኔታ እግዚአብሔር እንጂ ሌላ ማን ሊያስገኘው ይችላል?"

ዓይናችንን በየትኛውም አቅጣጫ ብናማትር፤ የእግዚአብሔርን ዱካሞች እንመለከታለን።

እግዚአብሔር ይናገራል

ዘራያችንን መመልከት ብቻውን አይበቃም። እግዚአብሔርን በግልፅ ለማየት ከዚህ ያለፈ ነገር ያስፈልገናል። እርሱ ሊናገረን ያስፈልገናል።

በጉዳና ስራ መድ ስታዩኝ፤ ስለ እኔ እንድ ነገር ልታውቁ እንደምትችሉ እመን ነው (ቢያንስ እንዳለሁ ታውቃላችሁ!)። ሥራ ላይ ሆኜ ስታዩኝ ደግሞ የተሻለ እውቀት ይኖራችኋል። ይሁን እንጂ ማን እንደሆንኩና ምን ባህርይ እንዳለኝ በርግጥ ልታውቁ የምትችሉት ቀርባችሁ ስታነጋግሩኝ ነው። እግዚአብሔርን ልናውቀው የምንችለው፤ እርሱ ከኛ ጋር የተነጋገረ እንደሆነ ነው፤ በርግጥም ተናግሮናል።

በምን እኳኋን ተናገረን? በመጀመሪያ ደረጃ (ኋላ ላይ በዝርዝር እንደምንመለከተው) እግዚአብሔር በራሱ መጽሐፍ በኩል ማለትም በመጽሐፍ ቅዱስ ተናግሮናል። መጽሐፍ ቅዱስን የእግዚአብሔር መጽሐፍ የምንሰውም ስዚህ ነው። እንደ የመጽሐፍ ቅዱስ ጸሐፊ እንደተናገረው "እግዚአብሔር ከጥንት ጀምሮ በተለያዩ ጊዜና በልዩ ልዩ መንገድ በነቢያት በኩል ተናግሯል" (ዕብ 1+1)።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደእውነቱ ከሆነ እንደ መጽሐፍ ብቻ ሳይሆን ቤተ-መጽሐፍት ነው፤ በየዘመናቱ በተለያዩ ጸሐፍት የተጻፉ ረዥምና አጭር መጽሐፍት ስብስብ ነው። ስብእዊ ጸሐፍቱ እነዚህን የጻፉት በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው ነው። ሐዋርያው ጴጥሮስ እንዲህ ሲል ጽፏል፤ "ከሁሉም አስቀድሞ ይህን ልታውቁ ይገባችኋል፤ በመጽሐፍ ያለው የትንቢት ቃል ሁሉ ማንም ሰው በገዛ ራሱ የሚተረጎመው አይደለም፤ ምክንያቱም ትንቢት

ከእግዚአብሔር የተላኩ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው ተናገሩት እንጂ ከቶ በሰው ፈቃድ። የመጣ አይደለም" (2ጴጥ 1+20-21)። እግዚአብሔር ሊገባን በሚችል ቋንቋ (ቃላት) ተናግሮናል፤ እነዚህም ቃላት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስፍረዋል።

ሁለተኛ፤ እግዚአብሔር ሰው ሆኖ በተገለጠው በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ተናግሮናል። ልክ መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር የተጻፈ ቃል እንደሆነው፤ ኢየሱስ ደግሞ የእግዚአብሔር ሕያው ቃል ነው። ኢየሱስ በሰው መልክ የተገለጠ አምላክ ሲሆን በእርሱ አማካይነት እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ለመረዳት ችለናል፤ መጽሐፍ ቅዱስ፤ "በእርሱ የመለኮት መላት ሁሉ በአካል (በሰውነት) ተገልጦ ይኖራልና" ይላል (ቆላ 2+9)።

እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ለማወቅ ትፈልጋላችሁ? ኢየሱስን ተመልከቱት፤ እርሱ በመካከላችን የሚኖር እግዚአብሔር ነውና። ዮሐንስ እንደተናገረው፤ እግዚአብሔር "ሥጋ ሆነ፤ ፀጋንና እውነትን ተሞልቶ በመካከላችን እደረ፤ ከብሩንም አየን፤ እንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ከብር የሆነውን ክብሩን አየን" (ዮሐ 1+14)።

እግዚአብሔር እንድናውቀው ስለሚፈልግ፤ ምን ባህርይ እንዳለው ልናውቅ እንችላለን። በተጻፈው ቃሉ በመጽሐፍ ቅዱስ ተናግሮናል፤ በሕያው ቃሉ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ተናግሮናል። ስለዚህ እርሱ ምን እንደሚመስል ማወቅ እንችላለን።

ግን ምን ይመስላል?

እግዚአብሔር ምን ይመስላል?

ገና ልጅ ላለሁ እናቴ በቤተክርስቲያናችን ይሰጥ ከነበረው የጥያቄና መልስ ትምህርት የሚከተሉትን ቃላት በቃል እንደያዝ ስላለማመደችኝ የዘወትር ባለውሰታዬ ነኝ፤ "እግዚአብሔር መንፈስ፤ ወለንአልባ፤ ዘላለማዊ፤ እና በህላዌው፤ በጥበቡ፤ በገይሱ፤ በቅድስናው፤ በጽድቁ፤ በመልክምነቱና በእውነት የማይለወጥ ነው"። በወቅቱ እነዚህን ቃላት በደንብ መገንዘብን እርግጠኛ አልነበርኩም (በአሁኑ ዕድሜዬ እንኳን ጥልቃቸው እንዳስገረመኝ ነው)፤ በዓመታት መካከል ግን ስለ እግዚአብሔር ማንነትና ምን እንደሚመስል ያለኝን ግንዛቤ አበልጸገውታል። እግዚአብሔርን መሱ በመሱ ልናውቀው እንደማንችል እርግጥ

ነው። ከእኛ እድገትን ይልቃል። እርሱ ወለን አልባ፤ እኛ ግን ውሱን ነን። በምልዐት ልናየው የምንችለው በመንግሥተ ሰማያት ብቻ ነው።

ልጅ ላለሁ እንዳንድ ጊዜ እባቴ ከከተማችን አቅራቢያ ወዳሉ የብሉይ ሪጅ ተራሮች በመኪና ይወስደኝ ነበር። ተራሮቹን በጭጋ ተሸፍነው ከሩቅ ስመለከታቸው ትንሽ ሲመስሉ፤ እኛ መኪና ውስጥ ደሰነው ተመልካቾች ግዙፍ መስለን እንታይ ነበር። ወደ ተራሮቹ እየቀረብን ስንመጣ ግን፤ እነርሱ እየገዘፉ እኛ እየኮለለን መጣን።

ይህ ስለእግዚአብሔር ከምናስበው ጋር ይመሳሰላል። እንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ከኛ ትንሽ ከፍ ቢል እንጂ ያው እንደኛ ው የሆነ ይመስለናል። እውነታው ግን ይህ አይደለም። እርሱ እምላክ እኛ ግን ሰዎች ነን። እግዚአብሔር የቀድሞ እስራኤላውያንን፤ “እኔ እምላክ ነኝ እንጂ ሰው አይደለሁምና፤ በመካከልህም ቅዱሱ ነኝና” (ሆሴ 11፡9) በማለት እሳስቦአቸዋል።

ትንሽነታችንን የምንረዳው የእርሱን ግዙፍነት ስንገነዘብ ነው።

ይህ ማለት ግን ስለእግዚአብሔር ምንም ልንረዳ እንችልም ማለት አይደለም። እራሱ ራሱን ስለገሰጠልን ምን እንደሚመስል መረዳት እንችላለን። እኛ እንድንረዳቸው የሚፈልጋቸውን ዐራት አስፈላጊ እውነቶች ጠቅሰል አድርጌ ሰማቅረብ ልሞክር።

እግዚአብሔር መንፈስ ነው

እግዚአብሔር ሰለ እርሱ እንድንገነዘብ የሚሻው የመጀመሪያው እውነት እርሱ መንፈስ መሆኑን ነው። ኢየሱስ ሲካር ከተባለው መንደር ውጪ ላገኛት ሰማርያዊት ሴት “እግዚአብሔር መንፈስ” እንደሆነ ነግሯታል (ዮሐ 4፡24)። እግዚአብሔር የአቶሞችና የሞሎኪዩሎች ውሁድ አይደለም፤ የፍጥረት አካልም አይደለም። በፍጹም ልዩ በሆነ ክልል ማለትም በመንፈስ ክልል የሚኖር ሀላዊ ነው።

መንፈስ የሚለውን ቃል ስትለሙ ምን ይታሰባችኋል? እንደ ጉም የሚንቀሳቀስ እንደ ዓይነት የማይጨበጥ ነገር ይመስላችኋል? ወይስ በእስፈሪ ፊልሞች እንደምታዩት እይነት ሽብር እንደ ሚነዙ ምስሎች ይቀረጽባችኋል? መንፈስ የቀላዊ አካል ተቃራኒ ስለሆነ

እንደዚያ ካሰባችሁ ተሳስታችኋል። ኢየሱስ እንደተናገረው “መንፈስ ሥጋና ዐጥነት የሰውምና” (ሉቃ 24፡39)።

እግዚአብሔር መንፈስ ስለሆነ፤ በጊዜና በቦታ እይወለንም። በእንድ ጊዜ በየስፍራው ሊገኝ ይችላል። በትልቁ ጋሳክሲ (የከዋክብት ክምችት) እንደዚሁም በጥቃቅን አቶሞች መካከል ሊገኝ ይችላል። ከቀላዊው ዓለም በእጅጉ የላቀ ነው (ሰዚህም ነው እኛ ጣዖታትን ወይም ተፈጥሮን ማምለክ የሌለብን)። እርሱ መንፈስ ስለሆነ፤ በምንም መንገድ ሲገደብ አይችልም። እግዚአብሔርን ስመወስን እየሞከራችሁ ካላችሁ፤ የምንግራችሁ ይህን እንዳታደርጉ ነው። በእንድ ቦታ ልትወስኑት ወይም በእእምሮአችሁ ስለ እርሱ ምናባዊ ስዕል ለመሳል አትሞክሩ። በኃይሉ ወይም በታላቅነቱ ወይም በፍቅሩ ወይም በጥበቡ ላይ ወለን እታነሩ። እግዚአብሔርን መወሰን ማለት ትንሽ ኩሬን ከውቂያኖስ እኩል ማድረግ ማለት ነው።

እግዚአብሔር ሰብእና አለው

እግዚአብሔር መንፈስ ብቻ አይደለም፤ ሰብእናም አለው፤ ይህም ማለት እንደ እኛ ሰብአዊነት አለው ማለት ነው። እንደ ሰው ሁሉ እግዚአብሔርም ስሜት፤ ሀሳብ፤ ምኞትና ውሳኔ አለው። ሰው ከመስሎቹ ጋር ግንኙነት እንደሚመሠርት ሁሉ፤ እግዚአብሔርም እንደዚሁ ግንኙነት ያደርጋል። እንደሰው ሁሉ፤ እግዚአብሔርም አስቦ እንድ ነገር ያደርጋል። እግዚአብሔር ስሜት አለው፤ እግዚአብሔር ያስባል፤ የሌሎች ስቃይ ይሰማዋል፤ እግዚአብሔር ይቅር ይላል፤ እግዚአብሔር ተስፋ ያደርጋል፤ እግዚአብሔር ይወስናል፤ እግዚአብሔር ይከናውናል፤ እግዚአብሔር ይፈርዳል። ይህን ሁሉ የሚያደርገው ሰብእና ስላለው ነው። ባይሆን ኖሮ፤ ለምን ወደ እርሱ እንጸልያለን ወይም እናመልክዋለን? እግዚአብሔር ሰብእና የሌለው ንይል አይደለም፤ እርሱ ሰብዕና ያለው ያውም በምናብ ሲታይ የሚችል እጅግ ፍጹም ሰብእ ነው።

በእርግጥ በእኛና በእግዚአብሔር ሰብእና መካከል ሰፊ ልዩነት አለ፤ እርሱ ፍጹም ሲሆን እኛ ግን አይደለንም። እንደ ቁጣ፤ ራስ ወዳድነት፤ ጥላቻ፤ ቅናትና ትዕቢት የመሳሰሉ ስሜቶች እኛን ይገዙናል። ከዚያም አልፎ የኛ ሰብዕና የታወከ ወይም የገዛ ራሱን ጥፋት የሚያፈጥን ሰብእና ሲሆን ይችላል።

እግዚአብሔር ግን እንዲህ አይደለም። ብቻውን ፍጹም ነው። ቁጣው እንኳን በጽድቅ የተሞላ ነው፤ ምክንያቱም ቁጣው በክፉ ላይ ብቻ የተነጣጠረ ስለሆነ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፤ “ሥራው ፍጹም ነው፤ መንገዱም ሁሉ ትክክል ነው” (ዘፃ 32፥4) ይላል።

እግዚአብሔር ቅዱስ ነው

እግዚአብሔር መንፈስ እና ሰብዕና ያለው ብቻ ሳይሆን ቅዱስ ጸድቅና ንጹሕ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፤ “ዐይኖችህ ክፉውን እንዳያዩ እጅግ ንጹሐን ናቸው፤ እንተ በደልን መታገሥ እትችልም” (ዕንባ 1፥13) ይላል።

ይህን መረዳት እዳጋች እንደሚሆንብን ግልጽ ነው። ደካሞችና ኢ-ፍጹማን በመሆናችን፤ የእግዚአብሔርን ባለግርማ ፍጹምና ቅድስና መረዳት አንችልም። ኃጢአት በጣም የለመድነውና በዘራያችን ተንሰራፍቶ የምናየው ነገር በመሆኑ፤ መሉ በመሉ ፍጹም የሆነ ሀላዊ ሊኖር መቻሉን እንኳን ማሰብ ይቸግረናል። እግዚአብሔር ግን ነው፤ መጽሐፍ ቅዱስ፤ “እግዚአብሔር ብርሃን ነው፤ ጨለማም በእርሱ ዘንድ ከቶ የለም” (1ዮሐ 1፥5) ይላል። እግዚአብሔር ቅዱስ ስለሆነ፤ በጭራሽ የተላላተ ነገር ሊደደርግ አይችልም። መልካምና ሰራሱ ላይሳሳ ሌሎችን የሚረዳ ሰው አልፎ አልፎ ሲገጥመን ይችላል፤ የዚህ ግዴታ ሰዎች እንኳን ፍፁም እንዳይደሱ እናውቃለን (እኛም ፍፁም ነን ብለን የምናስብ ከሆነ፤ ይህ በራሱ አስመሆናችንን ያረጋግጥልናል)። ፍጹምና ቅዱስ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ፤ ከመጀመሪያው ምዕራፍ እስከ መደምደማቸው እንደሚያሳየው፤ እግዚአብሔር አንዳችም ህፅዕና ጉድፍ የሌለው፤ ፍጹም ቅዱስ ሀላዊ ነው። እሳይያስ እግዚአብሔርን በራሕይ ሊያየው በቅድስናውና በእስፈሪ ግርማው ተሸንፎ የራሱን ንጢአተኝነት ተገነዘበ። መላእክት ከእግዚአብሔር ዙፋን ዙሪያ ከበው፤ “ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ የበራዊት ጌታ እግዚአብሔር” (ኢሳ 6፥3) ሲሉ አየ። የሐንበም በራሕይ ለማይ ተገልጦ ሊያይ ይህንን ነገር ያየው፤ “ተንና ሌሊት፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ የነበረው፤ ያሰውና የሚመጣው ሁሉን ቻይ እምላክ ማሰትን እያፈርጡም” (ራእ 4፥8)።

የንጢአታችንን ጥልቀት አጥርተን ልንረዳ የምንችለው የእግዚአብሔርን ቅድስና ስንገነዘብ ብቻ ነው። እግዚአብሔር ቅዱስ፤ እኛ ግን አይደለንም፤ ምክንያቱም በእኛና በእርሱ መካከል ትልቅ የሚለያይ ገደል አለ። በፊቱ በደለኞችና የተነቀፍን ነን፤ ፍርድና ኩነት ብቻ የሚገባን ነን። ከክርስቶስ ውጪ ወደመንግሥተ ሰማያት የመግባት ተስፋ የሰንም፤ አንዲት ንጢአት እንኳን ሁለተኛችንን ስለምትበክል በፊቱ እንዳንቀርብ ልታደርገን ትችላለች። ከጊዜ ወደጊዜ በዓለም ላይ በሰምዕ የተመቱ ሰዎች ተለይተው የሚኖሩባቸውን ሰፈሮችና የላንባ ነቀርሳ በሽተኞች ተገልለው የሚታከሙባቸውን ሆስፒታሎች ጉብኝቱአለሁ፤ ልዩ የንክኪ መከላከያ ልብስ ካልለበስኩ፤ በሽተኞቹን ቀርቤ ማነጋገር እንደማልችል እስተዳዳሪዎቼ ይነግሩኛል። ልክ ተላላፊ በሽታ ያለው ሰው ከሰው ንክኪ ተገልሎ እንደሚቀመጥ ሁሉ፤ የንጢአት በሽታም በእግዚአብሔር ቅዱስ ህልውና ከመቅረብ አቅፋለን።

የእግዚአብሔርን ቅድስና አታቅለው፤ ምክንያቱም የባሕርይ ዋና ፍሬ ነገር ስለሆነ ነው።

እግዚአብሔር ፍቅር ነው

የእግዚአብሔር ባህርይ ቅድስና ብቻ ቢሆን ኖሮ፤ ወደመንግሥተ ሰማያት የመሄድም ሆነ በዚህ ምድር የእርሱን በረከት የመቀበል ተስፋ ባልኖረንም ነበር። ግን ልብ በል፤ እግዚአብሔር መንፈስ፤ ለብእና ያለው፤ ቅዱስና ጸድቅ ህልው ብቻ አይደለም። እግዚአብሔር ፍቅር ነው። ከፍ ያለ ልዩነት የሚያመጣው ይህ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን “እግዚአብሔር ፍቅር ነው” (1ዮሐ 4፥8)። በቅድስና ፍጹም እንደሆነ ሁሉ፤ በፍቅሩም ፍጹም ነው።

መጽሐፍ ቅዱስን ደጋግሜ ባነበብኩ ቁጥር፤ ጉልህ ሆኖ የሚከሰትልኝ እውነት የእግዚአብሔር ልዑል ባህርይ ፍቅር መሆኑ ነው። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር በሚያደርገው ግንኙነት ጀርባ ፍቅሩ አለ። የፈጠረን፤ እንደዚሁም እንዲዋጀን ልጁን የላከልን በፍቅሩ ነው። ፍቅሩ ከጋላችን ይከተላል፤ ወደራሱም ይሰበናል፤ ለዘላለም በፊቱ እንድንኖርም ወደርሱ ይወስደናል። “ፍቅር ይህ ነው፤ እኛ እግዚአብሔርን እንደወደድነው ሳይሆን እርሱ እንደወደደንና ስለ ንጢአታችን ማስተሰሪያ ይሆን ዘንድ ልጁን መላኩ ነው” (1ዮሐ 4፥10)።

ሌሎች ባህርያቱን መረዳት ቀላል አንደማይሆንልን ሁሉ፤ ፍቅሩንም ሙሉ በሙሉ መገንዘብ ያደግተናል። በመጀመሪያ ነገር “ፍቅር” የሚለውን ቃል እንዲሁ እንደመጣልን በመጠቀም ዋጋውን አራክስነዋል። “አይስክራም አወዳለሁ፤ የዚቺን መኪና ቀስም አወዳለሁ፤ እገሌ የሚባለውን ዘፋኝ አወደዋለሁ (ከቶ ያላገኘናቸውና የሚናገሩት ቢሆን አንኳን)” እንላለን። የእግዚአብሔር ፍቅር ግን ከዚህ እጅግ የጠለቀ ነው። ፍቅሩ የሚያልፍ ወረት ወይም የማስመሰያ ስሜት ሳይሆን፤ ሰእኛ አብልጦ የሚሻለን ነገር እንዲሆንልን የሚሻ ጥልቅና ጽኑ ፈቃድ ነው። ሰዋዊ ፍቅር ይሰወጣል ወይም ይከስማል፤ የእግዚአብሔር ፍቅር ግን ለዘላለም ይጸናል። ለዚህም ነው እንዲህ የሚለን “በዘላለማዊ ፍቅር ወድጄሽለሁ፤ ስለዚህም በርገራኔ ሳብሁሽ” (ኤር 3፡13)።

ሆኖም የእግዚአብሔርን ፍቅር የስሜትና የራሮት ብቻ እንዳናደርገው መጠንቀቅ አለብን። የእግዚአብሔር ፍቅር ኅሊኦትን እንዳላየ የሚያልፍና ከመፍረድ የሚሸሽ የጋሰ ስሜት አይደለም። የእግዚአብሔር ቅድስና ኅሊኦት ተገቢ ቅጣቱን እንዲያገኝ ይጠይቃል፤ ይሁንና እግዚአብሔር በፍቅሩ በክርስቶስ በኩል የመዋጀትን መንገድ ከፍቶልናል።

በፍቅሩ ባይደርስልን ኖሮ በእሁኑም ይሁን በሚመጣው ሕይወት ተስፋ ባልኖረን ነበር። ግን እርሱ ወደናልና ተስፋ አለን። እርሱ ይወዳችኋል!

ሦስት

ታላቁ ዕቅድ

“ለብርሃም ... የእግዚአብሔር ወዳጅ ተባብ”

(ያዕ 2፡23)

በ

ሕይወት ዘመናችሁ አንድ ወሳኝና ታላቅ አውቀት

ማወቅ ካለባችሁ፤ የተፈጠራችሁት እግዚአብሔርን አንድታውቁና ለዘላለም ወዳጆቹ እንድትሆኑ ነው።

እኔና እናንተ በዚህ የተቀመጥነው በራሳችን ጉዳይ - በግል ችግሮቻችንና ደስታዎቻችን እንድንጠመድ አይደለም። ሌላው ቀርቶ እዚህ የመኖራችን ዓላማ ዓለምን የተሻለች ስፍራ ለማድረግ አይደለም (ይህ አስፈላጊነት ያለው ቢሆንም)። ሕይወት ማለት ይህ ከሆነ፤ ኑሮአችን በእርግጥም፤ “ከንቱ፤ ንፋስን እንደመከተል ነው” (መክ 1፡14)።

ይሁንና ሕይወት እንዲህ አንድትሆን አልታቀደችም - ምክንያቱም በራሳችን ሳይሆን በእግዚአብሔር በመፈጠራችን ነው። ታላቁ አቃጅ ትልቅ እቅድ አለው፤ ይህም እርሱን እንድናውቀውና ከእርሱም ጋር ለዘላለም ወዳጆች እንድንሆን ነው።

ፍጹም የሆነ ዓለም

አረፍት በማጣት የምንገዛው ሰምንድነው? ዘላቂ ሰላምና እርካታ ሁልጊዜ እየናፍቅን ግን ከቶም ሙሉ በሙሉ መርካት የማንችለው ሰምን ይሆን? በቅርቡ አንድ ሰው እንዲህ ሲል ጻፈልኝ፡- “ንደኞቼ ሁሉም የሞላልኝ ሰው እንደሆንኩና እንደሚቀነብኝ ይነግሩኛል። ውስጤ ግን ከባዶነትና ዕረፍት የሰሸነት ወጪ ምንም የለም። ምን ነክቶኝ ይሆን?” እውነቱን ለመቀበል

ካልፈሩ በስተቀር፤ ይህንን የሚሰሩ ስፍር ቁጥር የሌላቸው ሰዎች መኖራቸው የማይጠራጠር ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ይህ የጉደሎችን ስሜት በእጋጣሚ የመጣ አይደለም፤ ያለ እግዚአብሔር ጉደሎ ነን። እርሱን ከሕይወታችን ስናስወጣው፤ በነፍሳችን ባይነትና እግዚአብሔር ብቻ ሲሞላው የሚችል የውስጥ ረሃብ ይነግሳል። እግዚአብሔርን ትላ እስካልን ድረስ፤ ይህ ባይነት እኛው ዘንድ መሰንበቱ ግድ ነው። ዘላቂ ሰላምና ደስታ ለማግኘት የምናደርገው ጥረትም ፍሬቢስ ሆኖ ይቀራል። ከበርካታ ምዕተዓመታት በፊት ቅዱስ አውግስጦስ አንዲህ ሲል ተናግሯል። “እቤቱ ጌታ ሆይ፤ እንተ ሰራስህ ፈጥረሽናልና ልባችን በእንተ እረፍት እስኪያገኝ ድረስ እንደተቅበዘበዘ ይኖራል።”

ነገሩ ከጥንት እንደዚህ አልነበረም። በመጀመሪያ እግዚአብሔር የሰውን ዘር ሊፈጥር፤ ይህ የውስጥ መቅበዘበዘና ባይነት አልነበረም። በቀጣዩ ምዕራፍ ሰፋ ባለ መንገድ እንደ ምንመሰከተው፤ አዳምና ሔዋን እግዚአብሔር ሲፈጥሩባቸው መሰሉ በመሰሉ ደስተኞች ነበሩ፤ ከራሳቸው፤ ከዓለምና ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ነበሩ። እርስ በርስ የነበራቸው ግንኙነት ፍጹም ነበር፤ ግንኙነታቸው ቅንጣት የራስ ወዳድነት ወይም የጠብ አዝማሚያ አልነበረውም። በዙሪያቸው ካለው ዓለም ጋር የነበራቸው ግንኙነትም ፍጹምና ሰላም የማጣት፤ የፍርሃት ወይም የሞት ስጋት የማይደርስበት ነበር። ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው ግንኙነትም እንደዚሁ በጥፋተኝነት ወይም ባለማመን ያልተበከለ ፍጹም ነበር።

የዚህ ዓይነቱ ዓለም ምንኛ ውብ እንደሆነ ሲታስባችሁ ይችላል? ኃጢአት፤ ሐዘን፤ ቅያሚ፤ ደንታቢነት፤ የራሱ ጉዳይ የሚባሉ ነገሮች የሌለበት ዓለም ነበር። እግዚአብሔር የፈጠራላቸው ዓለም አንዳችም ህፃዕ አልነበረውም። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፤ “እነዚህም እጅግ መልካም ነበር” (ዘፍ 1፡31)።

አዳምና ሔዋን ከእርስ በርሳቸውና ከእግዚአብሔር ጋር በፍጹም መስማማት የሚጓዙ ነበሩ። በመግባቱ የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ ያሟላላቸው ነበር፤ እነርሱም መሰሉ በመሰሉና ያለማመንታት ይወዱት ነበር። ዛሬ ዓለምና የኛም ሕይወት የሚገኙበት ሁኔታ ከዚህ በጣም የራቀ ስለሆነ በምን ዓይነት ዓለም እንደነበረ እንኳን በምናዝ መሳል አይቻለንም።

በአርአያ ሥላሴ የተፈጠረ

ሕይወታቸው ፍጹም ሊሆን የቻለው እንዴት ነበር? ምክንያቱ ግልጽ ነው፤ እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን አስቦ የፈጠራቸው ለዘላለም ወዳጆች እንዲሆኑት ነበር። ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው ኅብረት ለእፍታም የማይቋረጥ አውነታ ነበር።

አዳምና ሔዋን እንዲሁ ሥጋ፤ ነፍስ ፍጥረታት ወይም ላቅ ያለ ደረጃ ያላቸው እንስሳት አልነበሩም። እጅግ የላቁ ፍጡራን ነበሩ። እግዚአብሔርን እንዲያውቁና ከእርሱ ጋር ኅብረት እንዲያደርጉ ከሚያስችላቸው መንፈስ ወይም ነፍስ ጋር የተፈጠሩ መንፈሳውያን ህልዋን ነበሩ። እንዲያውም መጽሐፍ ቅዱስ በእግዚአብሔር አምላል እንደተፈጠሩ ይነግረናል። ይህም ማለት እግዚአብሔር የራሱን ባህርይ እካፈላቸው ማለት ነው። ስለዚህ “እግዚአብሔር ሰውን በራሱ መልክ ፈጠረው፤ በእግዚአብሔር መልክ ፈጠረው፤ ወንድና ሌት አድርጎ ፈጠራቸው” (ዘፍ 1፡27)። እግዚአብሔር የተሰየ መንፈሳዊ ባህርይ ሰጣቸው።

የኛ ጉዳይም እንዲህ ነው። እንደ አዳምና ሔዋን፤ ሥጋና እእምሮ ብቻ ባይሆን መጽሐፍ ቅዱስ መንፈስ ወይም ነፍስ ብሎ የሚጠራው ጭምር አለን። ይህን የሰጣችሁ፤ የራሱን ባህርይ በእናንተ ያኖረ፤ እግዚአብሔር ነው። ነፍስ ደስን በመሆናችን ከሌሎች ሕይወት ካላቸው ፍጡራን ሁሉ የተለየን ነን፤ ምሉዕ ሰው የሚያደርገን ይህ ነው።

የነፍስ ዋጋ

ነፍሳችሁ ምን ይህል ክቡር እንደሆነች ታውቃላችሁ? ኢየሱስ ነፍሳችን በዓለም ካለ ከማንኛውም ነገር የላቀ ዋጋ እንዳላት ነግሮናል። ሥጋችሁ ይሞታል፤ ነፍሳችሁ ግን ለዘላለም ኗሪ ናት። ኢየሱስ ለእኛ ራሱን መስዋዕት አድርጎ ያቀረበው ነፍሳችን በፊቱ የከበረች በመሆኗ ነው። ነፍስ ዋጋ እንደማይተመንላት፤ በሚከተለው መንገድ ይነግረናል፤ “ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተርፍ፤ ነፍሱን ግን ቢያጣ ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው ለነፍሱ ምትክ ሊከፍለው የሚችለው ዋጋ ምንድነው?” (ማቴ 16፡26)።

መንፈሳዊ ባህርይ እንዳለን በመዘንጋት ራሳችንን ከፍ ያለ እንስሳት አድርገን ከቆወርን፤ እንደነሱ መሆን እንጀምራለን። በተቃራኒ በእግዚአብሔር አምላል እንደተፈጠርንና እርሱ የሰጠን

ነፍስ እንዳለን ከተገነዘብን ግብራችን እንደ እንስሶች አይሆንም። ከሌሎች ፍጥረታት ለይቶ ሰው የሚያደርገን ነፍስ ያለን መሆኑ ነው። ለሰው ክብርና ዋጋ የሚያላብሰው ነፍሱ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- “ከመላእክት በጥቂት አላነሰኸው፤ የክብርንና የሞገስን ዘውድ አቀዳጀኸው” (መዝ 8፥5)።

የሰው ሕይወት በፍፁም መንቋሸሽ፤ ወይም መረገጥ፤ ወይም እንዲሁ እንደዋዛ መጥፋት የሌለበት ለዚህ ነው። ሰው ትልቅ ይሁን ትንሽ በሥላሴ አምላል ስለተፈጠረ ክቡር ነው።

ከሁሉም በላይ ነፍሳችን ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ማድረግ የሚችለው የእኛነታችን አካል ነው። ከዚህ የተነሣ እግዚአብሔርን የማወቅና ከእርሱ ጋር ለዘላለም ወዳጅነት የመመሥረት ችሎታ አለን። እግዚአብሔር ሊፈጥረን በምድር እንድንኖር ብቻ ሳይሆን በሰማይ ንፍቅም መኖር እንድንችል አድርጎ ነው። ታላቁ አቃጅ ያበጀው ታላቅ የእጅ ሥራ ይህ ነው።

በፍቅሩ ፈጠረን

አዳምና ሔዋን፤ በእግዚአብሔር አምላል በመፈጠራቸው፤ ከሌሎች ፍጥረታት ሁሉ ልዩ ነበሩ። ይሁንና የፈጠራቸው ለምን ነበር? በመጀመሪያ ደረጃ የሰውን ዘር እንዲፈጥር ያነሣው ምን ነበር? እናም አንተን የፈጠረህ ለምን ነበር? መልሱ በአንድ ቃል ሊጠቃለል ይችላል፡- “በፍቅር”። እግዚአብሔር ሰውን በራሱ አምላልና መልክ ፈጥሮ በተዋበ ገነት ውስጥ እንዲያስቀምጠው ያደረገው ፍቅር ነው።

ቀደም ሲል እንደ ተመለከትነው፤ እግዚአብሔር በወጉ ሊታወቅ የማይችል ስብዕና የሌለው ኃይል ሳይሆን ለብዕ ነው። ስብዕና አለው። ምናልባትም ከስብዕናው ባህርያት ልዩ የሚያደርገው ፍቅሩ ነው። እርሱ ፍጹም ስለሆነ፤ ፍቅሩም ፍጹም ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፤ “የእምላክ መንገድ ፍጹም ነው፤ የእግዚአብሔር ቃል የነጠረ ነው” (መዝ 18፥30)። ሰዋዊ ፍቅር ኢ-ፍጹምና ተለዋዋጭ ነው። የእግዚአብሔር ፍቅር ግን ፍጹም በመሆኑ የሚለወጥ ወይም የሚቀንስ አይደለም።

በዚህ ምድር አያለን፤ ስለእግዚአብሔር ፍቅር ሙሉ በሙሉ ልንረዳው የማንችል መሆኑ እሙን ነው። ለምሳሌ ሰውን የሚወድ አምላክ እንዴት ክፉን ነገር ሊፈጥር ቻለ? ይህ አስቸጋሪ ጥያቄ ጎሳ ላይ እንመለስበታለን፤ ይሁንና የእግዚአብሔርን ፍቅር ሙሉ

በሙሉ አልተገነዘብንም ማለት በተወሰነ ደረጃ ልንገነዘብ አንችልም ማለት አይደለም።

በዚህ ላይ የእግዚአብሔር ፍቅር ዐቢይ ትኩረት ሊሰጠው የሚያስፈልገው ለምንድነው? እርሱ ለምን እንደፈጠረን ስለሚነግረን ነው። የፈጠረን ስለሚወደን ነው።

በሰዋዊ ወሰን (መለኪያ) ፍቅር መገለጫ እንደሚፈልግ፤ ራሱን ለመግለጥና የሚወደውን ለመንካት እንደሚናፍቅ እናውቃለን። ከዚህ በተለቀ ደረጃ፤ የእግዚአብሔር ፍቅር ራሱን ለመግለጥና ወደሚወደው አጁን ለመዘርጋት ይፈልጋል። እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን መውደድ እንዲችሉ እድርጉ በመልኩ የፈጠራቸው ለዚህ ነው። እግዚአብሔር ፍቅር ነው፤ ይህንን አስደናቂ ባህርዩን ለአዳምና ለሔዋንም አካፈላቸው። ምንኛ ትልቅ ስጦታ ነው! እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን በፍቅሩ አበጀቱ በምላሽ ደግሞ እንዲወዱት (እርስ በርሳቸውም እንዲዋደዱ) እድርጉ ፈጠራቸው።

ይህንን ነጥብ በትክክል መገንዘብ ይኖርብናል። እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን የፈጠራቸው ብቸኝነት ተሰምቶት ወይም በምላሽ የሚወደው ሰው አስፈልጎት አልነበረም። ይህ ለሰው እንጂ ከእግዚአብሔር ፍቅር ጋር የሚመሳሰል አይደለም። እግዚአብሔር በራሱ ምሉዕ በመሆኑ አንዳች አይጉድለውም። ግን ፍቅሩ እኒህን ሰዎች እንዲፈጥር አስገደደው። ፍቅሩ በአንድ መንገድ መገለጹ አንድ ሠዓሊ የሚያምር ስዕል ለመንደፍ፤ የእንጨት ቀራጭም በጥበብ የተቀረጸ ዕቃ ለማበጀት ውስጡ እንደሚገፋፈው፤ አፍቃሪ አምላካችንም እንዲሁ ሰውን እንዲፈጥር አንዳች ነገር አስገደደው። ፍቅሩን የገለጸው የሰውን ዘር በመፍጠር ነበር።

የእግዚአብሔር ወዳጆች እንድንሆን ተፈጠርን

አዳምና ሔዋን የተፈጠሩት ለምን ነበር? አኛስ ለምን ተፈጠርን? የሥነ ሕይወት አጥኚዎች የአሁኑ መልካችንን እንዴት እንዳገኘን የተለያዩ መላ ምቶች ይሰነዝራሉ፤ ቁምነገሩ ግን ለምን ተፈጥሮን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ለዚህ የሚሰጠውን መልስ ልብ እንበል፤ እግዚአብሔር አኛን የፈጠረን ከእርሱ ጋር በግል ኅብረት ማድረግ እንድንችል ነው። በሌላ መንገድ ሲገለጽ፤ ወዳጆቹ እንድንሆን ፈጠረን፤ መለኮታዊው ዕቅዱ ገና ከመጀመሪያው እንዲህ ነበር። ይህ የተጠነሰሰውም በእግዚአብሔር ፍቅር ነበር።

ይህን ወዳጅነት ለየት የማይደርገው ነገር ነበር። እንደለው ለወዳጅነት የምንመርጠው፤ የሚመስሉንና ከኛ ጋር የሚገጥም ዝንባሌ ወይም ስብእና ያላቸውን ሰዎች ነው። እግዚአብሔር እና እዳም ግን በምንም ረገድ እኩዮች አልነበሩም። እግዚአብሔር የፍጥረት ዓለሙ ለዓላዊ ገዢ፤ ሁሉን ቻይ ፈጣሪ፤ ለፍጥረት ዓለሙ ህልውና ከመስጠትም በተጨማሪ በትልቁ ጋላክሲ እስከ ደቂቅ የብርሃን ፍንጣቂ ድረስ የመላውን ፍጥረት ደጋፊና አስተዳዳሪ ነው። በተጨማሪም፤ በእንደ ጊዜ በየስፍራው ሊገኝ የሚችል፤ የሚሆነውን ሁሉ ትንሿን ከስተት ጭምር ማየት የሚችል ሁሉን አዋቂ ጌታ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ “እግዚአብሔር ዐይን የተሰወረ ምንም ፍጥረት የለም፤ ለሰራላችን መልስ መስጠት በሚገባን በእርሱ ፊት ሁሉም ነገር የተራቀተና የተገለጠ ነው” (ዕብ 4፡13)።

እዳም ግን ትንሽ ፍጥረት ነበር። እግዚአብሔር ፈጣሪ ሲሆን እዳም ግን ፍጡር፤ እግዚአብሔር ወሰንአልባ ሲሆን እዳም ግን የተወሰነ ነበር። እግዚአብሔር የማንንም ድጋፍ የማይሻ፤ እዳም ግን ድጋፍ የሚያስፈልገው ነበር። የሚገርመው ግን የዚህ ዓይነት የተራራቀ ልዩነት እያለም እንኳን፤ እግዚአብሔር እዳምና ሑዋንን ወዳጆቹ እንዲሆኑ ፈለገ። ኃጢአት ወደ ዓለም መጥቶ ይህን ፍጹም ወዳጅነት አስከበላቸው ጊዜ ድረስ የሚኖሩት በዚህ አካሄድ ነበር። በመጀመሪያ እግዚአብሔር የእዳም ፍጹም ወዳጅ፤ እዳምም የእግዚአብሔር ፍጹም ወዳጅ ነበር።

እግዚአብሔር ለእዳምና ሑዋን መልካም ዕቅድ እንደነበረው ሁሉ ለእኛም አለው። እግዚአብሔር አይለወጥም፤ ዓላማውም እንደዚህ አይለወጥም። በምድር መኖራችን አጋጣሚ ጉዳይ ላይሆን እግዚአብሔር በዓላማ ያደረገው ነው። እግዚአብሔር በምድር ያኖረን ለዘላለም ወዳጆቹ እንሆን ዘንድ ነው። እግዚአብሔር ወዳጆቹ እንድትሆኑ ይፈልጋል፤ ይህን አውነት በትረዳ ሕይወታችሁ መሉ በሙሉ ይለወጣል።

ማብቂያ የሲሰው ፍሰጋ

የሚያላዝነው ነገር ብዙ ሰዎች ይህን አውነት ላይረዱ ይኖራሉ። ብዙዎቹ ስለዚህ ጉዳይ አስበውም አያውቁም፤ ማሰብ ሊጀምሩ የነገሩትን ዓላማ ለማወቅ በየአቅጣጫው ጥረት ማድረግ ይጀምራሉ። ምናልባት መላ ዘመናቸውን አውነተኛ ማንነታቸውንም ሆነ በምድር የመኖራቸውን ዓላማ ላያውቁ ሲኖሩ

ይችላሉ። ከውጪ ሊታዩ ለኬት የተቀዳጁ፤ በሰዎች የሚወደዱና በመልካም ዕድላቸው ሰዎች የሚቀነባቸው ሊሆኑ ይችላሉ። በውስጣቸው ግን እንዳች የጉደለ ነገር ይሰማቸዋል፤ ጉድለቱን ለመሙላት ምንም ያህል ጥረት ቢደርገውም ባይነቱ ላይሞላና ልባቸው እርካታ እንደራቀው ይኖራሉ።

የንግድ ድርጅቶች በመገናኛ ብዙሃን በሚያቀርቡላቸው ማለታወቂያዎች ምርቶቻቸውን ብንገዛ ደስታና እርካታ እንደምናገኝ ይነግሩናል። ፈላጊዎችና የሥነልቦና መርህ አስተማሪዎች መጽሐፍቶቻቸውን ብንገዛ ለኬትና የውስጥ ሰላም እንደምንቀዳጅ ያበስሩናል። ልሂቃንና ፖለቲከኞች የሚያፈልቁቸውን የጥበብ ቃላት ብንለማና ብንመርጣቸው፤ ብልፅግናና ምድርአቀፍ ሰላም እንደሚገኝ ይነግሩናል። ይሁን እንጂ ነገሮች እነርሱ እንደተናገሯቸው ሲሆኑ እይታየም። ብዙ ጊዜያችንንና ጉልበታችንን፤ ለውነታችንን በመንከባከብ፤ ለእእምሮችን ምግብ በሆኑ ነገሮች ላይ በማተኮር እናላልፋለን፤ ሆኖም ነፍሳችንን ችላ ካልን በመንፈስ ጉስቋላና የጠወለንን መሆናችን የማይቀር ነው።

ከጥቂት ዓመታት በፊት በመላ አሜሪካ እጅግ ታዋቂ የሆነች እንዲት የቴሌቪዥን ወይይት አቅራቢ መድረክ ላይ ተጋብገዬ ነበር። ዝግጅቱ ሲያበቃ ጣጋ ብላ በሕይወቷ ስለነገሠው ባይነት እንዲህ ስትል ነገረችኝ፤ “የድሮ ውበቴ ረገፋል፤ ዕድሜዬም እየገፋ ነው፤ መጠጥ የዘወትር ቀለቤ ሆኗል፤ ሕይወቴ ይህ ነው የሚባል ትርጉም አጥቷል” ብለኛለች።

በሌላ ወቅት ባለቤቴና እኔ በዓለም ደረጃ እጅግ ባለጣጋ የሆነ ሰው ቤት ለምላ ተጋብዘን ነበር። ሰውዬው የሰባ አምስት ዓመት የዕድሜ ባለጸጋ ሲሆን በማዕድ ገበታው ፊት ሲቀርብ፤ እንባ ጉንጩ ላይ እየፈለሰ እንዲህ አለ፤ “በዓለም ላይ እንደ እኔ ጉስቋላ ሰው ያለ አይመስለኝም። ሁሉ የተሟላልኝ ሰው ነኝ። እንዳሽኝ የፈለግኩት ቦታ ለመሄድ ብፈልግ፤ የግሉ ጀልባ ወይም አውሮፕላን ይገዛ መንዝ እችላለሁ። ምንም ነገር ቢያስፈልገኝ፤ የቲንም ያህል ዋጋ ቢያወጣ በገንዘቤ አገኛለሁ። ውስጤ ግን ባይና ጉስቋላ ነው።”

የዚህ ዓይነት ታሪኮችን በተደጋጋሚ እንለማለን፤ እንዲህ የሚለትም ዝነኞችና ስኬታማ ሰዎች ብቻ አይደሉም። ምናልባትም እናንተም እንደዚህ ይሰማችሁ ይሆናል። የልባቸውን ባይነት የሚሞላ ነገር በመፈለግ፤ ዘመናቸውን ሁሉ እንዳላለፉ የሚጽፋልኝ ሰዎች ደብዳቤዎች በየቀኑ ይደርሱኛል። ባይነቱ በልባቸው እንዳለም

አልታወቃቸው ይሆናል፤ ሆኖም ደስታን ፍለጋ ያልሞከሩት ነገር የለም፡- ወሲብ፣ አደገዛችሁ ዕዕ፣ አልኮል፣ ዝና፣ ገንዘብ፣ ንብረት ሥልጣን፣ እና ስኬትን ያሳድዳሉ፡፡

መንገዶቹ ሁሉ ወደ እርካታና ሰላም እንደሚያደርሱን ተስፋ ቢሰጡም፣ እዚያ ስንደርስ ግን ሁሉም ነገር (ሁሉም እንደሆነው) እንደገናም ይተናል፡፡ ሕይወታቸው አሁንም ባዶ እንደሆነ ነው፤ ደስታና ሰላም ፍለጋ በሚያደርጉት መራወጥ ሕይወታቸው አንዳንዴ አደጋ አፋፍ የሚደርስበት ጊዜም አለ፡፡ በዚህም በዚያም ቢባል ሕይወት የምንፈልገውን አትሰጠንም፡፡

ከማደርሱን ደብዳቤዎች አንዳንዶቹ ከባዶነት ባሻገር፣ ከርስቶስ ሕይወታቸውን እንዴት እንደለወጠና ጥልቅ መሻታቸውን እንደሞላላቸው የሚተርኩም አሉ፡፡ እነዚህ ሰዎች ፍለጋቸው ድምዳሜ አግኝተዋል፤ የነፍሳቸው ባዶነትም ተሞልቷል፡፡ እግዚአብሔርን ለማወቅና ለዘላለም ወዳጆቹ ለመሆን እንደተፈጠሩም ተገንዝበዋል፡፡ ይህ እውነት ለእናንተም ነው፡፡

ከላይ የተጠቀሰውን ባለጠጋ ሰው ከጉበኝን በኋላ፣ እኔና ባለቤቴ በአቅራቢያ ባላች አነስተኛ ቤተክርስቲያን ሰባኪ የሆነ ሰው ጋር ተገናኝን፡፡ ይህ ሰው በደስታ የተሞላና ገፁ የሚደበራ ነበር፤ “ሰባራ ሳንቲም የለኝም፤ ሆኖም በዓለም ላይ የኔን ያህል ደስተኛ ሰው የለም” ሊል ተናገረ፡፡

የተፈጠርነው እግዚአብሔርን ለማወቅ ነው

እግዚአብሔር እንድናውቀው ይፈልጋል - ይህም ለእርሱ ማወቅ ሳይሆን እርሱን በግል ማወቅ ማለት ነው፡፡

ልዩነቱ ይታያችኋል? ስለ እናንተ ሳውቅ፣ ለማችሁን ልሰማ፣ ፎቶዎችሁን ልመለከት ከዚያም አልፎ በደብዳቤ ወይም በኢሜይል ሳገኛችሁ እችላለሁ፡፡ ይሁንና በአካል ተገናኝተን በሚገባ እስከንተዋወቅ ድረስ ወዳጆች ነን ወይም የግል ግንኙነት አለን ማለት አያስችለኝም፡፡ ተዋውቀናል ሲባል የሚቻለው በእንደዚህ ሁኔታ ብቻ ነው፡፡

ከእግዚአብሔር ጋር ባለን ግንኙነትም እንዲሁ ነው፡፡ በቅርብ ጊዜ የተደረጉ የሕዝብ አስተያየት ቅኝቶች እንደሚመለከቱት፣ ብዙ ሰዎች በእግዚአብሔር ያምናሉ፡፡ እንዳለ ያምናሉ፤ ለእርሱም የተወለነ እውቀት ሊኖራቸው ይችላል፡፡ ለብዙዎች ግን

እግዚአብሔር ሩቅና ደብዛዛ ነው ምክንያቱም ለእርሱ እንጂ እርሱን ለሰማያውቁት ነው፡፡ በሕይወታቸው በግል ለሰማያውቁት በእውነት ወዳጅ ሆኗል ሌላ የሚያስችል እውቀት የላቸውም፡፡ ይሁንና እርሱ የሚፈልገው ይህን ነው፤ እንድናውቀው ይፈልጋል፡፡ ይህ አእምሮአችን ሊያስተናግደው የሚላነው እውነት ነው፡፡ እስቲ አስቡት፤ ወስንክልባው፤ ሁሉን ቻይ፤ ቅዱስና የፍጥረተኛነት ፈጣሪ የእናንተ ወዳጅ መሆን ይሻል፤ በግል እንድታውቁትና በየዕለቱ ከእርሱ ጋር የመራመድን ደስታ እንድታጣጥሙ ይናፍቃል፡፡ እርሱ ከእናንተ ጋር እንዳለ እንድታውቁ፣ በቃሉና በጸሎት ሀብን ሊገልጥላችሁ ይሻል፡፡ ጭንቀት ወይም ፈተና ሲገጥማችሁ ሊያፀናችሁ፣ ልባችሁ ሊበበር ወይም ለትዝቶ ከፍ ሊያደርጋችሁ ይፈልጋል፡፡ አስቸጋሪ ፈተናዎች ሲገጥሙአችሁ ሊመራችሁ፣ የተሳሳተ ወይም የሞኝነት ሥራ ልታደርጉ ስትሉም ሊያርማችሁ ይሻል፡፡

ለዋዊ ወዳጆች ሊተውንና ሊከዱን ይችላሉ፤ እግዚአብሔር ግን መቼም አይጥሰንም፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፣ “ወዳጅ የሚደበዛ ሰው ራሱን ለጥፋት ይዳርጋል፤ ነገር ግን ከወንድም ልብልጦ የሚቀርብ ጓደኛም አለ” (ምሳ 18፡24)፡፡ የዚህ ዓይነቱ ጓደኛ እግዚአብሔር ነው፡፡ አያሉስ ለተከታዮቹ፣ “ከእንግዲህ አገልጋዮች አልላችሁም ወዳጆች ብደችኋለሁ” (ዮሐ 15፡15) ብሏቸዋል፡፡

እግዚአብሔር ወዳጆችን ሊሆን ይሻል፡፡ ግን ይህ እንዳይሆን ያደረገው ምንድነው? የተፋለሰው ነገር ሊቃና ይችል ይሆን?

ስራት

ነገሮች እንዴት ተፋሰሱ?

“የማይደገሙን ሰባውቀህ ... የማይደገሙ ባደገሙ የሞረባቸውን በገ ነገር ለዘደበህ፤ ዳረ ግን በማድረግ የማሰራጨትን ክፉ ነገር ነው”

(ርግ 7+15:19)

9

ሰላም የምትገኝበት ሁኔታ ከእግዚአብሔር የቀደመው ዕቅድ እጅግ የራቀ ነው። በእደጋ ወይም በሕመም ሕይወቱ በተቀጠረች ጨቅላ ሕፃን መቃብር ላይ መቆም፤ በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ አልነበረም። የጋብቻ መፍረስን ወይም የወዳጅነት መቋረጥን እግዚአብሔር አልወጠነውም። በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ ልጆች በኤድስ ወላጅ እልባ ሆነው መቅረታቸው፤ ነውጠኛ (አሸባሪ) በመቶ የሚቆጠሩ ሰዎችን በዓምብ የሚገድልበት፤ ሰዎች እንደቅጠል የሚረግፉበት ጦርነት ወይም ረሃብ፤ ወይም በበይነመረብ የእርቃን ስዕል ንግድ መግጧፋ፤ እግዚአብሔር በእቅዱ ይካተታቸው ሁኔታዎች አይደሉም።

ሐኪሙ ሕመማችሁ ወደ ካንሰርነት እንደ ተሰጠ ሲነግራችሁ፤ የምትወዱት ሰው በመጠጥ ወይም በዕዕ ስብ ሲጠመድ ወይም የእእምሮ ሕመም ሲጠናወተው ወይም ሕይወታችሁን ለመስወጥ ፍጹም አቅመቢሰነት ሲሰማችሁ እኒህ ነገሮች እግዚአብሔር በሰው ላይ እንዲከሰቱ ያሰባቸው እንዳልሆኑ ማስታወስ ይኖርባችኋል።

የእኩይ ምስጢር

የሰው ዘር በምድር መኖር ከጀመረ እንስሃ አፍቃሪና ሁሉን ቻይ የሆነ እምላክ፤ እኩይ (ክፉት) በሰዎች ላይ እንዲደርስ ለምን ፈቀደ? የሚለው ጥያቄ እእምሮውን እንደሞገተው ነው። የነገረ መለኮትና የፍልስፍና ሊቃውንት በየዘመናቱ በዚህ ጥያቄ ራሳቸውን

ቢያስጨንቁም አጥጋቢ መልስ ሲያገኙት አልቻሉም። እንዳንዶች ከዚህ በመነሣት እንድም እግዚአብሔር ለሰው ደንታ እንደሌለው አንድም እኒህን ክስተቶች ለማቆም በቂ ገይል እንደሌለውና፤ አንድም እስካናካቱውም እኒህ ነገሮች የሚከሰቱት እርሱ ባይኖር ነው የሚሉ ድምዳሜ ላይ ደርሰዋል። የምንኖረው፤ ነገሮች ያሰበቁ ምክንያት በሚከሰቱበት ቅጥ የሰሸና ነሲብ ዓለም ውስጥ እንደሆነ ይናገራሉ። አዮብ በጭንቅና ምጥ ውስጥ ሆኖ እንዲህ አያለ ይጮኻል፡- “መንገዱ ለተሰወረበት ሰው፤ እግዚአብሔርም በዐጥር ላጠረው፤ ብርሃን ስለምን ተሰጠ? ... ሰላም የሰኝም! ርጋታም የሰኝም! ሁከት እንጂ እረፍት የሰኝም” (ኢዮ 3፥23፤26)።

እግዚአብሔር መከራና ጉስቁልና በሰው ላይ ሲደርስ ለምን ዝም እንደሚል በርካታ ጊዜያት ራሱን ጠይቁአለሁ፤ ይሁንና መልሱን መሉ ለመሉ ሰውቅ እንደማልችል መቀበል ግድ ይሆንብኛል። መከራና ጉስቁልና ቢከሰትም እንኳን፤ እግዚአብሔር ለዓለዊ፤ አፍቃሪ፤ መሐሪና ርኅሩኅ እንደሆነ፤ በእምነት ከመቀበል ውጪ ምርጫ የሰኝም። መጽሐፍ ቅዱስ፤ “የዓመጽ ምስጢር” (2ተሰ 2፥7) ይላል፤ በእርግጥም እኩይ ምስጢር ነው።

የእግዚአብሔር ህልውና እውን የሆነውን ያህል እኩይና ሐዘንም እውን ናቸው። እንደምትሐት የማይዳስሱ ወይም አዎንታዊ አስተሳሰቦች በማሰብ ወይም ሁሉም ጥሩ ይሆናል ብለን ራሳችንን በመሸገገል የምናስወግዳቸው አይደሉም። በየሂድንበት እናደቅዋለን። ዜናው ስለነርሱ ያወራል፤ የሰትተሰት ገጠመኞቻችን እካላት ናቸው።

ታላቁ ዓመፅ

ግን እኩይ ከየት መጣ? መልካምና ክፉ አስተሳብሮ በደዘ ዓለም የምንኖረውስ ለምንድን ነው?

ስለእኩይ ምስጢር ሁሉን ነገር መረዳት ባይቻለንም፤ መጽሐፍ ቅዱስ ስለእመጣው (ጅማሬው) የተወሰነ ነገር ይነግረናል። ይህን ለመረዳትም መጽሐፍ ቅዱስ ከሚጀምርበት ከእዳምና ሐዋን ታሪክ መጀመር ይኖርብናል። በመጀመሪያ፤ ፍጹም የሆነ እምላክ ፍጹም ዓለም ፈጥሮ በውስጡ ሁለት ፍጹማን የሆኑ ሰዎችን አኖረ። አዳምና ሐዋን ከእግዚአብሔር ጋር ይራመዱ ስለነበር፤ ሐእርሱ ጋር ያላቸውን ገብረት የሚጋርድ እንዳችም ጥላ

አልነበረም። የእግዚአብሔር ወዳጆች እንደነበሩ እግዚአብሔርም ወዳጆቹው ነበር።

ሆኖም አዳምና ሔዋን ተንቀሳቃሽ ርቦቶች አልነበሩም። እግዚአብሔርን የመውደድ ወይም በተቃራኒው አታስፈልገንም ብለው ገሸሽ የማድረግ ፍጹም አርነት የነበራቸው ነፃ ሰዎች ነበሩ። ነፃ ባይሆኑ ኖሮ፤ እግዚአብሔር ያላቸው ፍቅር፤ ፍቅር ሲባል አይችልም ነበር፤ ምክንያቱም ሰውን ወደደን ሊባል የሚቻለው ያለማንም አስገዳጅነት በአርነት ልንወድደው ስንችል ብቻ በመሆኑ ነው። በምድር መኖር ከጀመሩበት ጊዜ አንስተው፤ እግዚአብሔርን ለመውደድ መረጡ።

ከዚያ በኋላ ግን እንደ ክፉኛ ትልቅ ችግር ተከሰተ፤ ይህም ችግር እጅግ አውግዚኖና አመሳቃይ በመሆኑ ዛሬም ድረስ ጠሉ ለኛ ተርፎአል። በአጭሩ እንዲህ ሆነ አዳምና ሔዋን በእግዚአብሔር ላይ አመጹ። በራሳቸው መንገድ ለመጓዝ ወሰኑ፤ በወቅቱ ምን እያደረጉ እንደሆነ ባይገባቸውም፤ እግዚአብሔርን የአገዙ ወዳጅነት ለአኛ ምናችን ነው እያሉት ነበር።

እግዚአብሔር በኢድን ገነት ያለው ነገር ሁሉ እንዲደለቱበትና የሚያስፈልጋቸውን እንዲያገኙበት የሰጣቸው እንደሆነ ለአዳምና ሔዋን ነገራቸው። መልካምና ክፉ የሚያሳውቅ ነው ተብሎ ከተነገራቸው ዛፍ በስተቀር፤ ከሌላ ከማንኛውም ዛፍ ፍሬ መብላት ይችሉ ነበር። ከዚህ ዛፍ ፍሬ ግን እንዳይበሉ፤ ቢበሉ ግን እንደማሞቱ እግዚአብሔር አስጠንቅቋቸዋል።

አንድ ቀን ሰይጣን (የሰሙ ትርጉም ጠላት ነው) ወደእነርሱ ቀረበ። ሰይጣን እግዚአብሔርን ለማገልገልና ፈቃዱን ለማድረግ ከተፈጠሩ መላእክት አንዱ ነበር። ሰይጣን ከተፈጠረበት ዓላማ አልፎ ራሱን በእግዚአብሔር ቦታ ለማለቀመጥ ሲፈልግ እርሱና ጭፍራ መላእክቱ በእግዚአብሔር ላይ አመጹ፤ ከዚያ በኋላም እግዚአብሔርን መቃወምን ብቸኛ ዓላማ አድርጉ የያዙ ገይለኛ መንፈሳዊ ሰራዊት ሆኑ። ኢየሱስ ሰይጣን እንደመብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ እየሁ (ሉቃ 10፡18) ማለቱ ምናልባት ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ስለተከሰተው ስለዚህ ሁኔታ ማመልከቱ ነበር። ኢሳይያስም ለሲሳርን የሰለበት ሁኔታ የሰይጣንን ትዕቢትና ዓመፃ የሚያመለክት ነው፤ “አንተ የንጋት ልጅ፤ እጥቢያ ከኩብ ሆይ፤ እንዴት ከሰማይ ወደቅህ፤ በልብህ እንዲህ አልህ፤ ወደ ሰማይ

ዐርጋለሁ፤ ዘፋኔንም ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ ከፍ አደርጋለሁ” (ኢሳ 14፡12-14)።

ኃይል መልአክ የነበረው ለሲሳር፤ በትዕቢት ተሞላ (“እኔ” ወይም “የእኔ” የሚሉት ቃላት በዚህ ጥቅስ ውስጥ ምን ያህል ተደጋግመው እንደተጠቀሱ ልብ በለ)። ስለዚህም በእግዚአብሔር ላይ በማመጽ የእግዚአብሔርን ቦታ ለመውሰድ ሞክረ።

ይህ ከመጽሐፍ ቅዱስ ታላላቅ ምስጢራት አንዱ ሲሆን፤ ስለ ሰይጣንና ስለ እኩይ አመጣጥ ብዙ የማናውቀው ነገር እንዳለ እሙን ነው። እርሱና ጭፍሮቹ በእግዚአብሔር ላይ ሲነሡ፤ የተከሰተውን ፍልሚያ በምናብ መላል እንችልም። ሆኖም ሰይጣን እውን ነው፤ ስለ እርሱ ማስታወስ የሚያስፈልጋችሁ አንድ ዐቢይ ጉዳይ እግዚአብሔርንና ሕዝቡን አምርሮና አጥብቆ የሚፃረር መሆኑን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ዓለምን ሁሉ የሚያስተው የወንድሞቻችን ከላሽ (ራዕ 12፡9-10) ሲል ይጠራዋል። በተጨማሪም የሐሰት አባት (ዮሐ 8፡44)፤ ፈታኙ (1ተሰ 3፡5)፤ ከፋው (1ዮሐ 3፡12)፤ ባላጋራችሁ (1ጴጥ 5፡8) ሲል ይጠራዋል።

ሰይጣንን ቀይ ካባ ለብለ፤ መውጊያ ይዞ እንደ ተላለ እንደጉዳት አልባ የክርቱን ሰዕል ገፀባህርይ አድርጋችሁ አታስቡት። ሰይጣን የረቀቀ እእምሮ ያለውና ንያል ፍጡር ነው፤ የዘወትር ዓላማውም በየአቅጣጫው የእግዚአብሔርን ዕቅድ (ለእናንተ ሕይወት ያለውን ዓላማ ጭምር) ማጨናገፍ ነው። የመጀመሪያ ድሉን ያስቆጠረው በአዳምና በሔዋን ላይ ነበር።

ሰይጣን ለአዳምና ሔዋን፤ እግዚአብሔር ከተከለከለው ዛፍ እንዳይበሉ ሲነግራቸው እውነቱን እንዳልነገራቸው እንዲያውም እንደዋሻቸው ነገራቸው። “መሞት እንኳን አትሞቱም፤ ከፍሬው በበላችሁ ጊዜ ዐይናችሁ እንደሚከፈትና መልካምና ክፉን በማወቅ እንደ እግዚአብሔር እንደምትሆኑ፤ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው” (ዘፍ 3፡4-5) አላቸው።

ሰይጣን ይህን ሲያደርግ እግዚአብሔር ወዳጃቸው እንዳልነበር ሊያሳምናቸው እየሞከረ ነበር። አቀራረቡም እንዲህ ነበር፤ “ወዳጅ ሆን ብሎ እንዴት ያታልላል? አልገባችሁም እንጂ እግዚአብሔር እየሸወዳችሁ ነው፤ እርሱ እንደሚያወራው ይህ ዛፍ መጥፎ አይደለም፤ እውነቱን እኔ እነግራችኋለሁ መልካም ፍሬ ነው፤

እንዲያውም ብትበሉት እንደ እግዚአብሔር ትሆናላችሁ። ማለቱ ነበር።

እንደ አምላክ የመሆንን ፈተና ማን ሊቋቋም ይችላል? በዚያች አስፈሪ ቅጽበት አዳምና ሔዋን ጀርባቸውን ለእግዚአብሔር አውነት በመስጠት የሰይጣንን ሐሰት ተቀበሉ። በፈጣሪያቸው ላይ በማመጽ ያቀረቡላቸውን ወዳጅነት ገፍተው በራሳቸው መንገድ መሄድ መረጡ።

ኃጢአት ማለት ይህ ነው፤ በእግዚአብሔር ላይ ማመጽ ነው። ኃጢአት ስንፈጽም የእግዚአብሔርን ቃል እየተቃረንን፤ ከእግዚአብሔር በላይ ጥበበኞች እንደሆንንና የእኛም መንገድ ከእርሱ እንደሚበጅ እያወጀን ነው። የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት፤ መጽሐፍ ቅዱስ የኃጢአትን ዕንሰ ሀሳብ ለመግለጽ ሁለት ደርዘን ያህል የተለያዩ ቃላት እንደሚጠቀሙ ያመለክታሉ፤ ለምሳሌ ያህል፤ ዓላማ መሳት፤ መመለስ፤ መገደል፤ ዓመፃ፤ በደልና አለማመን የመሳሰሉ ቃላት። ሁሉም ያዘሉት አውነት ኃጢአት ማለት በእግዚአብሔር ላይ ማመጽ መሆኑን ነው።

በአድን ገነት የተከሰተው ነገር ዛሬ እኛ በየዕለቱ የሚገኘውንን ፈተናዎች የማይመለከት ነው። የአዳምና ሔዋን ውሳኔ በየትውልዱ በሁሉም ሰው ይደገማል። ሁላችንም ክራሳችን ይልቅ የእግዚአብሔርን መንገድ የምንመርጥ በመሆናችን በደላኞች ነን። ንጢአተኞች መሆናችንን መቀበል ከቸገረን ትዕቢት ስላሳወረን ነው። ትዕቢት በራሱ ኃጢአት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ “ጸድቅ ማንም የለም፤ አንድ ስንኳ . . . ሁሉም ኃጢአትን ሠርተዋል፤ የእግዚአብሔርም ክብር ጉድሎአቸዋል” (ሮሜ 3፡10፤23)።

አስፈሪው መዘዝ

የነገረመለኮት ምሑራን ይህን በፍጥረት ማግሥት የተከሰተውን ሁኔታ “ውድቀት” ብለው ይጠሩታል፤ አዳምና ሔዋን ተድሞ ከነበሩበት የክብርና የልዕልና ክፍታ ተንኮታኩተው በመውረድ የሐፍረትና የነውር አዘቅት ውስጥ ተዘፈቁ። በወደቀ ዓለም ውስጥ የሚኖሩ የወደቁ ፍጥረታት ሆኑ። በቅዕስት ክብራቸውን አጥተው በኃጢአት ግዛት ሥር ወደቁ። ለዚህ ውድቀት ልብ ሰባሪ ምልክት ይሆን ዘንድ፤ እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን

ከኤድን ገነት አውጥቶ መግቢያውን የሚገልግበጥ ሰይፍ በያዙ መላእክት ዘጋባቸው (ዘፍ 3፡23-24)።

ከዚያች ዕልመታዊ ቅዕስት አንስቶ ሰዎች ወደ ኤድን ገነት ለመመለስ ያልተሳኩ መከራዎች ሲያደርጉ ዘመናት አልፈዋል። ምንም ያህል ታች ላይ ብንል፤ የኤድን ገነት ደስታና ፍጹምና ከአኛ እንደሸሸ ናቸው። ለዚህ ምክንያቱ እኛም በወደቀ ዓለም የምንኖር የወደቅን ፍጡራን በመሆናችን ነው። የአዳምና ሔዋን ንጢአት ጦስ ለራሳቸው ብቻ ሳይሆን ለእኛም ተረፈን። በእግዚአብሔር ላይ ማመጻቸው ለእኛም በመትረፉ የበደላቸውና የሐፍረታቸው ተከታዮች ሆነናል።

ለእንዳንድ ሰዎች ይህን መቀበል አዳጋች ይሆንላቸዋል። አዳም ላደረገው እኔ ተጠያቂ የምሆነው ለምንድነው? ሲሉ ይጠይቃሉ። እንደ አውነቱ ከሆነ ምክንያታዊ ጥያቄ ነው፤ ቅደመ አያታችሁ ከ100 ዓመት በፊት ወንጀል ቢፈጽም፤ በሱ ጥፋት ፍርድ ቤት ወስዶ ከስ የሚመሰርትባችሁ እንደማይኖር አሙን ነው።

የአዳምን ሁኔታ የተለየ የሚያደርገው፤ የመላው የሰው ዘር መገኛ መሆኑ ነው። በልጅነቴ በአባቴ የከብት እርባታ ላይ በለፈራችን በሚያልፍ ወንዝ ዳርቻ ላይ ከላሞቻችን አንዱ ሞታ መገኘቷ ትዝ ይለኛል። ምክንያቱ ወንዙ ውስጥ መርዛማ ተረፈምርት በመግባቱ እንደሆነ ታወቀ። ስለዚህም እንስሳቱን ለመጠበቅ ስንል የወንዙን ዳርቻ አጠርነው። አባቴ ለወንዙ መበክል ተጠያቂ ባይሆንም፤ ጦሱን መቀበል ግድ ነበር። በተመሳሳይ ሁኔታ፤ የአዳም ኃጢአት በኋላው የሚመጡትን ሁሉ የሚበክል ነበር።

በሌላ መንገድ ሲንገልጸው አዳም በኤድን ገነት የአኛ እንደራሴ ነበር። ሰዎች መርጠን ወደተወካዮች ምክር ቤት ወይም ፓርላማ የምንልከው፤ ስለኛ የሚኖሩ እንደራሴ እንዲሆኑልን ነው። እኛ በዚያ ቦታ ብንሆን የምንገልጸውን ሀሳብ እንዲገልጽልንና እንዲወክሉን እንፈልጋለን። አዳም ያደረገው ይህንኑ ነበር፤ እኛ በዚያ ቦታ ብንሆን ልናደርግ አንችል የነበረውን አደረገ። ምናልባት እኔ ግን እርሱ እንዳደረገው አላደርግም ነበር ትሉ ይሆናል። ይሁንና አውነቱን እንነጋገር ከተባለ፤ አዳም ካደረገው የተለየ አታደርጉም፤ ምክንያቱም ይህ ዘወትር የምታደርጉት ነገር ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ “ኃጢአት በአንድ ሰው ወደ ዓለም ገባ፤ በኃጢአትም

ሞት፡ እንደዚሁም ሁሉ ኃጢአትን ስላደረጉ ሞት ስሰው ሁሉ ደረሰ” (ሮሜ 5፡12)።

ኃጢአት ያስከተለው ውድመት

አዳምና ሔዋን በእግዚአብሔር ላይ ያደረጉት ዓመጽ ያስከተለው አስፈሪ መዘዝ በጭራሽ በቀላሉ የሚታይ አይደለም። ኃጢአታቸው እንደ ገዳይ ቫይረስ ወደሰው ዘር ብቻ ሳይሆን ወደመላው ፍጥረት ተሰራጩ። ዛሬም ድረስ የዘሰቀ የመራር ፍሬ መከር አስገኘ። የዓመፃቸውን ስድስት መዘዞች ቀጥሰን አንመሰክታለን።

አንደኛ፣ ሞት ወደዓለም ገባ። የተፈጠርነው ለዘላለም ለመኖር እንጂ እንድንሞት አልነበረም። አሁን ግን ሞት ፍጥረትን ሁሉ በቁጥጥር ሥር አኑርክል። መጽሐፍ ቅዱስ “የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነው” (ሮሜ 6፡23) ይላል። በተጨማሪም፣ “ስለዎች አንድ ጊዜ መሞት ከእርሱ በኋላም ፍርድ እንደተመደበባቸው” (ዕብ 9፡27) ይሰናል። ጦርነት የሞትን ቁጥር የሚያሳድግ ሳይሆን ሞትን ያፋጥናል፤ ምክንያቱም የሞት መጠን ሁሌም መሰሉ ነው - መቶ በመቶ ነው።

የሕክምና ሳይንስ በዕድሜያችን ላይ የተወሰነ ዓመታት ሊቀጥልልን ይችላል፤ ሆኖም ቀሪም ከሞት አናመልጥም።

ሁለተኛ፣ ከእግዚአብሔር ተለየን። አዳምና ሔዋን ሲፈጠሩ እግዚአብሔር ወዳጃቸው፣ እነርሱም የእርሱ ወዳጅ ነበሩ። በኃጢአት ከወደቁ በኋላ በመጀመሪያ ያደረጉት ነገር ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ለመሰወር መሞከር ነበር (ዘፍ 3፡8)። ነፍረት፣ የበደለኝነት ስሜትና ፍርሃት ነፍሳቸውን ሞላው፣ ከእርሱም ጋር የነበራቸው ህብረት ተቋረጠ። በእነርሱና በፈጣሪነቸው መካከል ስፊ ገደል ተከፈተ። መጽሐፍ ቅዱስ አንዲህ ይላል። “በደላችሁ በእናንተና በአምላካችሁ መካከል ለይታሰቡ፤ እንዳይሰማም ኃጢአታችሁ ፊቱን ከእናንተ ስውርታል” (ኦሳ 59፡2)።

ሦስተኛ፣ ለርስበርሳችን ባይተዋር ሆንን። ከውድቀት በፊት አዳምና ሔዋን ከእግዚአብሔር ጋር ብቻ ሳይሆን እርስ በርሳቸውም በፍጹም ስላም ይኖሩ ነበር። አሁን ግን ይህ ስላም ተጨናገፈ። ከእግዚአብሔር ፊት ራሳቸውን መሸሸግ ብቻ ሳይሆን ለተከሰተው ነገር እርስ በርስ መወነጃጀልም ጀመሩ። “ይህች ከእኔ ጋር

እንድትሆን የሰጠኸኝ ሴት እርሷ ከዛፉ ፍሬ ሰጠችንና በላሁ” (ዘፍ 3፡12)። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ የሰው ልጅ ታሪክ ማለቂያ የሌለው አላዛኝ የሁከትና የመታመስ ታሪክ ሆኗል።

ዐራተኛ፣ ሁላችን ከእግዚአብሔር ፍርድ በታች ሆንን። እግዚአብሔር ንጹሕና ቅዱስ በመሆኑ ኃጢአት በፊቱ አስጸያፊ ነው። ሕጉን ተላልፈን በመገኘታችን በፍጹም በሆነው ፍርድ ፊት የሚወስንብን ብደኔ “በደለኞች” የሚል ነው። ኀሊናችን ይኮንናል፤ ኃጢአታችን ይኮንናል። ከሁሉ በላይ የእግዚአብሔር ፍርድ ይኮንናል። መጽሐፍ ቅዱስ “እግዚአብሔር ጸደቅ ጻፋ ነው” (መዝ 7፡11) ይላል። በተጨማሪም፤ “እርሱ የሚመጣበትን ቀን ማን ሊቋቋመው ይችላል? በሚገለጥበት ጊዜ በፊቱ መቆም የሚችል ማን ነው?” (ሚል 3፡2) ይላል።

አምስተኛ፣ የኃጢአት ባርነት ሆንን። አዳምና ሔዋን ገና ሲፈጠሩ፣ እግዚአብሔርን በፈቃደኝነት ይወዱት፤ በመሰሉ ልባቸው፣ ነፍሳቸው፣ አእምሮአቸውና ኃይላቸው ይታዘዙት ነበር። በእርሱ ላይ ባመጹ ጊዜ ግን፣ ይህ ሁሉ ቀረ። ኃጢአት በኃይለኛ ትብታብ ጠፍንጉ ባሪያው አደረጋቸው። በውስጣቸው የታተመው የእግዚአብሔር መልክ ደበዘዘ፤ እንደቀድሞ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብ መውደድና መታዘዝ የማይቻላቸው ሆኑ። ይልቁንም በመንፈስ ሽባዎች ሆኑ፤ ይህ ለእኛም ተረፈን። አያሱስ እንዲህ ሲል ይገልጻል “እውነት አውነት አላችኋለሁ፤ ኃጢአት የሚያደርግ ሁሉ የኃጢአት ባሪያ ነው” (ዮሐ 8፡34)።

ስድስተኛ፣ መላው ፍጥረት ተበላሹ። ከውድቀት በፊት የነበረው ዓለም በጣም ስላማዊ፣ ውብ፣ መልአክ ሞት የማያውቀውና ፍጹም በመሆኑ፣ ምን እንደሚመስል በምናብ እንኳን ልንሰሰው አንችልም። ይሁን እንጂ የኃጢአት ብክለት ሲነካው ያ ሁሉ ተበላሸ። እግዚአብሔር አዳምን፣ “ከአንተ የተነሣ ምድር የተረገመች ትሁን፤ ... እሾህንና አሜከላን ታበቅልብሃለሽ” (ዘፍ 3፡17-18)።

በዘመን ፍጹሜ እግዚአብሔር ሁሉን ነገር አዲስ ሲያደርግ ብቻ “ፍጥረት ራሱ ከጥፋት ባርነት ነጻነት ወጥቶ ለእግዚአብሔር ልጆች ወደሚሆን ክብር ነፃነት” ይደርሳል (ሮሜ 8፡21)።

ኃጢአትን ከቶም ቀላል አድርጋችሁ ልታዩት አይገባም። ከኃጢአት ብክለት የተረፈ አንዳችም ነገር የለም፤ ስውነታችን፤

አእምሮአችን፤ ሰሜታችን፤ ፈቃዳችን፤ ነፍሳችን፤ ተቋምቻችን፤ ዓላማችን በሙሉ ማሸነፍም ነገር ከኃጢአት በታች ናቸው።

የነጠላታችን ጥልቀት

ኃጢአት ይህን ያህል ከባድ ጉዳይ ሆኖ ሳለ፤ ብዙዎቻችን ስለ ኃጢአት ያለን አተያይ ግልብ ነው። የተሳሳተ ብለን እንደምናምነው ነገር ብቻ ነው የምናስበው። ይህ እውነት ቢሆንም ኃጢአት ግን ከዚህ የላቀ ነገር ነው።

ለምሳሌ ያህል፤ በአንደበታችን ምን ያህል እንደምንበድል ሁላችንም እናውቃለን። አንዳንድ የአንደበት ኃጢአቶች ግልጽ ናቸው፤ ስምሳሌ ሐሰት መናገር፤ መዝለፍ ወይም መራገም። አንዳንዶቹ ግን ስምሳሌ እንደ ሐሜት ወይም መልካም ያልሆነ ቃል መናገር ስውርና ሰዳፍ ናቸው። በተናገራችሁት ነገር ብቻ ምን ያህል ጊዜ ችግር ውስጥ እንደገባችሁ ታስታውሳላችሁ? መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ በማለት ትክክለኛ ስዕል ይሰጠናል፡- “ምላሽ እንደ አሳት ናት፤ በሰውነት ክፍሎቻችን መካከል የምትገኝ የክፋት ዓለም ናት፤ ለውነትን ሁሉ ታረክሳለች፤ ደግሞም የፍጥረትን ሩጫ ታቃጥላለች፤ ራሷም በገሃነም ትቃጠላለች” (ያዕ 3፥6)።

ወይም ደግሞ እእምሮአችሁ የሚያስተናግዳቸውን ሐሳቦች ተመልከቱ። በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሐሳብ ከክፉ ድርጊት እኩል ነው። በእእምሮአችን የሥጋ ምኞት፤ ቁጣ፤ ጥላቻ፤ መራርነት፤ ቅናት፤ ስለት፤ ምቀኝነት፤ ራስወዳድነት ወይም ጥርጥሬ በምናስተናግድባት ጊዜ በደለኞች ነን።

ብዙዎቹ የዐሥርቱ ቃላት ትእዛዛት አፍአዊ (ውጫዊ) ግብርን ያመለክታሉ (አትግደል፤ አታመንዝር፤ አትሰረቅና የመሳሰሉ)። የመጨረሻው ትእዛዝ ግን የውስጥ ሐሳብና ልብን የሚያጣቅስ ነው፤ “አትመኝ” (ዘፋ 20፥17)። ኢየሱስ ሐሳቦቻችን የግብርቻችንን ያህል ግምት እንደሚለጣቸው ነግሮናል፤ “ለቀደሙት ሰዎች፤ አትግደል እንደተባለ ለምታችኋል፤ እኔ ግን አላችኋለሁ፤ ወንድሙን ያለአግባብ የሚቆጣ ይፈረድበታል” (ማቴ 5፥21-22)።

የውስጥ ሀሳቦቻችንን ከሰዎች መለወር እንችል ይሆናል፤ ከእግዚአብሔር ግን ልንለውራቸው እንችልም። መጽሐፍ ቅዱስ፤ “የለው መንፈስ የእግዚአብሔር መብራት ነው፤ የሆድን ጉርጾች ሁሉ የሚመረምር።” (ምላ 20፥27)

ኃጢአት የምናደርገው በግብራችን ወይም በሐሳባችን ብቻ አይደለም። ማድረግ ያለብንን ሳናደርግ በመቅረታችንም ኃጢአት እንሠራለን። በብቸኝነት፤ በልብ ዘለት ወይም በችግር ያሉትን በርኅራኄ ልንደርስላቸው ሲገባን ችላ እንላቸዋለን። መልካም አለማድረግም ክፉ የማድረግን ያህል ከኃጢአት ይቆጠራል።

ኃጢአትና ኃጢአቶች

በኃጢአት እና በኃጢአቶች መካከል ልዩነት እንዳለ ማስታወስ ደግሞ ይኖርብናል። ኃጢአት የሚለውን ቃል ስንጠቀም፤ ብዙ ጊዜ የምናስበው ስለመተላለፋችን ነው። ስህተት እንደሆነ ስለሚታወቁን ድርጊቶች ወይም ልማዶች ማለት ነው። እነዚህ ግን ዝርዝር ኃጢአቶች ናቸው፤ ነፍሳችን የተበከለችበትና ጥልቅ መንፈሳዊ በሽታ የሆነው ኃጢአት ውጤቶች ናቸው።

ኃጢአት መንስኤ ሲሆን ኃጢአቶች ውጤቶች ናቸው። ኃጢአት ዛፋ ሲሆን ኃጢአቶች መገለጫዎቹ ናቸው። በውስጣችን እንደ ክፋኛ የተበላሸ ነገር አለ፤ ይህም ኃጢአት ነው። ራስን በመግራት አንዳንድ ኃጢአቶችን ማስወገድ ብንችልም፤ መሠረታዊው የኃጢአት ችግራችን ግን ያልተነካና የማይነካ ሆኖ እንዳለ ነው፤ ከንዳ ተደብቆ አመቺ አጋጣሚ ጠብቆ እንደሚያደባ ጠላት ነው።

በ1946 በለሜን ምሥራቅ ኢንግላንድ በአንዲት ትንሽ ከተማ የሰበከት አገልግሎት ነበረኝ። ጊዜው ሁለተኛ የዓለም ጦርነት እንደተጠናቀቀ ነበር፤ ቦታው እንደ በረዶ ቁር ነበር፤ ማሞቂያም ሆነ የሚበላ ምግብ አልነበረም። የተቀመጥኩት አንድ በዕድሜ የገፋ እግዚአብሔርን የሚፈራ ነጋይ ቤት ነበር። ሁልጊዜ ከአገልግሎት በኋላ ማታ ላይ ወደቤት ስንመሰስ በቀናና በርኅራሃ መንገድ ከመጽሐፍ ቅዱስ ተጨማሪ ሀሳቦች በመስጠት ሐላቤን ያዳብርልኝ ነበር። አንድ ቀን ማታ፤ ኃጢአት ድርጊቶችን ሁሉ የሚበክል በሽታ ሲሆን ኃጢአቶች በዚህ ሳቢያ የምናደርጋቸው ግብሮችና መገለጫዎቹ መሆኑን የማያመሳ ትንሽ መጽሐፍ ለጠኝ። ይህ ልዩነት ለመጀመሪያ ጊዜ የተከሰተልኝ ያን ጊዜ ነበር።

ኃጢአት ከባድ ጉዳይ ነው። በእርግጥም የለው ዘር መሠረታዊና ቀንደኛው ችግር ነው። የእኔም የእናንተም ችግር ነው። ኃጢአትን ቀላል ስህተት ወይም አልፎ አልፎ እየተነሣ የሚረብሽን ሁከት አድርጋችሁ አትቁጠሩት። ኃጢአት ከዚህ እጅግ የላቀ ችግርና ጉልበታችንን መጥጦ አቅመቤስ የሚያደርገን

መንፈሳዊ ደዌ ነው። ክፈርጣማ እጆቹ ሊያላቅቀን የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ ነው።

ታዲያ ምን ተሻለን?

አስታውሱ፤ ዛሬ ዓለምም ሆነ እኛ ያለንበት ሁኔታ ከእግዚአብሔር ቀዳማይ ዕቅድ እጅግ የራቀ ነው። ይህ የሆነው ንጢአት የሚባል አውዳሚ ሁኔታ ወደዓለም በመግባቱ ነበር።

እና የነገሩ መጨረሻ እንዲህ ነው? ነገሩ እንዲህ ቢሆን ሕይወት ምንኛ እስከፊ ምንኛ ተስፋ ቢሰጥ ትሆን ነበር! ግን አይደለም! ሕይወታችን የተለየ መስመር ሲይዝ ይችላል። እግዚአብሔር ፈውስን ስላዘጋጀልን በኃጢአት ደዌ ሽባ ሆነን መቅረት ግዴታ መሆኑ ቀርቷል።

አምስት

እንዴት መጀመር እንችላለን?

“የሕይወትን መንገድ አሳየኸኝ፤ ከፊትህ ጋር ደስታን አጠገብኸኝ፤ በቀኝህም የዘላለም ፍስሐ አለ።”

መዝ 16፡11

ከ

ምንም ነገር በላይ የሚያስፈልገን፤ ትክክለኛውን መንገድ ማግኘት ነው።

የሚያሳዝነው ግን ብዙዎች ወደቀናው መንገድ ላይ መለሱ ዘመናቸውን ይፈጽማሉ። እየተጓዙ ያለበት መንገድ አስቸጋሪና የሚያስመርር ቢሆንም ሌላ መንገድ ያለ አይመስላቸውም። ሌሎች ደግሞ አማራጭ መንገዶች ቢኖሩም እንኳን እሁን ካለበት ብዙም ያልተለየ እንደሆነ ይስባሉ። ሌሎች ደግሞ ስለዚህ ጉዳይ በማለብ ራሳቸውን ማስጨነቅ እይፈልገው። ይሁንና ሁሉም በውስጥ ማንነታቸው የሆነ የተፋለለ ነገር እንዳለ በማለብ የተሻለ ነገር ይናፍቃሉ። ምናልባት እናንተም እንደዚህ እየተሰማችሁ ይሆናል።

ለመሆኑ ትክክለኛ መንገድ አለ?

በእርግጥም መንገዳችን የተቃና ይሆን ዘንድ፤ ትክክለኛውን መንገድ ማግኘት ያስፈልገናል፤ ግን ይህ የሚቻል ነው? መንገዱ አለ?

ለዎች ለነዚህ ጥያቄዎች በተለያዩ መንገዶች በትምህርት፤ በገንዘብ፤ በስኬት፤ በማኅበራዊ ደረጃ መልስ ሊያገኙላቸው ይሞክራሉ፤ ወደትክክለኛው መንገድ እንደሚደርሷቸው በማለብ ሌሎች ደግሞ በመዝናናት፤ ራስን የማሻሻል የሥነ ልቦናና የተለያዩ መንፈሳዊ የሚመስሉ ዘዴዎችን ይከታተላሉ። ሌሎች ደግሞ የሚሆናቸውና የልካቸውን ለው በያገኙ ችግሮቻቸው ሁሉ

ተወግደው በትክክለኛ አቅጣጫ መጓዝ እንደሚችሉ ያስባሉ። ሌሎችንም ብዙ መላዎች መዘርዘር እንችላለን።

ከእነዚህ አንዳንዶቹ በትክክለኛ ሁኔታ እስከተደረጉ በሕይወታችን ሚና እንዳላቸው አሌ አይባልም። በራሳቸው ግን፣ ከተሳሳተው ወደ ትክክለኛው መንገድ ሊያዛውሩን አቅም የላቸውም። በእነዚህ አማካይነት ወደግባችን ለመድረስ ብንሞክርም፣ ባለንበት ከመሽከርከር ውጪ ምንም እናተርፍም።

ትክክለኛ መንገድ አለ? ልናገኘውስ እንችላለን? ለነዚህ ጥያቄዎች መልሱ አዎን ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር አዲስ መንገድ አዘጋጅቶልናል። ትክክለኛው መንገድ የእርሱ መንገድ ነው፤ ልንከተለው የሚገባን መንገድም ይህ ነው። ግን እንዴት ልናገኘው እንችላለን?

የሚያስፈልገን ዋነኛ ነገር

ትክክለኛውን መንገድ ለማግኘት፣ በመጀመሪያ ለምን ፈርስተን በተሳሳተ መንገድ ላይ ልንገኝ እንደቻልን መረዳት ይኖርብናል። ለዚህ ምክንያቱ በአንድ ቃል ሊጠቃለል ይችላል፡- ይህም “ኃጢአት” ነው። ቀደም ባለው ምዕራፍ የተወሰነ የኃጢአት ክትያዎችን ተመልክተን ነበር፤ አሁን ደግሞ አንድ ተጨማሪ እናካላለን፤ ኃጢአት ወደተሳሳተ መንገድ ጉትቶናል።

ኢየሱስ እንዲህ ሲል ያስጠነቅቀናል፤ “በጠበበው ደጃ ግብ፣ ወደጥፋት የሚወስደው ደጃ ሰፊ፣ መንገዱም ትልቅ ነውና፤ ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው” (ማቴ 7፡13)። ነቢዩ ኤርምያስም በዘመኑ ለነበሩ ሰዎች እንዲህ ሲል አውጇል፤ “በመንገድ ላይ ቁመ፤ ተመልከቱም የቀደመችውንም መንገድ ጠይቁ፤ መልካሚቱ መንገድ ወዴት እንደሆነች አወቁ፤ በእርስዎም ላይ ሂዱ፤ ለነፍሳችሁም እረፍት ታገኛላችሁ” (ኤር 6፡16)።

ሕዝቡ በልብ ደንዳናነት የእግዚአብሔርን መንገድ አንፈልግም ብለው የተሳሳተውን መንገድ መረጡ፤ ይህ ግን ወደ ጥፋት ነበር የወሰዳቸው።

ወደትክክለኛው መንገድ መድረስ እንችል ዘንድ፣ ይህን ችግር በመጋፈጥ መላ ልናገኝለት ይገባል። ለዚህም ነው ትልቁ ችግራችን የኢኮኖሚ፣ የፖለቲካዊ ወይም የትምህርት ሳይሆን መንፈሳዊ የሆነው። ከምንም ነገር ይልቅ የሚያስፈልገን ኃጢአቶቻችን ይቅር

ተብለው አሮጌው የኃጢአት ባህርያችን በአዲስ ባህርይ እንዲለወጥ ነው። ወደ ትክክለኛው መንገድ ማለትም እግዚአብሔር ለወደተለመድን መንገድ መመለስ የምንችለው በዚህ ሁኔታ ብቻ ነው።

ራሳችንን መለወጥ እንችልም፤ ሊለውጠን የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው። በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች ዘመናቸውን ሁሉ የኃጢአት ኃይልን በራሳቸው ኃይል ለመስበር በመታገል እንደጨረሱ ይህን አውነት ልብ ልንለው ይገባል። አንዳንድ ሰዎች በትፋፋታቸው (መልካም ሥራ)፣ ቤተክርስቲያንን በሙሉ ልብ በማገልገል ወይም በሃይማኖታዊ ግብር የእግዚአብሔርን ሞገስ ለማግኘት ይጥራሉ። ይህን ማድረግ ወደ መንግሥተ ሰማያት አያደርሰንም? እግዚአብሔር መልካም ሥራዬን አይቶ የዘላለም ሕይወት እይለጠኝም? ይላሉ።

እነዚህ ድርጊቶች - ምንም በቅንነት ከልባችን ብናደርጋቸውም - ኃጢአት በእኛ ላይ ያለውን ኃይል ከግምት ሳያስገቡ ይቀራሉ። እግዚአብሔር ቅዱስና ንጹሕ በመሆኑ፣ እንዲት ኃጢአት ብቻ እኛን ከእርሱ ህልዎት ለማራቅ ትበቃለች። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ያስጠነቅቀናል። “ሕግን ሁሉ የሚጠብቅ፣ ነገር ግን በአንዱ የሚለናክል ማንም ቢኖር፣ በሁሉ በደለኛ ይሆናል” (ያዕ 2፡10)።

ያስን ስንድ ተስፋ

በራሳችን ጥፋት ራሳችንን ማዳን ካልቻልን፣ እንግዲያው ተስፋችን ምንድነው? ሕይወታችን ሊለወጥ ይችላል? ለንሞት ወደ መንግሥተ ሰማያት እንደምንሔድ በእርግጠኝነት ማወቅ እንችላለን? መልሱ አዎን ነው። ምክንያቱም ኢየሱስ ለእኛ ስለሞተልን ነው። ኃጢአታችን ይቅር ተብሎልን፤ በእግዚአብሔር ጸጋ እንዳዲስ ሕይወታችንን ማቃናት እንችላለን። በእዲሱ ማለትም በእግዚአብሔር መንገድ መራመድ ለንጀምር፤ ሕይወታችን አዲስ መልክ ይይዛል።

ዓለም ከመፈጠሯም በፊት፣ እግዚአብሔር ለለእኛ ያውቅ ስለነበር፣ ይህንን አዲስ መንገድ አዘጋጅቶልናል። ከዘመናት በፊት የሲመላክተን፣ አቅመቢስና በኃጢአት የጠፋን፣ በራሳችን መንገዳችንን ማቃናት የማንችል መሆናችንን አየ። እናንተን ተመልክቷል። ገና ከዘላለም ጀምሮ፣ ሌላ መንገድ አዘጋጅቶልናል። ወደ መንግሥተ

ሰማያት የሚወስደኝና በዚህ ሕይወት ለንፍር ዓላማና ለላም የሚሰጠን ሌላ መንገድ አዘጋጅቶናል። መንገዱም ኢየሱስ ነው፤ እንዲህ ብሎ መናገር የሚችለው እርሱ ብቻ ነው። “መንገዱ እኔ ነኝ፤ እውነትና ሕይወትም እኔው ነኝ፤ በእኔ በኩል ካልሆነ በቀር ወደእኔ የሚመጣ የለም።” (ዮሐ 14፥6)።

ኃጢአት በተሳሳተ መንገድ እንድንዘፈቅ እድርጉናል። መልካሙ የምሥራች ይህ ነው። በኢየሱስ ቤዛነት ወደትክክለኛው መንገድ ልንመለስ እንችላለን፤ የሚያስፈልገንም ይኸው ነው።

ኢየሱስ ማን ነው?

የክርስትና እምነት ኢየሱስ ክርስቶስን ማዕከል ያደረገ ሲሆን፤ ኢየሱስ ከሁለት ሺህ ዓመት በፊት ብዙም በማትታወቅ የሮማ ግዛት ውስጥ የሚኖር ሰው ነበር። የታሪክ ሲቃውንትና ሃይማኖታዊ የሆኑ አይሁድ የሚስማሙበት ነገር በዓለም ታሪክ ዘላቂ ሰውጥ በማምጣት እርሱን የሚስተካከል ሰው አንዳልነበረ ነው። የክርስትና እምነት የማዕዘን ድንጋይና ማዕከል ነው፤ ለዘላለምም ነው። ክርስቲያኖች ትምህርቱን ሲዘነጉ፤ ጌታቸውን በመካድ ለሙን አስነቅፈዋል። ሲያከብሩትና ሲከተሉት ግን ሕይወታቸው ተሰውጦ ዓለምን መለወጥ ችለዋል።

ታዲያ ይህ ሰው ከሁለት ሺህ ዓመታት በኋላም የሚተካከለው የሌለ ሰው የሆነው ለምንድነው? ታላቅ ሰው ብቻ ነው? ወይስ ከዚያም ይልቃል?

ለሰላምታው ያለን መረጃ ምንጭ የሆነው መጽሐፍ ቅዱስ፤ ለሰእርሱ የሚነግረን ነገር በምናባችን ልናስበው ያዳግተናል። ኢየሱስ በእኛ ዘንድ የኖረ እግዚአብሔር ነው። ሙሉ በሙሉ ሰው ነበር፤ ግን ከዚያም በላይ ነበር፤ እግዚአብሔርም ነበር። እንዲህ ጻድቅ ሰው ብቻ ሳይሆን፤ በሰው ሥጋ የተገለጠ እግዚአብሔር ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ይገልጻል፡- “በመጀመሪያው ቃል ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፤ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ። ... ቃልም ሥጋ ሆነ፤ በመካከላችንም አደረ” (ዮሐ 1፥1፤14)።

ይህ አባባል ሲያንገግደን ይችላል፤ ሆኖም ኢየሱስ በእደባባይ አገልግሎቱ ደጋግሞ የተናገረው ነው፤ “እኔና እብ አንድ ነን” (ዮሐ 10፥30)፤ “እኔን ያየ አብን አይቶአል” (ዮሐ 14፥9)።

በአንድ ወቅት ደቀመዛሙርቱ ከኢየሱስ ጋር ሳሉ ገፁ በደማቅ ብርሃን ሲያበራ፤ በቅፅበት ያህል ሰማያዊ ክብሩ ተገለጠ። በዚህ ጊዜ ከሰማይ አንድ ድምፅ እንዲህ ሲል ተሰማ፤ “በእርሱ ደስ የሚሰኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው” (ማቴ 17፥5)።

የመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖችም ሳያቋርጡ የመስከሩት ይህን ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ አንዲህ ይላል፤ “እርሱም የማይታይ አምላክ ምሳሌ ነው። ... እግዚአብሔር ሙላቱ ሁሉ በእርሱ እንዲሆን ወዶአልና” (ቆላ 1፥15፤19)። ኢየሱስ ፍጹም ሰው፤ ፍጹም አምላክ ነው።

በየዓመቱ ገናን ስናከብር፤ ይህን ማመልከታችን ነው። መልአኩ ገብርኤል ስድንግል ማርያም ተገልጦ አንዲህ አላት፡- “መንፈስ ቅዱስ በእንቺ ላይ ይመጣል፤ የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል፤ ስለዚህ የሚወለደው ቅዱስ ሕፃን፤ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል” (ሱቃ 1፥35)።

ኋላ ላይ መልአክ ለባሏ ለዮሴፍ አንዲህ ሲል ነገረው፤ “ለሙንም ኢየሱስ (ትርጉሙ ጌታ ያድናል ማለት ነው) ብለህ ትጠራዋለህ፤ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና”። ይህ፤ የወንጌል ጸሐፊው በማክል፤ የሚሆነው “ለሙንም አማኑኤል ይሉታል፤ ትርጉሙም፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ማለት ነው (ማቴ 1፥21፤23) ተብሎ የተነገረው ትንቢት ይፈጸም ዘንድ አንደሆነ ነገረው። ይህንን መዘንጋት የሰብንም፤ በፊት በቤተልሔም የተወሰደው ሕፃን ከጎጢአታችን ያድነን ዘንድ አብ የላክልን አንድያ ልጁ ነው። ክርሱ ፍጹም ሰው፤ ፍጹም አምላክ ነው።

ይህን መግለጽ የሚያስፈልገን ለምንድነው? ምክንያቱም ከጎጢአታችን ሲታደገን የሚችለው መለኮታዊ አዳኝ ብቻ ስለሆነ ነው። ሰው ብቻ ከሆነ ሊያድነን አይችልም ምክንያቱም አንደአኛው ሰው በመሆኑ ራሱ የኃጢአት ይቅርታ የሚያሻው ኃጢአተኛ ስለሚሆን ነው። ኢየሱስ ግን ሰውም አምላክም ስለሆነ፤ ያለ ኃጢአት ነበር፤ ስለዚህም እርሱ ብቻ ነጢአታችንን ሊሸከም ይችላል።

ኢየሱስ ምን አደረገ?

ኢየሱስ ሰማያዊ ክብሩን ትቶ በእድፈትና በብክለት ወደተሞላው ዓለም አንዲመጣ ያደረገው ምን ነበር? የመጣው

በአንድ ምክንያት ሲሆን ይህም እኛን ከኃጢአት ሰማዳን ነው። የመጣው ነፍሳችንን ያሳደፈውን የገጢአት የበደል ብክለት አንዕቶ እኛን ከፈጣሪ ጋር ያስታርቀን ዘንድ ነው። እኛ በራሳችን ልናደርግ የማንችለውን ማለትም ኃጢአታችንን አስወግዶ በመንፈስ ቅዱስ የእርሱን ሕይወት በእኛ ሲተክል ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ኢየሱስ ይህን ያደረገው በመስቀል ላይ ሞተ፤ ከሙታን በመነሣት ነው። ምንም በደል ባይገኝበትም፤ ሥልጣናቸውን ማጣት ያለጋቸው ባለሥልጣናት ያዙት (አሰሩት)፤ ለቀሉትም። ነገር ግን የገደሉት በርግጥ እነርሱ ነበሩ ለማለት አይቻልም፤ እንግዲያው ለእርሱ ሞት ተጠያቂው ማን ነበር? አኔ፤ እናንተ፤ ሁላችንም ነን። በምን ምክንያት? ምክንያቱም በገዛ ፈቃዱ ወደመስቀል የሄደው ለአንድ ምክንያት ነው። ለኃጢአታችን የማያዳግምና ምሉዕ መስዋዕት ለመሆን ነበር። እኛ ኃጢአት ባንፈጽም ኖሮ፤ እርሱ መሞት ባላስፈለገውም ነበር። ሆኖም እኛ ኃጢአተኞች ሆነን በመገኘታችን፤ እኛን ለመታደግ መጣ። ኢየሱስ በመስቀል ላይ መሞቱ ጥልቅ ምስጢር በመሆኑ በዚህ ምድር ሙሉ በሙሉ ከቶም ልናስተውለው አንችልም። ማዕከላዊው እውነት ግልጽ ነው፤ ኢየሱስ በሞቱና በትንሳኤው የመዳንን መንገድ አዘጋጀልን።

የመስቀሉ ትርጉም

አዲስ ኪዳን የመስቀልን ትርጉም ለማብራራትና ለመግለጽ በርካታ ምሳሌዎችና ገለጻዎችን ይሰጠናል። በራት ያህሉን ቀጥለን እንመለከታለን።

እንደኛ፤ ኢየሱስ ለእኛ በመሞት ለኃጢአታችን መስዋዕት ሆነልን። ከበርካታ ዓመታት በፊት የሥነሰብእ ተመራማሪውን የሰር ጄምስ ፍሬዘር “ዘ ጉልደን ባው” (ወርቃማው ቅርንጫፍ) የሚል መጽሐፍ ማንበቡ ትዝ ይለኛል። መጽሐፉ ጸረ ክርስቲያናዊ አመለካከት በያንዳንዳችንም የሥነሰብእ መማሪያ መጽሐፋችን ነበር። ይህ ጸሐፊ ባካሄደው ምርምሮች መሠረት በዓለም ዙሪያ ሃይማኖቶች ዘንድ ሁሉ፤ ለኃጢአት መስዋዕት የማትረብ ልማድ እንዳለ ይናገራል። በሰው ሁሉ ልብ ውስጥ የኃጢአት የማስተሠርያ አስፈላጊነት ግንዛቤ እንዳለ እንረዳለን።

በቤሉይ ኪዳን እግዚአብሔር የእንስሳትን መስዋዕት ለኃጢአት ማስተሰረዳት ይተባበራል ነበር። በአዲስ ኪዳን ግን ይህ

ልማድ ቀርቷል። ምክንያቱም ኢየሱስ በመስቀል በመሞት፤ ለኃጢአታችን የማያዳግምና ምሉእ መስዋዕት ሆኖልናል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ “አሁን ግን በዓለም ፍፃሜ ራሱን በመሠዋት ኃጢአትን ሲሸር አንድ ጊዜ ተገልጧል” (ዕብ 9፥26)። እርሱ ለእኛ ስለሞተልን፤ ከእንግዲህ የኃጢአት ቅጣት አያስፈራንም።

ሁለተኛ፤ ኢየሱስ ምትክ ሆነልን። የእግዚአብሔር ፍትሕ ኃጢአት እንዲቀጣ ግድ ይላል፤ ይህ ካልሆነ ግን ትክክለኛ ለህተት የሚባል የለም፤ እግዚአብሔርም ጻድቅ አይደለም ማለት ነው። ይሁንና እኛ የሚገባንን ቅጣት መቀበላችን ቀርቶልን ክርስቶስ በደላችንና ቅጣታችንን ራሱ በመቀበል ለእኛ ምትክ ሆነልን።

በምትክነት ሌላ የማትረብ ምሳሌ በአብርሃም ሕይወት በግልጽ ሁኔታ ተሰሏል (ታሪኩ በዘፍ 22 ይገኛል)። ይስሐቅ የአብርሃም ብቸኛ ልጅ ሲሆን አብርሃም መሲሐ የሚወለድበት ሕዝብ አባት ይሆን ዘንድ (እግዚአብሔር ቃል እንደገባለት)፤ ይስሐቅ በሕይወት መኖር (መጠበቅ) ነበረበት። ነገር ግን፤ ከዕለታት አንድ ቀን እግዚአብሔር በድንገት አብርሃም ይስሐቅን እንዲሠዋለት እዘዘው፤ ይህ ዓይነቱ ትእዛዝ በፍጹም ግራ ሳያገባው አልቀረም። ያም ሆኖ አብርሃም እግዚአብሔርን ለመታዘዝ ወሰነ፤ ይሁንና ይስሐቅን ለመሠዋት አብርሃም በላዋውን ሲያነሣ እግዚአብሔር ከለከለው። አብርሃም ዞር ብሎ ሲመለከት “በቀጥታ መካከል ቀንዶቼ የተጠላለፉ አንድ አውራ በግ ከበስተጋላው አየ፤ ወደዚያው ሄዶ በጉን አመጣና የሚቃጠል መስዋዕት አድርጎ ሰዋው” (ዘፍ 22፥13)። እግዚአብሔር ምትክን በማትረብ የይስሐቅን መሠዋት አስቀረ።

ከዚህ በላቀ ሁኔታ፤ ክርስቶስ ለእኛ በመሞት ምትክነት ሆነልን፤ ለኃጢአታችን መሞት ሲገባን፤ ያለኃጢአት የሆነው ኢየሱስ ኃጢአታችንን ተሸከመልን። በዚህም ሁኔታ ለእኛ የሚገባንን የእግዚአብሔር ቁጣ ታግሶ ተቀበለልን። አንኳር ነገር ይህ ነው፤ እግዚአብሔር የሚገባንን ፍርድ እራሱ በመቀበል በኃጢአታችን ላይ ፈረደ። ይህ ስዕል ጻፍ እናንተ ላጠፋችሁት ጥፋት ቅጣት ለበየባችሁ በጋላ ከመንበሩ ወርዶ ቅጣቱን ከመክፈሉ ጋር ይመሳሰላል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ “ኃጢአት የለለበትን እርሱን እግዚአብሔር በላ እኛ ኃጢአት አደረገው” (2ቆሮ 5፥21)።

ሦስተኛ፡ ኢየሱስ ቤዛ ሆነልኝ፡ በጥንት ዘመን በጦርነት የተማረኩ ወታደሮች አርነት ሊያገኙ የሚችሉት ቤዛ ሊሆንላቸው የቻለ ለው ያገኙ እንደሆነ ብቻ ነበር፡፡ በተመሳሳይ ሁኔታ፤ ኢየሱስ ቤዛ በመክፈል እኛን ከምርኮ ነፃ አወጣን፡፡ የክፈለውም ዋጋ የራሱን ደም ነበር፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ “እንዲሁም የለው ልጅ ሊያገለግል ነፍሱንም ለብዙዎች ቤዛ ሊለጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም” (ማቴ 20፥28)፡፡ ኢየሱስ በሞቱ ከጎጠኝነት እሥራት አውጥቶ ወደእግዚአብሔር ቤተሰብ መለሰን፡፡ ዮሐንስ፤ መንግሥተ ሰማያት ሲያይ፤ በክርስቶስ ዙፋን ዙሪያ የተሰበሰቡት እንዲህ ብለው ይዘምሩ ነበር፤ “ማንተምቼንም ልትፈታ ይገባሃል፤ ምክንያቱም ታርደሃልና፤ በደምህም ከነገድ ሁሉ፤ ከቋንቋ ሁሉ፤ ከወገን ሁሉ፤ ከሕዝብ ሁሉ ለዎችን ለእግዚአብሔር ዋጅተሃል” (ራእ 5፥9)፡፡

ዕራተኛ፡ ኢየሱስ ድል ነሺ ሆነልኝ፡ የሰይጣን ኅይል ሆነ ኃጢአት በእኛ ላይ ያለውን ጉልበት ከቶም ልንጠራጠር አይገባንም፡፡ ሆኖም ክርስቶስ በሞቱና በትንሣኤው ኃጢአትንና ሰይጣንን ድል ነሸብናል፡፡ ሰይጣን ኢየሱስን ድል ለማድረግ የተቻለውን አድርጓል፤ ኢየሱስ መስቀል ላይ በነበረበት በነዚያ ጨለማ ለዓታትም ድል የነሣ መስሎ ታይቷል፡፡ ግን አላደረገም ክርስቶስ በትንሣኤው የሞትን ቀንበር በመስበሩ፤ ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ሰይጣን የተሸነፈ ጠላት ሆነ፡፡ ኢየሱስ በመስቀል ሲሰቀል፤ በሰማያት ብርቱ ውጊያ እየተካሄደ ነበር በፍጻሜውም ክርስቶስ የከፋትን፤ የሞትንና የገነዘምን ኅይላት ሁሉ አሸነፈ፡፡ “አለቅነት እና ሥልጣናትን ገዢ፤ ድል በመንሣት፤ በእርሱ እያዞራቸው በግልጥ አላያቸው” (ቆላ 2፥15)፡፡ የመጨረሻው ውጊያ ገና አልተካሄደም፤ ሆኖም ፍጻሜው በርግጠኝነት ይታወቃል፡፡ ሰይጣን ድል ተነሥቶ ክርስቶስ አሸንፏል፡፡

በኢየሱስ ምን ትሰታላችሁ?

ኢየሱስ በሞቱና በትንሣኤው፤ መሥዋዕት፤ ምትክ፤ ቤዛ ድል ነሺ ሆኗልናል፡፡ እኛ ለራሳችን ከቶም ልናደርገው የማንችለውን ነገር አደረገልን - ይህንንም ያደረገው ለእኛ ካለው ፍቅር ነው፡፡ ይህን እስተ፤ እስቡት፤ እናንተን እጅግ ከመውደዱ የተነሣ ሕይወቱን ለእናንተ ለመስጠት ፈቃደኛ ሆነ፡፡ ስለዚህም እርሱ ዋጋውን በመክፈሉ ድነትን እንደነጸ ሰጠታ እቅርባችኋል፡፡ የቀደመ ኃጢአታችንን ይቅር ብሎ እግራችንን በአዲስ ማለትም በእርሱ መንገድ ለማቃናት ይፈልጋል፡፡ “በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም

ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር እንድያልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደክልና” (ዮሐ 3፥16)፡፡

ከእናንተ ምን ይጠበቃል? በመጀመሪያ፤ ስለነጠኤ ታችሁ ንስሐ ግቡ፤ ንስሐ መግባት ማለት ከኃጢአት መመለስ ማለት ነው፡፡ በእግዚአብሔር ርዳታ የአስተሳሰብ፤ የአኗኗር ዘይቤና ልብን መለወጥ ማለት ነው፡፡ ንስሐ መግባት ማለት እንዲሁ ስለኃጢአት ማዘን ወይም ስላለፈ ድርጊት መጸጸት ብቻ አይደለም፡፡ የኃጢአት ይቅርታ እንደሚያስፈልገን በእውነት ተገንዝበን በቁርጠኝነት ከኃጢአት መመለስ ማለት ነው፡፡

ሁለተኛ፤ በክርስቶስና ባደረገላችሁ ነገር እመኑ፡፡ ማመን ሲባል ነገሮች እውነት መሆናቸውን መቀበል ብቻ አይደለም፡፡ መተማመን ማለት ነው፡፡ ሙሉ መተማመን ማለት በክርስቶስና ባደረገላችሁ ነገር ተማምናችሁ ራሳችሁን ሙሉ በሙሉ በእርሱ ላይ መጣል ማለት ነው፡፡ የወላጆቻችሁን ሃይማኖት፤ የቤተክርስቲያን አባልነታችሁን ወይም ሌላ ነገር መተማመኑ ዘለቁታዊ ፋይዳ የለውም፡፡ ድነት ልታገኙ የምትችሉት በግል ወደርሱ ስትመጡና ለድነታችሁ በእርሱ ላይ ብቻ ስትተማመኑ ነው፡፡

መጽሐፍ ቅዱስ፤ “ለተቀበሉት ሁሉ ግን፤ በስሙ ለማያምኑት ለነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው” (ዮሐ 1፥12) ይላል፡፡ የተበረከተላችሁን ስጦታ የእኔ ነው ማለት የምትችሉት ስትተበሉት ብቻ እንደሆነ ሁሉ፤ ክርስቶስን በልባችሁ በመቀበል በእምነት መኖር አለባችሁ፡፡ ሕዋን ልጅ በልባቱ ላይ በፍጹም እንደሚተማመን፤ እኛም በክርስቶስ ላይ ሙሉ የሆነ እምነት ሊኖረን ይገባል፡፡ በአንድ ወቅት እንደ የተደነቀ ሳይንቲስትን በኢየሱስ እንዴት እንዳመነ ስጠይቀው፤ “እንደ ሕዋን ልጅ በእምነት ወደእርሱ መጣህ” ሲል መለሰልኝ፡፡ እናንተም ይህን እንድታደርጉ ይጠበቅባችኋል፡፡

ሦስተኛ፤ ክርስቶስን ለመክተል በቁርጠኝነት ወስኑ፡፡ ወደ ክርስትና ለመምጣት እነስተኛ ውሳኔ ይጠይቃል፤ ክርስቲያን መሆን ግን በቀሪው ዘመናችሁ ሁሉ ከክርስቶስ ጋር መራመድ ማለት ነው፡፡ ክርስቶስን መቀበል ጀማሪ ነው - በእግዚአብሔር መንገድ ላይ አዲሱን ሕይወት የምትጀምሩበት ምእራፍ እንጂ ፍጻሜ አይደለም፡፡ ይህን ውሳኔ ከመወለን ምንም ነገር እንዲያግዳችሁ እትፍቀዱለት፡፡

ከዚህ ቀደም ሕይወታችሁን ለክርስቶስ ለጥታችሁ የማታውቁ ከሆነ ወይም ይህን ውሳኔ መወሰናችሁን አርግጦኛ ካልሆናችሁ፤ አሁኑኑ ወደእርሱ እንድትመለሱ ጥሪ እቀርብላችኋለሁ። የሚከተለውን አጭር ጸሎት በመጻለይ ዛሬውኑ ሕይወታችሁን ለእርሱ መስጠት ትችላላችሁ።

እግዚአብሔር ሆይ! ኃጢአተኛ መሆኔን እውቃለሁ። ስለሠራሁት ኃጢአት በመጸጸት ከዚህ መንገድ መመለስ እፈልጋለሁ። ክርስቶስን ብቻ እንደ አዳኝ እቀበላለሁ! ጌታ ብዬም በሕይወቴ እሾመዋለሁ። ከዚህ ቅጽዋት ጀምሮ፤ በአማኞች ሀብረት እርሱን ለማገልገልና ለመከተል እፈልጋለሁ። በክርስቶስ ስም እጸልያለሁ። አሜን!

ይህን ጸሎት ከልባችሁ ከጸለያችሁ፤ እግዚአብሔር ለምኒችኋል። ለዘላለም የእርሱ ልጅ ሆናችኋል።

ስድስት

አዲስ ጅማራ

“በዙፋንም ባይ የተቀመጠው፡- ስነሆ ሁሉን ሰዲስ ሰዳርጋለሁ ስሞ”

(ራእ 21፡5)

ማ

ንጎታችንን አስካላወቅን ድረስ እንዴት መኖር እንዳለብን ከቶም ልናውቅ አንችልም።

ኢየሱስ ክርስቶስን አንደ ግል አዳኝ አድርጌ የተቀበልኩበትን ቀን ዛሬም ድረስ አስታውሰዋለሁ። ጊዜው የዐሥራ ሰባተኛ የልደት በዓሌን የማክብርበት ወቅት ነው። ከሌላ እካባቢ የመጣ ወንጌላዊ በከተማችን በአንድ ትልቅ መጠለያ ይሰብክ ነበር። መጀመሪያ ላይ የዚህ ዓይነቱን ስብሰባ መካፈል በጭራሽ አልመለጠኝም፤ በኋላ ላይ ግን በአንድ ጓደኛዬ ውትወታ ሄድኩ። ቁጭ ብዬ ወንጌላዊውን ስለማ ግን መልእክቱ (እና መስህብ ያለው አቀራረብ) ሁለተኛዬን ተቆጣጠረኝ። በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች የነበሩ ቢሆንም እኔን በቀጥታ የሚያናግረኝ ነበር የሚመስለኝ - ከፊት ለፊቱ ያለኝ አንዲት ሌት ያደረገችው ትልቅ ኮፊያ ከእርሱ እይታ ቢሰውረኝም አንኳ። አሁን ተመልሼ ለሰዚያ ጊዜ ባሰብ፤ መንፈስ ቅዱስ በልቤ ሆኖ ለሰኃጢአቴ በመውቀስ ክርስቶስ እንደሚያስፈልገኝ እየገለጸልኝ ነበር።

በአንድ ምሽት ስብከቱ ሰዎች ክርስቶስን እንዲቀበሉ ጥሪ ሲያቀርብ፤ እስከዚያ ድረስ ጥሪውን እምቢ እያልኩ መቆየቴን በመንገዘብ፤ ወደመድረኩ ሄድኩ (ያም ሆኖ የመጨረሻው መዝሙር እስኪያልቅ ድረስ አልወጣሁም)። አንድ መልካም የሆነ ሰው ክርስቶስን ወደሕይወቴ እንዴት መቀበል እንደምችል አብራራልኝ፤ በርሱ ምሪት መሠረት አጭር ጌታን የመቀበል ጸሎት ጸለይኩ።

ቤት ሰደርስ ፎቅ ላይ ወዳለው ክፍሉ ደረጃውን ስወጣ ይህ ነው ብዬ ልገልጸው ባልችልም፤ በሕይወቴ እንድ ትልቅ ነገር እንደተከሰተ ይሰማኝ ነበር። ጠንካራ ስሜት ወይም ምትሐታዊ ሰው ጥ አልተሰማኝም፤ ሆኖም ከበረንዳ ሆኜ በጨረቃዋ ብርሃን የአባቴን የእርሻ ማሳዎች ስመሰክት ስለወሰድኩት እርምጃ አሳለሁ ነበር። ከዚያም በሕይወቴ ለመጀመሪያ ጊዜ በጉልበቴ ተንበርክኩ እንዲህ ስል ጸለይኩ፤ ጌታ ሆይ፤ ዛሬ ምሽት በሕይወቴ የተከሰተውን በውል አላውቀውም፤ እንተ ግን ታውቃለህ። ያ ውሳኔ ምን ማለት እንደሆነና ምን እንደሚጠይቀኝ የተገነዘብኩት ቆይቼ ነበር። ዐሥርቶች ቢያልፉም፤ የክርስትና ሕይወት ሁልጊዜ የሚታደግበት እንጂ ደርሻለሁ የማባልበት እንዳልሆነ ተረድቼአለሁ።

መንገዶቼ ቢለዩሩም እውነታው ስንደ ነው

ስዎች ክርስቶስን የማቀበሉት በተለያዩ መንገድ ነው፤ እናንተ የምታልፉበት መንገድ የግድ ከእኔ ጋር ተመሳሳይ ላይሆን ይችላል። እንዳንዶቹ ድንገተኛና አስደናቂ በሆነ መንገድ ሥርነቀል የሕይወት ሰው ሆኖ ያደርጋል። የጠርሴሱ ሳውል የኢየሱስን ተከታዮች ለማስር ወደ ደማስቆ በማንዘበት ወቅት፤ በድንገት ደማቅ ብርሃን ዓይኑን አሳወረው። ጌላ ላይ ተመልሶ የሆነውን ሲያስታውስ፤ “በምድርም ላይ ወድቄ፤ ሳውል ሳውል ስለምን ታላድደናለሁ? የሚሰኝን ድምፅ ሰማሁ።” (ሥራ 22፥7)። ከዚያች ቀጽበት ጀምሮ ሳውል ከዚያ ቀደም ይቃወመው የነበረውን ኢየሱስን ማገልገል ጀመረ፤ በጌላ ላይም (በአዲስ ስም ሐዋርያው ጳውሎስ ተብሎ) ወንጌልን በመላው የርማ ግዛት ለማስፋፋት እግዚአብሔር ተጠቅሞበታል።

ሌሎች ደግሞ ወደክርስቶስ የማመጡት ቀስ በቀስ፤ ምናልባትም ካሰማሙን ወደማሙን ድንበር ያቋረጡበትን ጊዜ እንኳን በትክክል ሳያውቁት ነው። የሐዋርያው ጴጥሮስ መሰወጥ የዚህ ዓይነቱ ይመስላል። በመጀመሪያ ፈራ ተባ እያለና እየሞለ፤ በጌላ ግን ጽኑና ቁርጠኛ ሆኖ ለኢየሱስ የወሰነ ይመስላል። ይሁንና መጽሐፍ ቅዱስ፤ ያ የሰው ጥቅስ መቼ እንደተከናወነ አይነግረንም፤ ጴጥሮስ ራሱ ሳያውቀው ይችላል። ባለቤቴ ሩት ያደገችው በጠንካራ ክርስቲያን ቤተሰብ ውስጥ ነው (ወላጆቿ በቻይና ወንጌል የሰበኩ አገልጋዮች ነበሩ)። ስለዚህም ልጄ ሆና እንኳን የኢየሱስን አዳኝነት ያላመነችበት ጊዜ ትዝ አይላትም።

ቁም ነገሩ ወደ ክርስቶስ እንዴት መጣን ሳይሆን መምጣታችንና እንደዚሁም ለድነታችን በዚህ ስዓት በእርሱ ላይ መተማመናችን ነው። ሕይወታችሁን ለእርሱ ለሰመስጠታችሁ እርግጠኞች ናችሁ? ካልሆናችሁ ይህን ውሳኔ ሳትወስኑ ይህ ቅዕስት አይሰፍ። መጽሐፍ ቅዱስ በየትኛውም ሰፍራ ከሞት በጌላ ሁለተኛ ዕድል እንደሚሰጠን አይናገርም። መጽሐፍ ቅዱስ፤ “እነሆ፤ የተወደደው ሰዓት አሁን ነው፤ የመጻን ቀን አሁን ነው” (2ቆሮ 6፥2) ይላል።

የተለየ ነገር ይከሰታል?

የመለወጣችሁ አኳኋን የትኛውም ዓይነት ቢሆን፤ ሕይወቴን ለክርስቶስ ስለጥ የተሰማኝን ዓይነት ስሜት ሊሰማችሁ ይችላል፤ እኔ “ጌታ ሆይ፤ በሕይወቴ የተከናወነውን ነገር አላውቅም ነበር ያልኩት። ሌላው ቀርቶ ሰው ጥ ስለመከሰቱም እንኳን እርግጠኞች ላትሆኑ ትችላላችሁ። ወይም ደግሞ መጀመሪያ በክርስቶስ ባመናችሁ ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር ቅርብ መሆን ስሜት የነበራችሁና ያ ስሜት አሁን ደብዝዘባችሁ እምነታችሁ በእርግጥ እውን እንደነበር እየተጠራጠራችሁ ሊሆን ይችላል። እምነታችሁ እንዴ ከፍ እንዴ ዝቅ እያለ እንደሚዋቅርባችሁ በደብዳቤ የሚገልጹልኝ ሰዎች አሉ። እነዚህ ነገሮች የሚከሰቱበት አንዱ ምክንያት ሕይወታችንን ለክርስቶስ ስንሰጥ ስይጣን እግዚአብሔርን እንድንጠራጠር ለማድረግ ስለማይተኛልን ነው።

ግን ይህን ልብ በሉ፤ ሕይወታችንን ለክርስቶስ ስንሰጥ የሚከሰቱ ነገሮች አሉ፤ እነዚህን በውል ስንገነዘብ፤ ሰይጣን በእኛ ላይ የሚዘራውን ጥርጣሬ ለማምክን ጽኑ መሠረት ይሆንናል። እግዚአብሔር እንዲህ ሲል የገባልን ቃል አውነት ነው፤ “ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው፤ አሮጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ አዲስ ሆኗል” (2ቆሮ 5፥17)። ሕይወታችሁን ለክርስቶስ ከሰጣችሁ፤ አዲስ ፍጥረት ናችሁ፤ ምንም ይለማችሁ ምን እውነታው ይህ ነው።

ይህ ምን ማለት ነው? በክርስቶስ ስናምን ምን ይከሰታል? ሕይወታችሁን ለክርስቶስ ሰትሰጡ እግዚአብሔር የሚሰጣችሁን ሰባት ስጦታዎች እንመልከት።

አዲስ ዝምድና

ሕይወታችንን ለክርስቶስ ስንስጥ በመጀመሪያ የሚከሰተው ነገር ይህ ነው፤ ከእግዚአብሔር ጋር አዲስ ዝምድና እንጀምራለን።

ቀድሞ በኃጢአታችን ምክንያት ከእግዚአብሔር ተቆራርጠን፤ አልፎ ተርፎም ባዕዳን ሆነን ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ፡ “በዚህም ዓለም ተስፋን አጥታችሁ፤ ከእግዚአብሔርም ተለይታችሁ ያለ ክርስቶስ ነበራችሁ” ይላል (ኤፌ 2፡12)።

ክርስቶስ ያደረገልን ነገር ምንድን ነው? ኃጢአታችንን ሁሉ እስመግደለል። የተወለኩትን ብቻ ሳይሆን ሁሉንም አራቀልን! እሁን ይቅር ተብላችኋል! ከእግዚአብሔር የለያችሁ ኃጢአት እሁን ተወግዳችኋል! ስለዚህም ከእርሱ ጋር ታርቃችኋል። የእግዚአብሔር ጠላት መሆናችሁ ቀርቶ ወዳጆቹ ሆናችኋል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡ “እንግዲህ በእምነት ስለጸደቅን፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም አለን” (ሮሜ 5፡1)። ክርስቶስን ስታውቁ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም መሥርታችኋል። እሁን ወዳጆቹ ሆናችኋል፤ እርሱም ወዳጃችሁ ሆኗል።

ወዳጆቹ ከመሆንም በላይ ልጆቹ ሆነናል። መጽሐፍ ቅዱስ ይህን ለማመልከት ሁለት ግልጽ የሆኑ ምሳሌዎች ይሰጠናል። በመጀመሪያ ዳግም እንደተወለድን ይነግረናል። ኢየሱስ ለኒቆዳሞስ ዳግም መወለድ እንደሚያስፈልገው ሲነግረው የተከበረ የሃይማኖት መሪ ቢሆንም እንኳን ይህ ምን ማለት እንደሆነ ስላልገባው “ለው ከሽመገብ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል?” (ዮሐ 3፡4) ሲል ጠየቀ። ኢየሱስም ስለዳግም ልደት ሲናገር ስለመንፈሳዊ ዳግም ልደትና ስለሰው ነፍስ በመንፈስ ቅዱስ መታደስ ማውሳቱ እንደሆነ ነገረው። ዳግም ስንወለድ የእርሱ ቤተሰብ እባላት፤ ወንድና ሴት ልጆቹ እንሆናለን። መጽሐፍ ቅዱስ፤ “ዳግመኛ የተወለዳችሁት ከሚጠፋ ዘር አይደለም፤ በሕያውና ለዘላለም በማኖር በእግዚአብሔር ቃል ከማይጠፋ ዘር ነው እንጂ” (1ጴጥ 1፡23)።

መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ለማመልከት የሚጠቀመው ሁለተኛው ምሳሌ የማደጉ ልጅ ማድረግ ነው። ሕይወታችንን ለክርስቶስ ስንስጥ እግዚአብሔር በእርሱ ቤተሰብ የማደጉ ልጅ አድርጎናል። ድሮ በመንፈስ ወላጅ አልሳ ነበርን። የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባላት ባለመሆናችን ከእርሱ ምንም

ነገር የመጠበቅ መብት አልነበረንም። እሁን ግን እግዚአብሔር ልጆቹ አድርጎናል። ይህን ያደረገልን ለሰማገባን ሳይሆን በምሕረትና በጸጋው ብቻ ነው። “ከዘላለም ጀምሮ እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ ሥራ ለርሱ ልጆቹ እንሆን ዘንድ ወስነን” (ኤፌ 1፡5)።

አዎን፤ ሕይወታችሁን ለክርስቶስ ስትስጡ በቅድሚያ በሕይወታችሁ የተከናወነው ነገር ይህ ነው፤ ከእግዚአብሔር ጋር እንዳዲስ ተዛመዳችሁ። እሁን እርሱ አፍቃሪ ለማያዊ እባታችሁ ነው፤ እናንተም ደግሞ የቤተሰቡ አባላት እንድትሆኑ በመንፈስ የተወለዳችሁ ልጆቹ ሆናችኋል። መጽሐፍ ቅዱስ፤ “እንግዲህ እንደተወደዱ ልጆች እግዚአብሔርን የምትከተሉ ሁኑ” (ኤፌ 5፡1) ይላል።

አዲስ ዜግነት

ሕይወታችሁን ለክርስቶስ ስትስጡ እግዚአብሔር የሚሰጣችሁ ሁለተኛው ነገር አዲስ ዜግነት ነው። ይህ ማለት የእገር ዜግነታችሁን ትለውጣላችሁ ማለት ሳይሆን በተጨማሪ የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች ሆናችኋል ማለት ነው።

ኢየሱስ በኖረበት ዘመን ለዎች ይጓጉላቸው ከነበሩ ነገሮች እንዱ የሮማዊ ዜግነት ነበር። የሮማ ዜጎች በመላው የሮማ ግዛት ተሰራጭተው የሚኖሩ ቢሆኑም ብዙዎቹ የግዛቱ ነዋሪዎች ሮማውያን አልነበሩም፤ ምናልባትም መላ ዘመናቸውን ይህ ዕድል ሳይገኝማቸው ሊኖሩ ይችላሉ። ሮማዊ ዜግነት ያለው ሰው የሚከፍላቸው ግብሮች የተወሰኑ ሲሆኑ፤ ይህ ለው ሠራዊቱን ሊቀላቀል ወዲያውኑ የጦር መኮንን የመሆን ዕድል ያገኛል። ሮማዊ ዜጋ የእገር ክህደት ድርጊት ፈጽሞ ካልተገኘ በስተቀር ግርፋት ሊደርስበትም ሆነ በለቅላት ሊገደል እይቻልም። በሮማ ችሎት ወንጀለኛ ሆኖ ከተገኘ በቀጥታ ቁሳርን ይግባኝ የመጠየቅ መብት ነበረው (የሮማ ዜግነት የነበረው ሐዋርያው ጳውሎስ በአንድ ወቅት ይህን አድርጎ ነበር) (ዮሐዋ. ሥራ 25፡11)።

ኢየሱስ የእርሱ ተከታዮች ከዚህ ከማቀናበት ከሮማዊነት የላቀ የእግዚአብሔር መንግስት ዜግነት እንደተሰጣቸው ነገረናል። ኢየሱስ አገልግሎቱን ሲጀምር በስበከው ስብከት፤ “የእግዚአብሔር መንግሥት ቀርባለች፤ ንስሐ ግብ፤ በወንጌልም እመነ” (ማር 1፡15) ሲል አውጇል። እርሱ ግልፅ አድርጎ እንደነገረን፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ምድራዊ የፖለቲካ መንግሥት ሳይሆን

እግዚአብሔር የሚገዛበት ለማያወ የሆነ መንፈሳዊ መንግሥት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፤ “አገራችን በሰማይ ነው” (ፊልጵ 3፥20) ይላል።

በዚህ ምድር አስካለን ድረስ ድርብ ዜግነት ያለን ሰዎች ነን። በአንድ ወገን ለምድራዊ አገራችን ታማኝ እንድንሆንና መልካም ዜጎች እንድንሆን ይጠበቅብናል። ከዚህ በተጨማሪም ክርስቶስ ራስ የሆነበት የማይታየው የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎችም ነን። ከሁሉም የሚልቀው ሎሌነታችን ለእርሱ በመሆኑ፤ ልክ ያልሆነ ነገር እንድናደርግ ለንጠየቅ “ከለው ይልቅ ለእግዚአብሔር ልንታዘዝ ይገባል” (የሐዋ ሥራ 5፥29) ማለት ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን አንድ ቀን “የዓለም መንግሥት ለጌታችንና ለእርሱ ለክርስቶስ መንግሥት ሆነች፤ እርሱም ከዘላለም አስከ ዘላለም ይነግሳል” (ራዕ 11፥15) የተባለው ትንቢት ይፈጽማል።

አዲስ ቤተሰብ

እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር አዲስ ዝምድና ለጥቶ የመንግሥቱ ዜጎች ማድረግ ብቻ ሳይሆን የአዲስ ቤተሰብም አባላት ያደርገናል። የእግዚአብሔርን ቤተሰብ እንቀላቀላለን። ዝምድናችሁ ከእግዚአብሔር ብቻ ሳይሆን ከሌሎች አማኞች ጋርም ይሆናል። በእውነት በኢየሱስ የሚያምኑ ሁሉ በመንፈስ ወንድማችሁ ወይም አህታችሁ ይሆናሉ። በድርጅት ሳይሆን በመንፈሳዊ ዝምድና በእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ ተሳስረናል። መጽሐፍ ቅዱስ፤ “የእግዚአብሔር ቤተ ሰዎች ናችሁ” (ኤፌ 2፥19) ይለናል። በመጽሐፍ ቅዱስ ክርስቲያኖችን ለመግለጽ ከሚውሉት የተዘወተሩ መጠሪያዎች አንዱ “ወንድሞች” ሲሆን ይህም የቤተሰብ ዝምድናችንን የሚያመለክት ነው።

በተለያዩ ቦታዎች በምንገኘው ወቅት ከእኔ በጣም የተለዩ ሰዎች (ወንዶችና ሴቶች) ይገኙናል። ይሁንና ከእነርሱ ጋር ጥቂት ብቻ እንደተቀመጥኩ ዘመኔን ሁሉ የማውቃቸው ያህል ይለማኛል። ይህ ለምን ሆነ? ሁለታችንም ክርስቶስን ለእምናውቅ ነው። በጋራ የሚያስተላለፈን መንፈሳዊ ቁርኝት የሚለያየንን ግድግዳ የሚያልፍ ነው። የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባላት እንደመሆናችንም መንፈሳዊ ህብረት እናደርጋለን። መጽሐፍ ቅዱስ፤ “ለለው ሁሉ፤ በተለይም ለእምነት ቤተሰቦች መልካም እናድርግ” (ገላ 6፥10) ይላል።

መጽሐፍ ቅዱስ ይህን መንፈሳዊ ቤተሰብ “ቤተክርስቲያን” ሲል ይጠራዋል። ቤተክርስቲያንን ስታሰቡ፤ ሕገ ወይም የሰዎች ለብለብ ወይም የራሳችን ቤተእምነት በእእምሮ ትላሉ ይሆናል። ቤተክርስቲያን ግን ከዚህ አጀግ የላቀች ናት። መላውን የእግዚአብሔር ቤተሰብ የምታቅፍ ለትሆን እነዚህም በዘመናት ሁሉ የኖሩ የክርስቶስ ወገን የሆኑ ወንዶችና ሴቶች ኅብረት ናቸው። ጳውሎስ የእግዚአብሔር ቤት “የሕያው እግዚአብሔር ቤተክርስቲያን” (1ጢሞ 3፥15) እንደሆነ ይነግረናል።

በዚህም ምክንያት ክርስቶስን ያወቀ ሰው መቼም ብቸኛ አይሆንም። የእግዚአብሔር ቤተሰብ ለሰምትሆኑ፤ ብትፈትዱላቸው የሚወዷችሁና ሲፈጁችሁ የሚሹ ወንድሞችና አህቶች በክርስቶስ አሏችሁ።

አዲስ ፀላማ

አንዳንድ ሰዎች ሥራዬ ብለው የደዘኩት፤ ዓላማን ለማሳካት ጉልበታቸውን ሁሉ አሰባሰበው ከግባቸው ለመድረስ ይጥራሉ። ሌሎች ደግሞ የዓላማ ወይም የአቅጣጫ ጉዳይ እምብዛም ሳያሳስባቸው፤ ለአሁን ብቻ እየኖሩ መድራሻቸውን እንኳን ሳያስቡ ይንከላወሳሉ፤ በርካቶች ግን በመካከል የሚገኙ ናቸው። ይሁንና ሁሉንም አንድ የሚያደርጋቸው ለራሳቸውና ለደስታቸው ብቻ የሚኖሩ መሆናቸው ነው።

ወደ ክርስቶስ ስንመጣ ግን እግዚአብሔር አዲስ ዓላማን ይሰጠናል። ለራሳችን ብቻ ሳይሆን ለክርስቶስ መኖር እንጀምራለን። ሌሎች ሰዎችን በተለየ መንገድ መመልከት ማለትም ከእነርሱ ምን እንጠቀማለን ሳይሆን ምን ልናደርግላቸው እንችላለን በሚል ልብ እንቀርባቸዋለን። መጽሐፍ ቅዱስ፤ “እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀልንን መልካም ሥራ እንድንሠራ በኢየሱስ ክርስቶስ የተፈጠርን የእግዚአብሔር እጅ ሥራዎች ነን” (ኤፌ 2፥10) ይላል።

ክርስቶስን በተቀበልኩበት ጊዜ ወደፊት ዓላማዬ ብዬ መያዝ ስላለብኝ ነገር በትክክል ባላውቅም የተለየ ነገር እንደተከሰተ ግን ይታወቀኝ ነበር። ከመለወጤ በፊት ነጭጫና ብሰጩ የመሆን ዝንባሌ ነበረኝ። አሁን ግን በውሳኔ ጨዋና ደግ አሳቢ ለመሆን ምጣር ጀመርኩ። ይህን ልዩነት አንዳንድ ሰዎች በግልጽ ያስተውሉትም፤ ወላጆቼ ግን ልብ ሳይሉት አላስፉም፤ እኔም ልብ

ብዬዋሰህ። ቀስ በቀስ ለክርስቶስ መኖርን ዓላማ ብዬ መያዝ ጀመርኩ። “በሕይወትም ያሉት ስለእነርሱ ለሞተውና ለተነሣው እንጂ ወደ ፊት ስራሳቸው እንዳይኖሩ ስለሁሉ ሞተ” (2ቆሮ 5፥15) የሚለውን እየተረዳሁ ነው።

አዲስ ንግድ

መጽሐፍ ቅዱስ ከሚያበሰርልን ልብን ከማይደሰኝ እውነቶች አንዱ፣ ክርስቶስን ስንቀበል እግዚአብሔር ራሱ በመንፈስ ቅዱስ እማካይነት በእኛ ለመኖር የሚመጣ መሆኑ ነው። ብቻችንን አይደለንም፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው። እንዲያውም ንፍ ከማመናችን በፊት መንፈስ ቅዱስ ስለኃጢአታችን በመውቀስና ወደእግዚአብሔር እንድንቀርብ ልባችንን በማነሣሣት ሥራውን ጀምሯል። ካመንን በኋላም መንፈስ ቅዱስ በእኛ ዘንድ ለዘላቂታው በማደር በውስጣችን መኖር ጀምሯል፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ “ማንም የክርስቶስ መንፈስ ከሌለው፣ እርሱ የክርስቶስ አይደለም” (1ኛ ሮሜ 8፥9)።

ክርስቶስን የምታውቁ ከሆነ፣ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችሁ እንዲያድር መስመን አይኖርባችሁም፤ የእርሱ ህልውና (መገኘት) ቢለማችሁም ባይስማችሁም በውስጣችሁ እሱ። መንፈስ ቅዱስ ማለት ደስ የሚል ስሜት ወይም እንደ ዓይነት መንፈሳዊ ልምምድ ማለት አይደለም። ይልቁንም እግዚአብሔር የገባላችሁን የተስፋ ቃል በእምነት ተቀበሉ፤ ክርስቶስን ስትቀበሉ መንፈስ ቅዱስ በአናንተ ለማደር ይመጣል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ይህን ያጽናልናል፤ “ለመሆኑ ለውነታችሁ በውስጣችሁ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተመቅደስ እንደሆነ እታውቁምን? (1ቆሮ 6፥19)።

ይሁንና እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን የስጠን ለምንድነው? ኋላ ላይ እንደምንመስከተው መንፈስ ቅዱስ የተሰጠን ለተለያዩ ዓላማዎች ሲሆን ዋነኛው ዓላማ መኖር ባለብን መሠረት መኖር እንድንችል ነው። እግዚአብሔር አዲስ ዓላማ ቢሰጠንም አዲስ ኃይልን ካልተላበሰን በስተቀር ይህን ዓላማ ማከናወን አንችልም። እጅግ ደካሞች ነን። ይሁን እንጂ “መንፈስ በደካማችን ያግዘናል” (1ኛ ሮሜ 8፥26)። እያሉስ እንዲህ ሲል ቃል ገብተልናል፤ “መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በሚወርድበት ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ” (የሐዋሥራ 1፥8)። በራሳችን ንጹህ የክርስትና ሕይወትን መኖር ስለማንችል፣ እግዚአብሔር የሚያግዝንን መንፈሱን ለጥቶናል።

አዲስ ዕጣ ፈንታ

መሰወጥ የሚለው ቃል አቅጣጫ መቀየርን የሚያመለክት ሲሆን ወደክርስቶስ ስንመጣ እግዚአብሔር ከሚሰጠን ሥርነቀል ለውጦች አንዱ እግዚአብሔር አዲስ ዕጣ ፈንታ የሚሰጠን መሆኑ ነው። የእስካሁን እቅጣጫችን ወደ ገሃነም ሲሆን እሁን ግን ወደ መንግሥተ ሰማያት እየቀናን ነው። ቀድሞ ለዘላለም ከእግዚአብሔር በመለየት እንድንኖር የተመደብን ነበርን፤ እሁን ግን ከእርሱ ጋር ለዘላለም እንኖራለን። ድሮ የዘላለም ሕይወት ተስፋ አልነበረንም፤ እሁን ግን እለን። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ “የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነውና፤ የእግዚአብሔር ሰጦታ ግን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ የዘላለም ሕይወት ነው” (1ኛ ሮሜ 6፥23)።

ይህ ምን ማለት እንደሆነ በጥንቃቄ እስተውሉ፤ የዘላለም ሕይወት ስጦታ ነው። ብዙዎች (ክርስቲያኖች ላይቀሩ) ስለዚህ ጉዳይ ያላቸው ግንዛቤ የተሳሳተ ነው፤ ደህንነትን በመልካም ሥራ ማግኘት እንዳለባቸው ያስባሉ። ሆኖም በገዛ ራሳችን ጥረት መልካም ለመሆን የምናደርገው ጥረት ከቶም መንግሥተ ሰማያት ሊያስገባን በቂ አይደለም፤ ምክንያቱም የኛ ትሩፋት (መልካም ሥራ) በእግዚአብሔር ቅድስና ልክ ሲመዘን በጭራሽ በቂ ስላልሆነ ነው። ያለን አንድ ተስፋችን ክርስቶስ ነው፤ ደሙን በማፍሰስ ድነት ያስገኛልን እርሱ ነው፤ ነፃ ስጦታ አድርጎ የሚሰጠንም እርሱ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ድነት እንዲህ ይላል፤ “እርሱ ከታላቅ ምሕረቱ የተነሣ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት በመነሣት ምክንያት፤ ለሕያው ተስፋ በማሆን እዲስ ልደት፤ እንዲሁም በሰማይ ለማይጠፋ፤ ለማይበላሽና ለማይሰወጥ ርስት እንደገና ወለደን” (1ኛ ጴጥ 1፥3-4)። ምንኛ ታላቅ ስጦታ ነው!

በፈተናና በአስጨናቂ ሁኔታ ስትሆኑ ይህን በፍጹም አትዘንጉ፤ ይህ ምድራዊ ሁኔታ (ሕይወት) ጊዜያዊ ነው። አንድ ቀን ሽክማችን ሁሉ ተጥሎልን ለዘላለም ከእርሱ ጋር እንሆናለን። የሚጠብቀን እርሱ የስጠን አዲስ ዕጣ ፈንታ ነው።

አዲስ ጉዞ

አስታውሱ፤ ወደ ክርስቶስ ስንመጣ፤ እግዚአብሔር አዲስ ሕይወት፣ አዲስ ዝምድና፣ አዲስ ቤተሰብ፣ አዲስ ዓላማ፣ አዲስ ኃይልና አዲስ የሕይወት ዕጣ ይሰጠናል። ክርስቶስ ለእናንተ በመስቀል ላይ ያደረገላችሁን ከቶም ቢሆን እንደ ተራ ነገር መቁጠር

የላባችሁም። በንስሐና በእምነት ወደክርስቶስ ስትመለሱ አግዚአብሔር የሚያደርግላችሁን ከቶም እንደዋዛ መውሰድ የላባችሁም። በዚህ ሰዓት ለአፍታ ቆም ብላችሁ ስለሰጣችሁ ሰጦታ ለምን አታመስግኑትም?

ይሁንና የእግዚአብሔር ልግሰና በዚህ አይደመደምም፤ አግዚአብሔር ተጨማሪ ስጦታም ሰጥቶናል፤ መንግሥተ ሰማይ አስከንደርስ ድረስ የምንጓዝበት አዲስ ጉዞም ሰጥቶናል።

በሌላ አባባል፤ ክርስቶስን ለመከተል መወሰናችሁ ፍጻሜ ሳይሆን ጀማሪ ነው - የአዲስ ሕይወት ጀማሪ ነው። በስም ክርስቲያኖች ወደመሆን ብቻ ሳይሆን ትክክለኛ ክርስቲያን ለመሆንም ነው የተጠራው። በክርስቶስ ደለ እምነት እንደ “መንፈሳዊ ሕይወት መድኃኒት” ተደርጎ ሊታሰብ አይገባውም። በቃ እንዴ ተቀብለናልና መንግሥተ ሰማይ አስከንገባ ድረስ ምን ያስፈልጋል የምንለው አይደለም። የክርስቲያን ሕይወት በቀሪ ዘመናችን ሁሉ የምንጓዝበት አዲስ ጉዞ ነው።

የሚያስደስተው ነገር ደግሞ ይህ ነው፤ ክርስቶስ አብሮን ስላለ ክቶም ቢሆን ብቻችንን አንጓዝም።

ሰባት

እርግጠኛ መሆን ይቻላል?

“የስጦታችንን ወደ ስለከዘያች ቀን ድረስ መጠበቅ ስንደሞታል ተረድቻለሁ።”

(2ጠ.ሞ 1:12)

ይወት የምትሰጡን ብቸኛ እርግጠኝነት እርግጠኛ ያለመሆንን ብቻ ይሆን?

በየጋዜጣው የምናየው ዜና አምብዛም ተስፋ የሚለጥ አይደለም። መገናኛ ብዙሃን የሚደወሩት ጦርነት፣ ረሃብ፣ ነውጠኝነት፣ የዘርና የጎሳ ግጭት፣ የምጣኔ ሀብት መዛባት፣ የጭካኔ ድርጊትን ነው፤ ዝርዝሩ ማብቂያ የለውም። በዕለት-ተለት ኑሮአችን የሚያጋጥሙን ሁኔታዎችም ለምሳሌ የጋብቻና የቤተሰብ መፍረስ፣ ህመም፣ ሰብና አደጋዎች የተስፋ አብነት አይሰጡንም፤ ዋስትና ማጣትና ያለመደላደል የዘመናችን መለዩ የሆኑ ይመስላል። ብዙዎች በዚህ ውሉ በማይታወቅ ዓለም እርግጠኝነት መጠበቅ የሕልም ሩጫ መሆኑን ይምድመዋል።

የመንፈሳዊ እርግጠኝነት ዕጦት

ስለመንፈሳዊ ሕይወታችንም እርግጠኝነት ማግኘት አንችልም ይሆን? ወይስ አግዚአብሔር ለእኛ ግድ እንደሚለውና እኛም በእርግጠኝነት በእጆቹ አንዳለን ማወቅ በእውነት ማወቅ አንችላለን?

አባቴ ለበርካታ ዓመታት በዚህ ረገድ በጥርጣሬ ይታወክ ነበር። በወጣትነት ጊዜው፣ ብርቱ ከሆነ ከመንፈሳዊ ውጊያና ክራስ ጋር መግት በጊላ፣ ሕይወቱን ለክርስቶስ ሰጠ። ሆኖም ቀስ በቀስ የእግዚአብሔር ቅርብነት ለሜት እየደበዘበበት መጣና ስለድነትም ጥርጥር ይገባው ጀመር። ከዚያም አልፎ ይቅርታ የሌለውን ጋጢአት ፈጽሞ ይሆን ብሎም መታወክ ጀመረ (ይህ የተሰማው

በአንድ ወቅት አግዚአብሔር ለአገልግሎት እንደጠራው ቢለማውም ምላሽ ባለመስጠቱ ነበር። ክርስቲያን መሆኑን ቢያምንም ከክርስቶስ እንደራቀና ምናልባትም ድኑቴን አጣ ይሆናል የሚል ስጋት ይረብሸው ነበር።

አባቴ ሐቀኛና ክርስቲያናዊ አካሄድ የነበረው ሰው ነው። የወንጌል መልእክትንም ከቶ ተጠራጥሮ አያውቅም። ከእናቱ ጋር ወደ ቤተክርስቲያን ይሄድ፤ እኛንም ይወስደን ነበር፤ በየቀኑ እናቱ በምትመራው የቤተሰብ አምልኮም ተሳታፊ ነበር። ሆኖም ልቡ ተደላድሎ አላረፈም፤ ሰለድነቱ ሙሉ አርግጠኝነት ያገኘው ከበርካታ ዓመታት በኋላ ነበር፤ ከዚያ በኋላ ግን የጥርጣሬ ተጠቂ መሆኑ ቀረ።

የዚህ ዓይነቱ ሁኔታ ብዙዎች ይገጥማቸዋል። ከልባቸው ሕይወታቸውን ለክርስቶስ ከለጡ በኋላ አግዚአብሔር ኃጢአታቸውን ይቅር እንዳላቸው አርግጠኝነት እንዳልተሰማቸው ብዙ ሰዎች በደብዳቤ ይገልጹልኛል። ሲሞቱ ወደመንግሥተ ሰማያት መሄዳቸውን በርግጠኝነት ያውቁ እንደሆነ ሲጠየቁ መልሳቸው አይደለሁም ነው። ምናልባትም አባቴ እንደሰጋው፤ ይቅርታ የሌለውን ኃጢአት በመሥራት ድነታቸውን አጥተው እንደሆነም የሚያስቡ ይኖራሉ። በለትተለት ነገር የሚገጥሙአቸው ሁኔታዎች መንፈሳዊ ሕይወታቸውን በማወክ ድነታቸውን እንዲጠራጠሩ አድርጓቸዋል።

ስለአንድ ነገር አርግጦኞች መሆን ትችላላችሁ፤ ስይጣን ከክርስቶስ ሊለያችሁ ቢያቅተው እንኳን፤ ቢያንስ ድነታችሁን እንድትጠራጠሩ ሊያደርጋችሁ ከመጣር አይባዝንም። ለይጣን ያለአረፍት ላይ ታች የሚልበት ዓላማው የአግዚአብሔርን ሥራ ማገድ ነው፤ አግዚአብሔር እንደማይወዳችሁ ወይም ሙሉ በሙሉ ልትተማመኑበት እንደማትችሉ ሊያሳምናችሁ ከቻለ፤ በሕይወታችሁ የአግዚአብሔርን ሥራ በማገድ፤ ፍላጎቱን አሳክቷል። የሰማኝ ስለድነቱ አርግጦኛ ያለመሆኑን ከሌላ ከማንኛውም ነገር ይልቅ በፍጥነት ሽባ ያደርገዋል።

ንጢአትና ጥርጣሬ

አንዳንዶች በእውነት ክርስቲያን ሆነው ባለ ለልዘላለም ድነታቸው ጥርጣሬ የሚያውቃቸው ለምን ይሆን? በመዳናቸው እውነት አርግጠኝነት ልባቸው የማያርፈው ለምንድነው?

በርካታ ክርስቲያኖች ስለመዳናቸው አርግጦኛ የማይሆኑበት አንዱ ምክንያት አሁንም ኃጢአትን ስላልተወራና ከዚህ የተነሣ አግዚአብሔር እንደማይቀበላቸው ስለሚያስቡ ነው። አንድ ሰው እንዲህ ሲል ጻፈልኝ፤ “አግዚአብሔር በእኔ በጣም የሚያዝንብኝ ይመስለኛል። ራሴን መግዛት ተስኖኝ ሰው ላይ እየመህኩ እንዴት ክርስቲያን ነኝ እንደምል አላውቅም።” ሌላው ደግሞ እንደዚህ አለ፤ “ክርስቲያን ነኝ ብዬ አወራለሁ፤ የማደርገው ነገር ግን ይህን የሚቃረን ነው። ክርስቲያን የሆንኩም አይመስለኝም።” ሌላ እዳጊ ወጣት እንዲህ ሲል ጻፈልኝ “ከወራት በፊት ሕይወቴን ለክርስቶስ ሰጥቻለሁ፤ ኃጢአቴ ይቅር እንደተባለም አለቤ ነበር። ይሁንና አሁንም ኃጢአት ውስጥ ስላሁ የኃጢአት ይቅርታ ስለማግኘቴ እየተጠራጠርኩ ነው።” ኃጢአት ቀላል ጉዳይ አይደለም፤ በቀጣይ ክፍሎች ስለክርስቲያንና ኃጢአት የምንናገረው ይኖረናል። እነዚህ ሰዎች የሚያመሳስላቸውን ነገር ልብ አንበል፤ ስለአግዚአብሔር ያላቸው ስዕል፤ ሁኔታቸውን በተጠንቀቅ እያየ ኃጢአት ሲሠሩ ድነታቸውን በመንጠቅ ሊቀጣቸው እንደተዘጋጀ ፖሊስ ነው። ይሁንና መጽሐፍ ቅዱስ ይህን አያስተምርም። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው ኃጢአትን ለናደርግም እንኳን፤ “አግዚአብሔር ቸር ነው፤ ርኅሩኅም ነው። ለቀጣዩ የዘገየ፤ ምሕረቱ የበዛ” (መዝ 145፡8)።

አንድ ሰው ለልደት ቀን በዓላችሁ የኮምፒውተር ስጦታ አበረከተላችሁ እንበል፤ ይህ ለአንተ/ለአንቺ “የማበረከተው ስጦታዬ ነው” ብሎ ሲለጣችሁ አናንተም አመሰግናችሁ ትቀበላላችሁ። ግን ወዲያውኑ እንዲህ ሲል ያካል፤ “ግን አንድ ውል መግባት ይኖርብናል። ከዚህ ቀደም ኮምፒውተር ኖሮህ እንደማያውቅ ባውቅም፤ እንዲት እንኳን ለህተት ብትሠራቡት ዕቃውን መልሼ አወለደዋለሁ። ፍጹም ካልሆንክ በለተቀር የዚህ ኮምፒውተር ባለቤት ሆነህ አትቀጥልም።” በዚህ ጊዜ ምን ይታሰባችኋል?

ብዙዎች እግዚአብሔርን የማያስቡት እንደዚህ ነው፤ ድነትን ይለጠንና ፍጹም ካልሆንን ከኛ ይወስደዋል! ይህ ግን እውነት አይደለም።

የሚያሳስቱ ሰሜቶች

ሌሎች ክርስቲያኖች ደግሞ በሰሜታቸው ላይ ብቻ ስለሚደገፉ ስለድነታቸው አርግጠኝነት አይኖራቸውም። ምናልባት ወደክርስቶስ ሊመጡ፣ ጥልቅ የደስታና የሰላም ሰሜት ተለምዷቸው ውሎ ሲያድር ግን እነዚህ ሰሜቶች ሲደበዝቡ ድነታቸውን ጥርጣሬ ውስጥ ያስገባሉ። አነኚህ ሰዎች ሰሜቶች እንደሚያሳሉቱ አልተገነዘቡም፤ ሰሜቶቻችን አንዴ ከፍ አንዴ ዝቅ የሚሉ በመሆናቸው፤ እምነታችንን በሰሜቶች ላይ መመሥረት አስተዋይነት አይደለም።

ሰሜቶች በሌሎች መንገዶችም ያሳለቱናል፤ በቅርቡ አባቱ የአልካል ሰብኛ ስለሆነ ሰው ለምቹ ነበር። በልጅነቱ ከዕለት ዕለት የአባቱ ሁኔታ ምን ሊሆን እንደሚችል በጭራሽ ማወቅ አይችልም ነበር። አንዳንዴ ርገሩና ደግ ሲሆን፣ ሌላ ጊዜ ደግሞ ጨካኝና አንገላች ነበር። ይህ ሰው በኋላ ላይ ክርስቲያን ሲሆን፤ እግዚአብሔር እንደ አባቱ - ሲለው ደግ፤ ሲለው አንገላች - ላለመሆኑ ዋስትና ማግኘት እጅግ ተቸግሮ ነበር። ስለእግዚአብሔር እንደዚህ የሚያስብብትን ምክንያት ለመገንዘብ በርካታ ዓመታት (እና የአንድ አስተዋይ ክርስቲያን አማካሪ አርዳታ) ወስደበታል። ሰሜቶቹ እውነታውን አደበዘዙበት አስተያየቱን ለማስተካከልም ዘለግ ያለ ጊዜ ፈጀበት።

የሕይወት ፈተና ሲጠናብን ወይም ተስፋ መቁረጥና ኑሮ ሊጫጫንን ሰሜቶች ሊያሳስቱን ይችላሉ። “እግዚአብሔር ተቆጥቶኛል፤ ምናልባትም አይወደኝም፤ አስከናካፊውም የተጣልኩ አድርገኝል” እንላለን። በቀጣይ ምእራፎች እንደምንመለከተው እግዚአብሔር ፈተናን በሕይወታችን የሚፈቅድበት ጊዜ እለ፤ ሆኖም ሁኔታዎች የእግዚአብሔርን እውነት ፀሐይ እንዲጋርዱብን መፍቀድ የለብንም። የምናልፍባቸው መከራዎች አጅግ ፈታኝ ሊሆኑ ይችላሉ፤ ይሁንና ክርስቶስ ለእኛ ያየው ስቃይ ከዚህ የገዘፈ ነበር፤ የእግዚአብሔር ፍቅር በማያዳግም ሁኔታ የተገለጠልን በእርሱ ነው።

ትምክህት ሳይሆን የልብ እርግጠኝነት

ክርስቲያኖች ስለመዳናቸው እርግጠኛ የማይሆኑበት ሌላው ምክንያት ፈር የሳተ ትህትና ሊሆን ይችላል። አንድ ሰው እንዲህ ሲል ጸፈልኝ፤ “ወደ መንግሥተ ሰማይት መሄድ እንደምንችል ማወቅ የምንችል አይመስለኝም። ለዚህ የማያበቃ ጽድቅ አለኝ የሚል ሰው ትዕቢተኛ ብቻ ነው፤ ትዕቢት ደግሞ ኃጢአት ነው። ለእኔ እንደሚመለሰኝ አንጽደቅ እንኮነን የምናውቀው ከሞት በኋላ ነው።”

ይህ ሰው ስለአንድ ነገር አልተላላተም፤ ትዕቢት በርግጥም ንጢአት ነው፤ ክርስቲያን ትዕቢተኛ ሊሆን ከቶም አይገባውም። እግዚአብሔር የሚያድነን በማንነታችን ወይም መልካም በመሆናችን ወይም ከሌሎች የተሻልን እንደሆንን በመናገራችን አይደለም። እግዚአብሔር የሚያድነን በምሕረቱና በጸጋው ብቻ ነው፤ ስለዚህም የኛ በጎ ምግባርና ትሩፋት ከቶም ቢሆን ድነትን አያስገኝልንም። መጽሐፍ ቅዱስ አንዲህ ይላል፡- “ጸጋው በእምነት አድኖአችኋልና ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም” (ኤፌ. 2+8-9)። የመዳናችን አብነት - የእግዚአብሔር ጸጋ - ኃጢአተኞች ብንሆንም እንኳን እኛን መውደዱና በጎ መሆኑ ነው።

በራሳችን ጽድቅ የምንመካ ከሆንን በርግጥም ትዕቢተኞች ነን። ሆኖም መታመናችን በክርስቶስና በእርሱ ብቻ ሊሆን ይገባል። እንደ እውነቱ ከሆነ መዳኔን የማውቀው ስሞት ነው የሚል ሰው መንግሥተ ሰማይት ለመግባት የማያበቃ ጽድቅ አለኝ እያለ ይሆናል። በክርስቶስ ሳይሆን በራሱ ለሰማይት በትክክለኛ መሠረት ሳይ አልቆመም።

ጽኑ መሠረታችን

እግዚአብሔር ለእኛ እንደሚጠነቀቅልንና አንድ ቀንም ወደ መንግሥተ ሰማይት እንደሚወስደን በእውነት ማወቅ አንችላለን? በምንም ዓይነት ሁኔታ ለእኛ ግድ እንደሚለውና አስከመጨረሻው ከእኛ ጋር እንደሚሆን ማወቅ አንችላለን?

አዎን ማወቅ አንችላለን፤ በዚህ ምዕራፍ በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ይህ ለምን እውነት እንደሆነ ለማሳየት አሞክራለሁ። ጠንቃቃ የግንባታ ሠራተኛ ሕንፃ የማቆም ሥራ ከመጀመሩ በፊት፤ በመጀመሪያ የተደላደለ መሠረት እንደሚጥል ሁሉ፤ የእግዚአብሔር

ቃልም መንፈሳዊ ሕይወታችንን የምናቆምበት ጽኑ መሠረትን ሰጥቶናል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡ “አንድ ጊዜ ከተመሠረተው መሠረት በቀር ሌላ መሠረት መጣል የማይችል ማንም የለም” (1ቀሮ 3፡11)።

ይህ ለምን ያስፈልገናል? ምክንያቱም እግዚአብሔር እንደሚወደን እርግጠኞች ካልሆንን፤ በሕይወታችን የምናደርገው ጉዞ ፈራ ተባ የሞላበት ወላዊና ያላረፈ ስለሆነ ነው። በእግዚአብሔር ፍቅር መተማመን ካለን ግን መንገዳችን የደበታ፤ የእርግጠኝነትና የተስፋ ይሆናል። እውነተኛ ክርስቲያን ትዕቢተኛ ወይም በእጉል ድፍረት የሚመራ አይደለም። የማተማመነው በእግዚአብሔር እንጂ በራሱ ስላይያለ በየዕለቱ በእርሱ ላይ ይታመናል። ከመዝሙረኛው ጋር እንዲህ ይላል፡ “መዳኔና ክብሩ በእግዚአብሔር ነው፤ ብርቱ ዐለቴና መሸሽጊያዬ በእግዚአብሔር ነው” (መዝ 62፡7)።

ይህን እውነት በልብናችን በማኖር በዚህና በሚመጣው ሕይወት ዋስትና እንዲኖረን የሚያስችሉ ሦስት ምክንያቶችን እንመልከት። እነዚህ እውነቶች እግዚአብሔር ጽኑ መሠረት አድርጎ ያስቀመጠልን እንደ ትልቅና የማይነቃነቁ ዐለቶች ናቸው።

የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ዐለት

ሕፃናት ስለእግዚአብሔር ማንነት ለመጠየቅ ደብዳቤ ይጽፋልኛል። ብዙዎች አዘውትረው የሚያቀርቡት ጥያቄ፤ “እግዚአብሔር ማድረግ የማይችለው ነገር አለ?” የሚል ሲሆን የምስጣቸው መልስ አዎን ነው። እግዚአብሔር ማድረግ የማይችለው አንድ ነገር “ስህተት መሥራት” እንደሆነ አብራራላቸዋል። በመከልም እግዚአብሔር ከቶም በሆነ ሐሰት ሲናገር እንደማይችልና በዚህም ምክንያት በቃሉ ማለትም በመጽሐፍ ቅዱስ የተናገረንን ሁሉ ማመን እንደምንችል እነግራቸዋለሁ።

መጽሐፍ ቅዱስ ከዳር እስከ ዳር የሚያስረግጥልን ነገር በኖር እግዚአብሔር የገባውን ቃል እንደማያጥፍ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡ “የአምላክ መንገድ ፍጹም ነው፤ የእግዚአብሔር ቃል የነጠረ ነው” (መዝ 18፡30)። መጽሐፍ ቅዱስ በተጨማሪም፤ “እኔ እግዚአብሔር አልለወጥም” (ሚል 3፡6) ሲል ያጽናልናል።

ወደ ክርስቶስ ስንመጣ እግዚአብሔር የሚገባልን ተስፋ ምንድነው? የእርሱ የዘላለም ልጆች መሆናችንን በተስፋ ቃል ያጽናል፤ መጽሐፍ ቅዱስ የትኛውም ፍጥረት፤ በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ካለው ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንደማይችል አስረግጦልናል” (ሮሜ 8፡39) ኢየሱስም እንዲህ ብሏል፡ “እኔ የዘላለም ሕይወት አስጣቸዋለሁ፤ ከቶ አይጠፋም፤ ከአጀም ሲነጥቃቸው የሚችል የሰም” (ዮሐ 10፡28)፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ያውጃል፤ “እግዚአብሔር የዘላለምን ሕይወት ሰጠን፤ ይህም ሕይወት ያለው በልጁ ነው። ልጁ ያለው ሕይወት እለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም” (1ኛዮሐ 5፡11-12)። እግዚአብሔር የተስፋ ቃሉን ከዚህ የበለጠ ግልጽ ሊያደርግልን ይችላል?

ይሁንና የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል በኢየሱስ አልተጀመረም። አዳምና ሔዋን በኃጢአት በወደቁ ጊዜ እግዚአብሔር አንድ አዳኝ ወደዓለም እንደሚልክላቸው ፍንጭ ሰጥቷቸዋል (ዘፍ 3፡15)። ምዕተ ዓመታት ሲያልፉም፤ እግዚአብሔር ዕቅዱን ደረጃ በደረጃ ይገልጥ ነበር። በብሱይ ኪዳን መሲሐ (ትርጉሙ የተቀባ ማለት ነው) ሕዝቡን ለመዋጀት እንደሚመጣ፤ የሚወስድበትን ቦታና ሁኔታ ሳይቀር በተደጋጋሚ ተናግሯል። ኢየሱስ ከመወለዱ ከብዙ ምዕተ ዓመታት በፊት ነቢዩ ኢሳይያስ እንዲህ ሲል ጽፏል፤ “እርሱ ስለመተላለፉችን ተወጋ፤ ስለበደላችንም ደቀቀ፤ በእርሱ ላይ የወደቀው ቅጣት ለእኛ ሰላም እመጣልን ከነፍሱ ሥቃይ በኋላ የሕይወት ብርሃን ያያል” (ኢሳ 53፡5፡11)። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፤ እነዚህ መስኮታዊ ተስፋዎች፤ አሁን በኢየሱስ ክርስቶስ ተፈጽመዋል።

ስለመዳናችሁ እርግጠኞች አልሆናችሁም? እንግዲያው ሕይወታችሁን ለክርስቶስ መስጠታችሁን እርግጠኞች ሁኑ። በመቀጠል የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃል እወቁ፤ . . . በቃል አስላስቧቸው . . . ስለእነርሱም እግዚአብሔርን እመስግኑ . . . ከሁሉም በላይ፤ ተማመኑባቸው። አስታውሱ፤ እግዚአብሔር ሊሞሽ ስለማይችል፤ በተስፋ ቃሉ መተማመን ትችላላችሁ። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፤ “አጆግ ታላቅና ክቡር የሆነውን ተስፋ ሰጥቶናል” (2ጴጥ 1፡4)።

የክርስቶስ የተፈጸመ ሥራ ዐለት

ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሆኖ “ተፈጸመ” ሲል ስለምድራዊ ሕይወቱ ፍጻሜ ብቻ ሳይሆን (ዮሐ 19፥30) ወደምድር የመጣበት ዓላማ እንደተከናወነም ማመልከቱ ነበር።

የመጣው ስምን ዓላማ ነበር? የመጣው ስሕንድ ምክንያት ማለትም ለመዳናችን ሕይወቱን ለመስጠት ነበር። እኛን የመዋጀት ሥራውን ከፍጻሜ የሚያደርሰው ይህን ያደረገ እንደሆነ ነበር። “የሰው ልጅ የመጣው የጠፋውን ሲፈልግና ሊያድን ነው” (ሱቃ 19፥10)። ለመዳን የሚያስፈልገው ተደርጎልናል! የመምጣቱ ዓላማ ተፈጽሟል።

ክርስቶስ የሚያስፈልገውን ሁሉ ስላደረገልን አርሱ ባደረገልን ላይ ልንጨምር የምንችለው ቅንጣት ነገር የለም። የክርስቶስ ሞት በቂ ባይሆን ኖሮ ለመዳናችን የእኛን መልካም ሥራ ከእርሱ ጋር ማዳበል ቢያስፈልገን ኖሮ በርግጥም ስንሞት ወደ መንግሥተ ሰማያት እንደምንሔድ በርግጠኝነት ማወቅ እንችልም ነበር! ምክንያቱም የሚበቃ ያህል መልካም ሥራ ስለማበርከታችን እርግጠኛ መሆን ስለማንችል ነው። እሁን ግን የተጠየቀው ዋጋ (ቤዛ) ሙሉ በሙሉ ተከፍሏል! የክርስቶስ ሥራ ተፈጽሟል። “እሁን ግን በዘመናት መጨረሻ ራሱን መሥዋዕት በማድረግ ኃጢአትን ለማስወገድ ለእንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ተገልጦአል” (ዕብ 9፥28)። “የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻናል” (1ዮሐ 1፥7)።

ኢየሱስ በመስቀል መሞቱ የእንደ መልካም ሰው እሳዛኝ ፍጻሜ ብቻ እንዳልሆነ እንዴት እናውቃለን? በእምነት በሞቱ መዳን እንዳስገኛልን እንዴት እናውቃለን?

በእንደ ምክንያት ይህን እናውቃለን፤ ኢየሱስ ከሞት ስለተነሣ የኢየሱስን የሞተ ሰውነት ከመስቀል ያወረዱት የሮማ ወታደሮች ያስጥርጥር እንደ ሞተ ያውቁ ነበር! እነዚህ በውጊያ የኖሩ ወታደሮች ይህ የሚጠፋቸው አልነበሩም። በወቅቱ የቀብር ወግ መሠረት ሰውነቱን በጨርቅ ጠቅልለው ዋሻ መስል መቃብር ውስጥ እነረው በትልቅ ዐለት የዋሻውን በር የዘጉት ቀባሪዎቹም ሕይወቱ እንዳለፈች እንዳች ጥርጥር አልነበራቸውም። “የሮማው ገዢ ጴጥራዊው ጳጳሱን እስከራን እንዳይሰረቅ በማለት ወታደሮች

ላከ፤ እነርሱም ሂደው መቃብሩን በማጎተም አሸገው ጠባቂ እቆሙበት” (ማቴ 27፥66)።

በሦስተኛው ቀን ግን መቃብሩ ባይ ነበር! ተከታዮቹ የሆኑ ሁለት ሴቶች ወደመቃብሩ ሲቀርቡ ዐለቱ ተንከባልሱ ከዚህም በላይ መልእክ በሰው ታሪክ እነዚህን እጅግ አስደናቂ ቃላት በመናገር ትንሣኤውን ሲያበስራቸው ሰሙ፤ “እርሱ በዚህ የሰም፤ እንደተናገረው ተነሥቶአል” (ማቴ 28፥6)። ይህን የምሥራች ሰሌዳች ለመገንር ሲሄዱ ኢየሱስ ራሱ ተገልጦ ሰላምታ ሰጣቸው፤ ከዐርባ ቀናት በኋላ ወደ ሰማይ ከማረጉ በፊት በርካታ ጊዜ የተገለጠ ሲሆን ይህ የመጀመሪያው ነበር። ከሁለት ዐሠርተ ዓመታት በኋላ ጳውሎስ በእንደ ወቅት “ከሙታን የተነሣው ኢየሱስ ከእምስት መቶ በላይ ሰሚሆኑ ወንድሞች በእንደ ጊዜ ታየ፤ ከእነዚህም አብዛኞቹ በሕይወት እሱ” (1ቆሮ 16፥6) ብሏል። ማስረጃው በጣም አሳማኝ ነበር፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔር ኃይል ከሙታን ተነሥቶአል።

በሰው ልጅ ሕይወት ከተከሰቱ ሁኔታዎች ከዚህ የሚልቅና ወይም የበለጠ አስደናቂ የለም። ትንሣኤው፤ ኢየሱስ በርግጥም እንደተናገረው ከኃጢአታችን እንዳያድነን ከሰማይ የተላከው እንደያ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ከጥርጥር በላይ የሚያስረግጥ ነበር። በተጨማሪም የኃጢአትን፤ የሞትን፤ የሲኦልንና የሰይጣንን ኃይሎች ሁሉ በማያዳግም ሁኔታ ድል እንደነሣቸው የሚያጸና ነገር ነበር። ክርስቶስ ሕያው እንደሆነና በእግዚአብሔር ተኝ ሆኖ ለእኛ እየማለደ እንዳለ ያስታውሰናል።

ከተወሰኑ ዓመታት በፊት በቀድሞ ሶቭየት ህብረት በስብከት እገልግሎት ላይ ስለሁ አብሮን የነበረ የራሽያ ኦርቶዶክስ የነገረ መስኮት ሲቅ የሚያካፍለን ሀሳብ እንዳለው ጠየቅኩት። ጥቂት ካሰበ በኋላ፤ “ስለትንሣኤው የበለጠ ብትሰብክ ጥሩ ነው” አለኝ። እውነቱን ነበር ለእምነታችን ከዚህ የበለጠ አንኳር እውነት የለም። ኢየሱስ ክርስቶስ ሕያው ነው፤ ለውጥ የሚያመጣው እውነት ይህ ነው።

ይህን በጭራሽ መርሳት የለባችሁም፤ የተጠየቀው ዋጋ በሙሉ ስለተከፈለና የሚቀር ስለሌለ ስለመዳናችሁ እርግጠኞች መሆን ትችላላችሁ። የክርስቶስ መሥዋዕት ምሉዕ ነው፤ ማረጋገጫውም ከሙታን መነሣቱ ነው።

የመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት ዐስት

ቀደም ሲል እንደተመለከትነው፤ አንዳንድ ሰዎች ስለመዳናቸው እርግጠኝነት ለማግኘት በውስጥ ስሜታቸው ላይ ብቻ ይደገፋሉ። የእግዚአብሔር ቅርብ ሲለማቸው፤ እንደዳኑ እርግጠኞች ይሆናሉ፤ እነዚህ ሰሜቶች ሲሸሻቸው ግን እግዚአብሔር እንደተዋቸው ያለባሉ። ይህ ግን እውነት አይደለም። ሰሜቶቻችን፤ ከእግዚአብሔር ፊት ሰላለን፤ እውነተኛ ሁኔታ ለመናገር በርግጠኝነት የምንተማመንባቸው ተጓዥዎች አይደሉም። ሰሜቶች ይዋዥቃሉ፤ ለሚትን ብቻ የተመረከዘ እምነት ክቶም ቢሆን የተደላደለ ሊሆን አይችልም።

በተጨማሪም፤ እግዚአብሔር ስለመዳናችን እርግጠኞች እንድንሆን የሚያስችልን ውስጣዊ ምስክርነት ሰጥቶናል፤ ይህም የመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት ነው። ይህ የውስጥ ምስክርነት እንዲሁ ለሚት ብቻ አይደለም (ሰሜት ማና እንዳለው ባይካድም)፤ ይልቁንም የመንፈስ ምስክርነት ወንጌል እውነት መሆኑንና የክርስቶስ ወገን እንደሆነን የሚያስረግጥልን የማይናወጥ ውስጣዊ እርግጠኝነት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ “የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያ መንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ሆኖ ይመለከርልናል” (1ኛ ሮሜ 8፡16)። መጽሐፍ ቅዱስ በተጨማሪም፤ መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ለመሆናችን ማሳተሙን ደተመብን ደግሞም ወደፊት ለምናገኘው ነገር ዋስትና (2ኛ ሮሜ 1፡22) እንደሆነ ይነግረናል።

ይህ የአንድ ቤተሰብ አባል ከመሆን ጋር የሚመሳሰል ነው። አንዳንድ ጊዜ ለቤተሰባችሁ በጣም ቅርብ እንደሆናችሁ ይለማችኋል፤ ይሁንና እንደዚህ የማይለማችሁ ጊዜም አለ። ያም ሆነ ይህ የቅርብ ስሜት ቢለማችሁም ባይለማችሁም የቤተሰባችሁ አባላት ለመሆናችሁ እርግጠኞች ናችሁ። የቤተሰብ አላኝታ እንዳላችሁ ታውቃላችሁ፤ በአልፎ ሂያዜ ሰሜት ላይ ያልተመሠረተ የማይናወጥ ውስጣዊ እርግጠኝነት አላችሁ። እንዲያውም ይህ እውቀት በምንም መልኩ በሰሜት ላይ የተመሠረተ አይደለም። በተመሳሳይ መንገድ፤ መንፈስ ቅዱስ፤ ለማያወ አባታችን በሆነው በእግዚአብሔር ቤተሰብ መመለሳችንን የሚያስረግጥ ውስጣዊ የማይናወጥ እርግጠኝነት ይለጠናል።

ከዚህ ባለፈ መንገድ መንፈስ ቅዱስ የመለጠጣችንን እውነት ይመለከርልናል፤ ይህም ሕይወታችንን በመለወጥ ነው። ክርስቶስ

በውስጣችን በመንፈሱ ሲያድር ሕይወታችን ይለወጣል። ከመቅዕበት ፍጹም አንሆንም፤ በአንድ ጀንበርም ተለውጠን አንገኝም። ይሁንና በአመለካከታችን በለት ተለት እኗራችን፤ በምናስቀድማቸው ጉዳዮች ምንም ዓይነት ለውጥ ካልተከለተ፤ ሕይወታችንን ለክርስቶስ አልሰጠንም ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ያስጠነቅቃል፤ “በእርሱ የሚኖር ዶጢአትን አያደርግም” (1ዮሐ 3፡6)።

ጽኑ መሠረት

ማንም ለው - ወይም ምንም ነገር - በክርስቶስ ላይ ያላችሁን መተማመን እንዲቀማችሁ አትፍቀዱለት። አስታውሱ፤ የመዳናችሁ አብነት እናንተ ለእርሱ ያደረጋችሁት ሳይሆን እርሱ ለእናንተ ያደረገላችሁ ነው። የሚያድናችሁ እርሱ እናንተን መያዙ እንጂ እናንተ እርሱን መያዛችሁ አይደለም። መዳናችሁ እግዚአብሔር ራሱ አቅዶት ... ክርስቶስ ዋጋ ከፍለውበት ... መንፈስ ቅዱስ የሚያረጋግጥላችሁ ነጻ ስጦታ ነው።

ቆም ብላችሁ እግዚአብሔርን ስለታላቅ ስጦታና ሊናወጥ ስለማይችለው በክርስቶስ ስላገኛችሁት መሠረት አመለግኑት።

ስምንት

በትክክለኛው አቅጣጫ መጓዝ

“በሕይወትህ ያሉት ስብከቶች በሞተውና በተነሣው ስንጂ ወደፊት ሰራሳቸው ስንደደፍሩ ሰበሁት ሞቱ”

(2ቆሮ 5፥15)

ሐ

ላን ልጅ ሁልጊዜ ሕፃን እንደሆነ እንዲቆይ እንደማይጠበቅ ሁሉ፤ አዲስ ክርስቲያንም ባለበት መቆየቱ የሚወደድ ነገር አይደለም።

መጽሐፍ ቅዱስ “አዲስ የተወለዱ ሕፃናት” የሚለን ያለምክንያት አይደለም፤ በመጀመሪያ ወደክርስቶስ ስንመጣ እንዲሁ ማለትም መንፈሳዊ ሕፃናት ነንና (1ኢጥ 2፥2)። እግዚአብሔር በመንፈሱ በውስጣችን በመሥራትና ልባችንን በመለወጥ የቤተሰቡ አባላት አድርጎናል፤ ይሁንና አዲስ እንደተወለደ ሕፃን፤ ገና ደካሞችና ለጉዳት የተጋለጥን በመሆናችን፤ ከጨቅላነት አልፈን ወደመንፈሳዊ ብስለት እንሸጋገር ዘንድ እርዳታና እገዛ ያስፈልገናል። ለመሆኑ መንፈሳዊ ብስለት ምንድነው?

ዕደትና እድገት

የአምስቱ ልጆቻችን ልደት ለእኛ የተለየና ውብ ሁኔታ ነበር፤ በተለይም የመጨረሻ ልጆችን የኔድ ልደት ሁልጊዜ የማስታወስው ነው። ለዚህ ምክንያቱ አዋላጅ ዶክተሩ፤ ሩት ስትገባገል አብራሕት እንድሆን ስለፈቀደልኝ ነበር፤ ከልጆቻችን የአንዱን ልደት በቦታው ተገኝቼ ለማየት ዕድል ሳገኝ ይህ የመጀመሪያ ጊዜ ነበር። በልጅነቴ በአባቴ እርሻ ላይ እንሰላት ሲወለዱ አይቻለሁ፤ ይህ ግን ልዩ ነበር። ባለ በሌለ ጉልበት ያጮህ የነበረው ይህ ጨቅላ ሰው እንጂ እንሰላ አልነበረም። ከዚያም በላይ የእኔው ልጅ ነበር፤ የሕፃን ልጅን መወለድ “ተዓምር” ብለው የሚገልጹ ሰዎች ከእውነት እንዳልራቁ

የተገነዘብኩት ያኔ ነበር። የኔድ ልደት መቼም የማልረሳው ልዩና እንዳች ሆኖ የሚያባባ ሁኔታ ነበር።

ሩት ተቀብላ ስታቅፈው፤ እግዚአብሔር ለእኛ በዐደራ ለሰጠን ለዚህ ልጅ በጸጥታ መጸለይ ጀመርኩ። መልካምና እፍቃሪ ወላጆች መሆን እንድንችልና ዕድሜው ሲደርስም ወደ ክርስቶስ እንድንመራው እንድንችል ጸለይኩ። በተጨማሪም እግዚአብሔር እንዲጠብቀውና እንዲከልለው፤ የእግዚአብሔር ሰው ሆኖ እንዲያድግ የጸጥታ ጸሎት አደረስኩ። ሩትና እኔ ለሌሎች ልጆቻችን እንዳደረግነው በየቀኑ ይህን ጸሎት ለሚያድገው ልጆችን እናደርስ ነበር።

ተመልሼ ስለዚህ ጉዳይ ሳሳስል፤ ለልጄ ለኔድ ካደረስኩት ጸሎት በስተጀርባ (ሁሉም ወላጅ ለልጁ ከሚደርሰው ጸሎት በስተጀርባ) የተሰወረ ፍርሃት እንደነበር ተረድቻለሁ። ይህ ፍርሃት ማደግ መመንደጉን የሚያግድ እንዳች ነገር ቢከሰትሰ የሚል ነበር። አይበለውና ያልተጠበቀ በሽታ፤ በዘር የተወረሰ አንዳች እክል፤ በአጭር የሚቀጭ አደጋ እኒህና የመሳሰሉ በርካታ ችግሮች ተከስተው በጤና እንዳያድግ ቢደርጉና እስከናካቴውም ሕይወቴን ቢቀጩትስ? በዘመዶቻችንና በቅርብ ወዳጆቻችን ይህ ሲከሰት ስናይ፤ ልባችን በጥልቅ ሀዘን ይመታል።

ቁም ነገሩ ይህ ነው፤ ሕፃን ልጅ ምንም ውብና ለዓደን የሚያሳሳ ቢሆን፤ ለዘላለም ሕፃን ሆኖ እንዲኖር እንፈልገም። እንደዚሁ ብላቴና ወይም አዳጊ ልጅ በነበረበት ሁኔታ እንዲኖር እንፈልገም። ልጅ ማደጉን ትቶ በነበረበት ቢኖር እንድ ችግር እንዳለ እንረዳለን፤ ምክንያቱም የምናውቀውና የምናስበው ልጆች እድገው ወደብስለት እንደሚደርሱ እንጂ የዚህን ተቃራኒ አይደለም። ጨቅላ ሕጻን ልጅ እንዲሆን ልጅ ደግሞ እንዲገረምስ፤ ገረምሳም ጉልማሳ ሆኖ እንዲያድግ እንወብቃለን።

መንፈሳዊ ዕደትና ዕድገት

ሕፃን ልጅ በአካልና በአእምሮ ማደጉ ቀርቶ ሲቀጭጭ ማየቱ እጅግ አሳዛኝ ከመሆኑ በላይ፤ ክርስቲያን በመንፈስ ማደግ ሲላነው ማየት የበለጠ አሳዛኝ ነው። ምክንያቱ ሃልጽ ነው፤ መንፈሳዊ ህጻናት ሆነን እንድንክርም የእግዚአብሔር ሀሳብ አይደለም። ይልቁንም እግዚአብሔር ለእኛ ያቀደልን መንፈሳዊ ብስለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ “ስለዚህ ወደ ብስለት እንገድ” (ዕብ

6:1) ይላል። በተጨማሪም እንዲህ ሲል ይመክረናል “በደነታችሁ እንድታድጉ አዲስ እንደተወለዱ ሕፃናት ገዕዙን መንፈሳዊ ወተት ተመኙ” (1ጴጥ 2:2)። የሕፃን ልጅ መድረሻ ብስለት እንደሆነ ሁሉ የክርስቲያን ሕይወት መድረሻም መንፈሳዊ ብስለት መሆን አለበት።

ብስለት ምንድነው? በስብአዊ እርከን ይህ ማለት የዕድሜ ጉዳይ ብቻ እንዳይደለ እናውቃለን። በዕድሜ ጉልህነትና ላይ ደርሰው እንዳልተቀጡ ሕፃናት፣ ራስ ወዳድ፣ ኃላፊነት የጉደላቸው፣ ይሉኝታ የለሽ፣ ሳያስቡ የሚናገሩና የሚያደርጉ፣ በውሳኔአቸው ጥበብ የጉደላቸው ሰዎች ይገኙላቸዋል። የዚህ ዐይነት ሰዎች ዕድሜአቸው ምንም ቢገፋ ብስለት የጉደላቸው ብለን እንጠራቸዋለን። ሰላል ሰው ግን የአካል ብስለት ብቻ ሳይሆን በስሜትና በማግባራት ኑሮም ብስለት ነው። ለሌሎች የሚያስብ፣ ኃላፊነት የማስማው፣ እንደዚሁም የሚያደርገው ነገር ሁሉ ለራሱና ለሌሎችም የሚያመጣው ክትያ እንዳለው የሚገነዘብ ነው።

በተመሳሳይ ሁኔታ መንፈሳዊ ብስለትም በክርስትና ዓመታት የማስቆጠር ጥያቄ አይደለም። የሚያሳዝነው በጣም ብዙ ክርስቲያኖች በእምነት ሳያድጉና ሳይዳብሩ አድሮ ቃሪያ ሆነው ይኖራሉ። ሲጠየቁም እግዚአብሔርም እንዳደረገላቸው የሚመለከሩት ነገር አላቸው ይህ ግን ድሮ ጥንት የሆነ ነገር ነው! በመንፈስ ገና ሕፃናት ናቸው፤ በመሆኑም እንድ ለው ከአምስት ዓመት በፊት መንፈሳዊ ሕይወታቸውን ጠጋ ብሎ የመረመረ ሰው ዛሬ ተመልሶ ቢያያቸው የሚያየው ለውጥ አምነት ነው የሚሆነው። ዳግም ቢወለዱም፣ በክርስቶስ ገና ሕፃናት ናቸው። ጳውሎስ ክርስቲያን ቢሆኑም መንፈሳዊ ጨቅላ ሆነው ለቀሩት የቆሮንቶስ እማኞች እንዲህ ሲል ይናገራቸዋል። “ወንድሞች ሆይ፤ በክርስቶስ ገና ሕፃናት እንደሆናችሁ፤ እንደ ሥጋውያን እንጂ እንደ መንፈሳውያን ልናገራችሁ አልቻልኩም” (1ቆሮ 3:1)።

የመንፈሳዊ ዕድገት ማነቀቃች

በእምነታችን የማናደገው ለምንድነው? አንዳንዴ ይሁን ብለን እንዲሰለጥንበን የፈቀድንለትና አምነን ልንቀበለው ወይም ልንተወው ያልወደድነው ኃጢአት የእግዚአብሔርን ሥራ በሕይወታችን ያግዳል። ወይም ደግሞ በመንፈስ የማናደገው፣ የክርስቶስ ነገር ግድ የማይሰጣቸው ወይም ከዚህ አልፈውም እርሱን ለማጸረፍ ቤተሰቦች፣ ወዳጆች፣ አብረውን ለማማሩ

ተማሪዎች፣ ጉረቤቶችና የሥራ ባልደረቦች ፈቃድ ሰማደር በመፍቀዳችን ይሆናል።

በተሞክሮ እንዳየሁት፣ ግን በርካታ ክርስቲያኖች በእምነት ሳያድጉ የሚቀሩት አንድም ማደግ አንደሚያስፈልጋቸው ባለመገንዘብ ወይም እንደም እንዴት ማደግ አንደሚችሉ ስለማያውቁ ነው። ክርስቶስ እንደሞተላቸውና ሲሞቱም የመጨረሻ መድረሻቸው መንግሥተ ሰማይት እንደሆነ ቢያወቁም፣ በመካከሉ በሕይወታቸው ምን መከሰት እንዳለበት ግን የጠራ ግንዛቤ ያላቸው አይመስልም። ኢየሱስ ሰተከታዮቹ እንደሚለጣቸው ቃል የገባላቸውን የሕይወት ሙላት ሳይጣጥሙ በመንፈስ ድክምና አድሮ ቃሪያ ሆነው ይቀራሉ። ይህ የእናንተም ተሞክሮ ይሆን?

ለይጣን የክርስቲያን አለመብለል ለርግና ምላሽ እንደሚሆንለት በእርግጠኝነት ተገንዝቡ። ያልበሰለ ክርስቲያን ውጤታማ ባለመሆኑ በሌሎች ሰዎች ሕይወት ላይ የክርስቶስን እሻራ መተው አይችልም። ያልበሰለ ክርስቲያን በእዝልቆት ይህ ነው የሚባል የኑሮ ዘይቤ ስለሌለው ዛሬ ለክርስቶስ የኖረ እንደሆነ በማግስቱ ነገር ዓለሙን ዘንግቶት ይገኛል። ስለዚህም ቤተክርስቲያን የግብዙች መናኸሪያ ናት በሚል ሰበብ ክርስቶስን አንቀበልም ለሚሉ ሰዎች ያልበሰለ እማኝ ደህና ተጨማሪ ምክንያት ይሆናቸዋል።

ስለዚህም በምንም መንገድ በክርስቶስ እንዳታድጉ ጋራጣ የሚሆንባችሁን ምንም ነገር ማንም ሰው - ከቶ በመንገዳችሁ እንዲቆም አትፍቀዱለት። ባልና ሚስት ውለው አያደሩ ፍቅራቸው እየጠነከረ መሄድ እንዳለበት ሁሉ፤ እናንተም ከክርስቶስ ጋር ባላችሁ ግንኙነት ይህ መሆን አለበት። እርሱን እንደ ቀላል ነገር አትቁጠሩት፤ ለርሱ ያላችሁ ፍቅርም በምንም አይቀዝቅዝ። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይለናል፡- “በጌታችንና በአዳኞችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ዕውቀት ዕደጉ” (2ጴጥ 3:18)። እግዚአብሔር በሕይወታችሁ እንዳይሠራ ማንቆ ሆኖ የከለከለውን ማንኛውም ነገር እንዲያስወግድላችሁ እሁነኑ ወይቀት። በመቀጠልም፣ በእግዚአብሔር እርዳታ እርሱ እንድትሆኑ የሚፈልጋችሁን ዓይነት ብስል ክርስቲያኖች መሆንን ዓላማ አድርጉ። ሩትና እኔ፣ እንደ ጀግና ሰው ከእርሱ በዕድሜ ከምታንስ ወጣት ሴት ጋር በፍቅር እንደወደቀ የሚያሳይ የቆየ የቪዲዮ ፊልም አንዳንዴ እናያለን። ይህ ሰው ለፍቅረኛው “አድገሽ ሙሉ ሴት የምትሆኝበትን ቀን እንዴት

እስቸሎች ልጠብቅ?" ይላታል። እግዚአብሔር ለእናንተ እንዲህ እያላችሁ ይሆን?

መድረሻ

ለመሆኑ መንፈሳዊ ብስሶት ምንድነው? በሌላ አባባል እግዚአብሔር በእርሱ ጉዳዩ ስንመለከት ከእኛ ምን ይጠበቃል?

መጽሐፍ ቅዱስ መልስ ይስጠናል፤ ለሕይወታችን የእግዚአብሔር ፈቃድ ዕለት ከዕለት ክርስቶስን በመምሰል እንድናድግ ነው። ጉዳዩ ይህን ያህል ቀላል ነው፤ ግን ደግሞ ይህን ያህልም የተወሳሰበ ነው።

አንድ ሰው መልካችሁን ተመልከቱ፤ በእናትህ ነው የወጣኸው ወይም ቁጭ ወንድምህን ትመስላለህ ብሎአችሁ እያውቅም? ይህ ሰው ይህን ያለው በእናንተና በሌሎች የቤተሰባችሁ አባላት የሆነ ዓይነት ቤተሰባዊ ምስላል ወይም ዝምድና በመመልከቱ ነው። እያቶች ብዙ ጊዜ እዲስ የተወለደው ሕፃን ከቤተሰቡ ማንን እንደሚመስል ለመወሰን ዘርግ ያሰ ጊዜ እያሰቡ ይቆያሉ (ብዙ ጊዜ ግን ግምታቸው ስሑት ሆኖ ያገኙታል)። ምናልባትም በርካታ ዓመታት እብረው በመቆየታቸው በመልክና በሁኔታቸው ይበልጥ እየተመሳሳሉ የሄዱ ባልና ማለትም አይታችሁ ይሆናል።

ከዚህ በጠለቀ ሁኔታ፤ እግዚአብሔር ለእኛ የሚመኝልን ክልጁ ጋር ቤተሰባዊ ምስላል እንድናበድ ነው። በሌላ አባባል፤ እግዚአብሔር ለእኛ የሚያስብልን እይደር አያሱስን እንድንመስል ነበር። በአካል ሳይሆን በእስተሳስብ፤ በምግባራችንና ከሌሎች ጋር ባለን ግንኙነት መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ከዘላለም ዓለም ጀምሮ እግዚአብሔር ለእኛ ያበበልን፤ “የልጁን መልክ እንድንመስል” (ሮሜ 8፥29) ነው። የእርሱ ቤተሰብ አባላት እንደመሆናችን እርሱን እንድንመስል ይጠበቅብናል፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ ለሕይወታችሁ ምን እንደሆነ ለማወቅ ትሻላችሁ? ክርስቶስን በመምሰል እንድታድጉ ነው መንፈሳዊ ብስሶት ማለት ይህ ነው፤ ይህንን ዓላማ እድርጋችሁ ከያዛችሁ ሕይወታችሁን ይሰውጣል።

ቁጠራ

እዚህ ደረጃ ላይ፤ “የምትሰው ነገር ለእንዳንድ ሰዎች ይሰራ ይሆናል፤ ለእኔ ግን አይሆንም። የነሮ ውጣ ውረድ ራሱ ራሱን

አያዞረኝ ነው። ጸሎት፤ ምናምን እያልኩ እዚህና እዚያ መዘር አይታየኝም። እኔ ቤተክርስቲያን የሚሄድ አማኝ መሆን ይበቃኛል” ልትሉ ትችላላችሁ።

ይሁንና የእግዚአብሔር ፈቃድ ለጥቂት “ልሂቅ መንፈሳዊያን” ሰዎች ብቻ እንደሆነ፤ ወይም ክርስቶስን ለመምሰል የሰት ተለት ኃላፊነትና ግዴታዎችን መጣል እንዳለብን ማሰብ ለሕተት ነው። ይህን ልብ በሉ፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ ባላችሁበት ሰፍራና ሁኔታ ክርስቶስን ትመስሉ ዘንድ ነው። አያሱስ ራሱን ከሰት ተለት ሕይወት አላገለጸም፤ በሄደበት ስፍራ ሁሉ ኑሮና ውሎው ከሰዎች ጋር ነበር። በተወሰኑ ጊዜዎች ለማረፋና ከሰማያዊ አባቱ ጋ ብቻውን ለመሆን ከሰዎች ተገልሎ ይቀመጥ ነበር። እኛም እንዲህ ማድረግ ይኖርብናል። ይሁንና አያሱስ፤ በውጥረትና በግፊት መኖር ምን ማለት እንደነበርም ያውቅ ነበር። ያም ሆኖ ግን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ሊናጠብ (ልሱ ሊከፈል) እንመስክትም። እኛ ም መናጠብ አይኖርብንም። ለተከታዮቹ በጸሎት የመጨረሻ ጸሎት የሚከተሉት ቃላት ይገኛሉ፤ “የምስምንህም ከከፋው እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አይደለም” (ዮሐ 17፥15)።

ክርስቶስን ወደ መምሰል የምናድገው እንዴት ነው? ይህ እንዴት ይከናወናል? ይህ የሚከናወነው የእያንዳንዱን የሕይወታችንን ክፍል ለእርሱ ስናሰገዝ ነው። ስለዚህ ጉዳይ በቀጣዮቹ ገፆች በሰፋት እንነጋገራለን። ከእርሱ ጌትነት ውጪ የሆነ አንድም ጉዳይ በሕይወታቸው ሊኖር አይገባም፤ እርሱ የማይቆጣጠረው ክልል መኖር የለበትም። አያሱስ እንዲህ ብሏል፤ “በኋላዬ ሊመጣ የሚፈልግ ማንም ቢኖር ራሱን ይካድ፤ መስቀሉንም በየዕለቱ ተሽከሞ ይከተሰኝ” (ሱቃ 9፥23)። መጥምቁ የሐንሰም እንዲህ ሊል ያውጃል፤ “እርሱ ሊልቅ እኔ ግን ላንስ ይገባል” (ዮሐ 3፥30)። የእናንተስ ናፍቆት (መድረሻ) ይህ ነው?

ምንም የሚቀር የለም

በአጻጻፊነት ዕድሜዬ ሕይወቴን ለክርስቶስ ለሰጥ የእግዚአብሔር ይቅርታ እንደሚያስፈልገኝ፤ ሕይወቴም መሰወጥ እንዳለበት እውቅ ነበር። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ከሕይወቴ የተወሰነውን ክፍል ሳይሆን ሁለንተናዬን እንደሚፈልግ የተገነዘብኩት እየቆየሁ ነበር። ለሥልጣኑ ለሌኑት የማያድር

አንድም የሕይወቴ ክፍል መኖር እንደሌለበት የተነገነዘቡት ቀስ በቀስ ነበር። ክርስቶስን ጌታዬ አድርጌ ብቀበልም፤ ይህ በሕይወቴ የሚኖረውን አንድምታ በውል ለመገንዘብ ጊዜ ወሰድብኛል። አሁንም ድረስ ያልጨረሰኩት ትምህርት ነው።

ይህ በብዙዎቻችን ሕይወት እውነት እንደሆነ ይሰማኛል። በክርስቶስ እዳሰ ሕይወት የምንጀምረው በደበታ ዝማሬና እግዚአብሔር ኃጢአታችንን ይቅር ስላለን፤ ስብሃት እያቀረብንለት አርጌውን የኃጢአት መንገድ ስመተው በመጨከን ነው። ሆኖም ውሎ ሲያደር፤ የኃጢአትን መንገድ ከኋላችን መተዋችንንም መጠራጠር እንጀምራለን። ምንም ብንሞክር የቆዩ ልማዶቻችንን አሁንም አልተላቀቅናቸውም፤ በሕይወታችን የተከሰተውም ሰውጥ ይህ ነው የሚባል አይደለም።

ችግሩ የት ላይ ነው? ችግሩ በርካታ ደርዘች ቢኖሩትም ሥር መሠረቱ ግን በየዕለቱ ስለያለሰ ሥልጣን ራሳችንን ያለማስገዛታችን ነው። ጌትነቱን ዘንግተነዋል። ምናልባትም የእርሱን እርዳታ ከመፈለግ ይልቅ ሕይወታችንን በራሳችን ጉልበት ለመለወጥ እየሞከርን ይሆናል ይሁንና በአንድም በሌላም ምክንያት ሁለንተናችንን ለእርሱ አላበረከብንም። ይህንን ሳናደርግ ሰንቀር፤ የመንፈስ ቅዱስን ሕይወት ለዋጭ ሥራ እናግዳለን።

ሁለንተናችንን ለክርስቶስ ሥልጣን የማስገዛትን ጉዳይ እንደዋዛ ልንመለከተው አይገባም። ለምሳሌ ሰውነታችሁን እግዚአብሔር ሰጥቷችኋል፤ ግን ምኞት እንዲቆጣጠራችሁ እሺ ብላችሁ ተገዝታችሁለታል? አእምሮአችሁስ? በየቀኑ ለእግዚአብሔር ክብር እንዳንኖር የሚያደርጉ ሀሳቦች ምስሎች ከየአቅጣጫው ይከበናል፤ ግን እነዚህ ሀሳቦች አበተሳሰባችሁን በመግዛት በቁጥጥራቸው ሥር እንዲያውሉአችሁ ፈቅዳችኋል? ልባችሁን የሚመራና የሚያንቀሳቅሳችሁ ምንድነው? የየዕለት ሕይወታችሁን አቅጣጫ፤ ግብና የቱን ትታችሁ የቱን ማበቀደም እንዳለባችሁ የሚወስኑት ራስ ወዳድ ሀሳቦች ናቸው? እንደበታችሁስ? ክርስቶስ ድንገት የምትሉትን ቢሰማ፤ ምነው ምላሱን በቅረጠው የምትሰብት አላችሁ? የምትጠቀሙበት ቋንቋ እርሱ የሚደሰትበት ነው? ስለሌሎች በርካታ ጉዳዮች ማንነት እንችላለን። ከለዎች ጋር ባለን ግንኙነት፤ በገንዘባችን፤ ከኛ የተለየ ዘር ለሆኑ ለዎች ባለን አመለካከት፤ ስተችግሩት በምናሳየው ርህራሃ፤ በሰሜቶቻችን በሁሉም ጉዳዮች የክርስቶስ ገዢነት ጥያቄ መነሣት አለበት።

ይህን እውነታ ከቶም አትዘንጉ፤ እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ሀሳብ ክርስቶስን በመምሰል እንድናድግ ነው፤ ይህ ሲሆን የሚችለው ሁለንተናችንን ለእርሱ ሥልጣን ስናስገዛ ነው።

ከፈቃድ ጋር ውጊያ

ለዚህም ነው ወደክርስቶስ ስንመጣ የምንጋፈጠው የመጀመሪያ ውጊያ ከራሳችን ፈቃድ ጋር የሚሆነው (ፈቃዳችን በቀላሉ የሚገበረከክ ስላልሆነ፤ ይህ ትግል በሕይወት ዘመናችን ሁሉ የሚቀጥል ሊሆን ይችላል)። ሕይወታችንን የምናዝዝ እኛው ራሳችን እንደሆንን ሰለምናስብ ሶሌላ ሰው ፈቃድ ሎሌ ማደር (ለእግዚአብሔርም ቢሆን) የሚዋጥልን ነገር አይሆንም። ማንም ሰው እንዲህና እንዲያ አድርጉ እንዲሰን ስለማንሻ፤ የቂል ሥራ ስንሠራ እንኳን ተው የሚሰንን ሰው ቃል ለመስማት አሻፈረኝ ልንል እንችላለን። ይህ በላት ተለት ሕይወታችን እውነት የሆነውን ያህል በመንፈሳዊ ሕይወታችንም የበለጠ እውነትነት አለው።

ይሁንና መንፈሳዊ ዕድገት አቋራጭ ወይም ማሳበሪያ የለውም። ሁለት ወደ አይሆንም። ወይ ለክርስቶስ ሥልጣን ራሳችንን ለማስገዛት እንፈቅዳለን፤ ሌላም እንፈቅድም። የርስ-ን ሥልጣን አሻፈረኝ ብለን፤ ከቶም እርሱን መምሰል እንችልም። ድሉ የሰይጣን ይሆንና እኛ ተሸናፊዎች እንሆናለን። እግዚአብሔር ለሕይወታችን ያለውን ዕቅድ የማወቅ ደስታም ሆነ የእርሱን መንግሥት ለማስፋፋት በእኛ ሲጠቀም የማየት ደስታ ለእኛ ሳይሆኑ ይቀራሉ።

ሌሎች ሰዎች ክርስቶስን በሕይወታችን ያያሉ? የአኗኗራችን ዘይቤ የእርሱ ቤተሰብ አባላት መሆናችንን የሚጠቀም ነው? መልሱ አዎን ካልሆነ፤ ዛሬውኑ እግዚአብሔር ክርስቶስን በመምሰል እንድታድጉ እርሱ ለወሰነላችሁ ሰታላቅ ዕቅዱ ራሳችሁን በቃል ኪዳን ለማሰር ወስኑ። በፍጹም በይደር አታቆዩት። ይህን ቃል ኪዳን እንድታደርጉ የሚከለክላችሁን ነገር በሐቀኝነት ተጋፈጡት፤ ከዚያም ንስሐ በመግባት እእርሱ ሥልጣን ራሳችሁን ለማስገዛት ወስኑ። ይህን ውሳኔ መቼም አትጸጽቱበትም።

ክዲስ ሕይወት

ይሁንና የክርስትና ሕይወት መልካም ነገርን በመከልከል በአጥር የሚከልከላችሁ እንደሆነ ማሳብ የለባችሁም። እግዚአብሔር ዓላማው ደስታ የሚሰጠንን ነገሮች ማሰጣል አይደለም። አንዳንድ